VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2025. gada 10. septembrī*

Vide – Deleģētā regula (ES) 2022/1214 – Taksonomija – Saimnieciskās darbības dabasgāzes un kodolenerģijas nozarēs – Iekļaušana ilgtspējīgās saimnieciskajās darbībās – Ieguldījumi – Pārejas uz oglekļneitrālu ekonomiku sekmēšana saskaņā ar Parīzes nolīguma 1,5 °C mērķi – Mērķis līdz 2050. gadam panākt neto nulles emisiju līmeni – Būtiska klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās klimata pārmaiņām sekmēšana – Regulas (ES) 2020/852 10. un 11. pants – Jēdziens "mazoglekļa darbība" – Būtisks kaitējums vides mērķiem – Riski saistībā ar smagām reaktora avārijām – Riski saistībā ar augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumiem – Riski saistībā ar sausumu un klimatiskiem apdraudējumiem – Piesardzības princips – Tehniskās pārbaudes kritēriji – Siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju samazināšana – LESD 290. pants – Jēdziens leģislatīva akta "būtiskie elementi" – Zinātniski pierādījumi – Komisijas rīcības brīvība – Acīmredzama kļūda vērtējumā

Lietā T-625/22

Austrijas Republika, ko pārstāv *M. Klamert* un *F. Koppensteiner*, pārstāvji, kuriem palīdz *S. Lünenbürger*, *K. Reiter* un *M. Kottmann*, advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Luksemburgas Lielhercogiste, ko pārstāv *A. Germeaux* un *T. Schell*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *C. Ladenburger*, *R. Tricot*, *G. von Rintelen*, *C. Auvret* un *B. De Meester*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Bulgārijas Republika, ko pārstāv *T. Mitova* un *S. Ognianova Ruseva*, pārstāves,

un

* Tiesvedības valoda – vācu.

Čehijas Republika, ko pārstāv *J. Vláčil* un *L. Dvořáková*, pārstāvji,

un

Francijas Republika, ko pārstāv *T. Stéhelin*, *B. Fodda* un *M. de Lisi*, pārstāvji,

un

Ungārija, ko pārstāv *M. Fehér* un *K. Szíjjártó*, pārstāvji,

un

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna*, *M. Rzotkiewicz* un *K. Rudzińska*, pārstāvji,

un

Rumānija, ko pārstāv *E. Gane*, *M. Chicu* un *O.-C. Ichim*, pārstāves,

un

Slovēnijas Republika, ko pārstāv *A. Grum* un *B. Jovin Hrastnik*, pārstāves,

un

Slovākijas Republika, ko pārstāv *E. Larišová*, pārstāve,

kā arī

Somijas Republika, ko pārstāv *H. Leppo*, pārstāve,

personas, kas iestājušās lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši S. Papasavs [*S. Papasavvas*], A. Markulli [*A. Marcoulli*], M. Ž. Kosteira [*M. J. Costeira*], O. Porkija [*O. Porchia*], M. Kančeva [*M. Kancheva*], U. Ēbergs [*U. Öberg*], G. De Bāre [*G. De Baere*], T. Pinne [*T. Pynnä*], J. Laitenbergers [*J. Laitenberger*], G. Šteinfate [*G. Steinfatt*], D. Petrlīks [*D. Petrlík*], P. Zilgalvis (referents), E. Tišī-Fislbergere [*E. Tichy-Fisslberger*] un L. Spangsberga Grenfelde [*L. Spangsberg Grønfeldt*],

sekretāre: S. Junda [*S. Jund*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

ņemot vērā 2024. gada 10. septembra procesa organizatorisko pasākumu un Komisijas atbildi, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2024. gada 30. septembrī,

pēc 2024. gada 21. un 22. oktobra tiesas sēdes, kurā Austrijas Republika sniedza apsvērumus par šo atbildi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, Austrijas Republika lūdz atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2022/1214 (2022. gada 9. marts), ar ko groza Deleģēto regulu (ES) 2021/2139 attiecībā uz saimnieciskajām darbībām noteiktās enerģētikas nozarēs un Deleģēto regulu (ES) 2021/2178 attiecībā uz īpašām informācijas atklāšanas prasībām par šīm saimnieciskajām darbībām (OV 2022, L 188, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

Tiesvedības priekšvēsture

2 2020. gada 18. jūnijā Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (ES) 2020/852 par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV 2020, L 198, 13. lpp.; turpmāk tekstā – "Taksonomijas regula").

3 Saskaņā ar Taksonomijas regulas 1. panta 1. punktu šajā regulā ir paredzēti kritēriji, ar ko noteikt, vai kāda saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, lai konstatētu pakāpi, kādā ieguldījums ir vides ziņā ilgtspējīgs. Kā noteikts šīs regulas 3. apsvērumā, tā ir būtisks solis finanšu plūsmas orientēšanai uz ilgtspējīgām darbībām, lai līdz 2050. gadam panāktu klimatneitrālu Eiropas Savienību.

4 Šajā nolūkā ar Taksonomijas regulu, kā izriet no tās 6. un 12. apsvēruma, tiek izveidota vienotas klasifikācijas sistēma ilgtspējīgām darbībām, ar ko Savienības līmenī tiek saskaņoti kritēriji, kā noteikt, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, tādējādi sniedzot ieguldītājiem un citiem ekonomikas dalībniekiem visaptverošu izpratni par vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskām darbībām.

5 2021. gada 4. jūnijā Eiropas Komisija pieņēma Deleģēto regulu (ES) 2021/2139, ar ko Taksonomijas regulu papildina, ieviešot tehniskās pārbaudes kritērijus, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu vai pielāgošanos klimata pārmaiņām, un pēc kuriem nosaka, vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādiem citiem vidiskajiem mērķiem (OV 2021, L 442, 1. lpp.).

6 2022. gada 9. martā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, kuras mērķis ir tostarp noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus, lai, pamatojoties uz Taksonomijas regulas 10. panta 3. punktu, noteiktas darbības kodolenerģijas un dabasgāzes nozarēs iekļautu to darbību kategorijā, kuras uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, un, pamatojoties uz minētās regulas 11. panta 3. punktu, to darbību kategorijā, kuras uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām (turpmāk tekstā – "tehniskās pārbaudes kritēriji").

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Austrijas Republikas, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto regulu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

8 Komisijas, ko atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

9 Prasības pamatošanai Austrijas Republika izvirza sešpadsmit pamatus.

10 Pirmkārt, pirmie astoņi pamati attiecas uz saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē.

11 Konkrēti – pirmais pamats ir par Taksonomijas regulas procesuālo noteikumu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV 2021, L 243, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Eiropas Klimata akts") 6. panta 4. punkta pārkāpumu.

12 Otrais pamats ir par Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

13 Trešais pamats ir par Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

14 Ceturtais pamats ir par Taksonomijas regulas 17. panta pārkāpumu dažādu tehniskās pārbaudes kritēriju dēļ, šīs regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

15 Piektais pamats ir par Taksonomijas regulas 11. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

16 Sestais pamats ir par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu.

17 Septītais pamats ir par Taksonomijas regulas mērķa un lietderīgās iedarbības pārkāpumu tirgus sadrumstalotības riska dēļ.

18 Astotais pamats ir par LESD 290. panta pārkāpumu.

19 Otrkārt, pārējie astoņi pamati attiecas uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē.

20 Konkrēti – devītais pamats ir par Taksonomijas regulas procesuālo noteikumu un Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punkta pārkāpumu.

21 Desmitais pamats ir par Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

22 Vienpadsmitais pamats ir par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta a) un j) apakšpunktā noteiktā tehnoloģiskās neitralitātes principa un diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu.

23 Divpadsmitais pamats ir par Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

24 Trīspadsmitais pamats ir par Taksonomijas regulas 11. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu.

25 Četrpadsmitais pamats ir par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta i) apakšpunkta pārkāpumu, jo saimniecisko darbību dabasgāzes nozarē iekļaušana taksonomijā izraisa balasta aktīvu (aktīvi, kas cietuši neparedzētas vai priekšlaicīgas norakstīšanas, devalvācijas vai pārvēršanas saistību dēļ) radīšanas risku.

26 Piecpadsmitais pamats ir par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu.

27 Sešpadsmitais pamats ir par Taksonomijas regulas mērķa un lietderīgās iedarbības pārkāpumu tirgus sadrumstalotības riska dēļ.

28 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms kopā izvērtēt pirmo un devīto pamatu. Attiecībā uz saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē Vispārējā tiesa izvērtēs astoto un otro pamatu, pēc tam kopā – trešo un ceturto pamatu un visbeidzot – piekto, sesto un septīto pamatu.

29 Attiecībā uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izvērtēt desmito pamatu un pēc tam – vienpadsmito līdz sešpadsmito pamatu.

Ievada apsvērumi par pārbaudes tiesā apjomu

30 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka pamati ir par tiesību kļūdām, kas pieļautas, piemērojot un interpretējot Taksonomijas regulu, tāpēc Vispārējai tiesai būtu jāveic pilnīga pārbaude tiesā.

31 Komisija apstrīd šo argumentu.

32 Jāņem vērā, ka gadījumos, kad Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši saistībā ar sarežģītiem novērtējumiem, pārbaude tiesā, kas Savienības tiesai jāveic attiecībā uz akta, kas pieņemts, īstenojot šo brīvību, pamatotību, nedrīkst tai likt ar savu vērtējumu aizstāt attiecīgās iestādes vērtējumu, bet tās mērķis ir pārliecināties, ka šis akts nav balstīts uz saturiski nepareiziem faktiem un ka tajā nav pieļauta neviena acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 4. maijs, ECB/*Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Turklāt saistībā ar deleģētajām pilnvarām LESD 290. panta izpratnē Komisijai ir plaša rīcības brīvība tai piešķirto pilnvaru īstenošanā, kad tai jāveic sarežģīti novērtējumi un izvērtējumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Dyson*/Komisija, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesai jāpārbauda ne vien iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, uzticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo datu kopumu, kas jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un vai tie ir tādi, ar kuriem var pamatot no tiem izdarītos secinājumus (skat. spriedumu, 2023. gada 4. maijs, ECB/*Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Ja iestādei ir plaša rīcības brīvība, būtiska nozīme ir procesuālo garantiju ievērošanai, tostarp tās pienākumam rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos attiecīgās situācijas elementus (skat. spriedumu, 2023. gada 4. maijs, ECB/*Crédit lyonnais*, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Savukārt attiecībā uz tiesību jautājumiem Vispārējā tiesa veic pilnīgu pārbaudi, kas ietver tiesību normu interpretāciju, pamatojoties uz objektīviem faktoriem, kā arī pārbaudi par to, vai šādas tiesību normas piemērošanas nosacījumi ir vai nav izpildīti (skat. spriedumu, 2024. gada 11. septembris, *Sveza Verkhnyaya Sinyachikha* u.c./Komisija, T-2/22, nav publicēts, EU:T:2024:615, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Turklāt attiecībā uz Savienības tiesas pārbaudi, vai pastāv acīmredzama kļūda vērtējumā, kas skar iestādes aktu, jānorāda, ka, lai konstatētu, ka iestāde ir pieļāvusi tādu acīmredzamu kļūdu sarežģītu faktu vērtējumā, kas pamatotu minētā akta atcelšanu, prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem jābūt pietiekamiem, lai atspēkotu šajā aktā veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2018. gada 14. jūnijs, *Lubrizol France*/Padome, C-223/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:442, 39. punkts; 2020. gada 7. maijs, *BTB Holding Investments* un *Duferco Participations Holding*/Komisija, C-148/19 P, EU:C:2020:354, 72. punkts, 2018. gada 17. maijs, *Bayer CropScience* u.c./Komisija, T-429/13 un T-451/13, EU:T:2018:280, 145. punkts).

38 Austrijas Republikas izvirzītie pamati jāpārbauda, ņemot vērā šos apsvērumus.

Par pirmo un devīto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulā ietverto procesuālo noteikumu un Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punkta pārkāpumu

39 Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot procesuālos noteikumus deleģēta akta pieņemšanai, konkrēti, noteikumus par tehniskās pārbaudes kritēriju noteikšanu, kas paredzēti Taksonomijas regulā un Iestāžu nolīgumā starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV 2016, L 123, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Iestāžu nolīgums"), kā arī pārkāpjot Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punkta prasības.

40 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentāciju.

41 Jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 23. panta 4. punktu pirms deleģēto aktu pieņemšanas un to izstrādes laikā Komisija apkopo visas vajadzīgās speciālās zināšanas, tostarp apspriežoties ar šīs regulas 24. pantā minētās dalībvalstu ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos (turpmāk tekstā – "dalībvalstu ekspertu grupa") ekspertiem.

42 Turklāt atbilstoši minētajam 23. panta 4. punktam pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija rīkojas saskaņā ar principiem un procedūrām, kas noteiktas Iestāžu nolīgumā.

43 Jānorāda arī, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 10. panta 4. punktu un 11. panta 4. punktu pirms deleģēta akta pieņemšanas Komisija par tehniskās pārbaudes kritērijiem apspriežas ar šīs regulas 20. pantā minēto Ilgtspējīga finansējuma platformu (turpmāk tekstā – "Platforma").

44 Turklāt atbilstoši Taksonomijas regulas 24. panta 1. punktam dalībvalstu ekspertu grupa konsultē Komisiju par to, cik piemēroti ir tehniskās pārbaudes kritēriji un Platformas izmantotā pieeja attiecībā uz šo kritēriju izstrādi.

45 Izskatāmajā lietā jāatgādina, ka Tehnisko ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos (turpmāk tekstā – "TEG"), ko Komisija izveidoja, lai palīdzētu izstrādāt taksonomiju, Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā sniedza ieteikumus par tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz saimnieciskajām darbībām, kas būtiski sekmētu abu Taksonomijas regulas 9. panta a) un b) punktā noteikto vides mērķu sasniegšanu. TEG 2018. gada decembra un 2019. gada jūnija ziņojumos publicēja divas šo ieteikumu pagaidu versijas. Par katru ziņojumu tika rīkota sabiedriskā apspriešana. TEG galīgais ziņojums tika publicēts 2020. gada martā kopā ar tehnisku pielikumu.

46 Turklāt Komisija Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā 2020. gada martā publiskoja ietekmes novērtējumu, par kuru līdz 2020. gada aprīļa beigām varēja sniegt apsvērumus. Deleģētās regulas 2021/2139 projekts uz četru nedēļu ilgu viedokļu iesniegšanas periodu (no 2020. gada 20. novembra līdz 18. decembrim) tika publicēts arī Labāka regulējuma portālā, Platforma to izvērtēja 2020. gada decembrī un no 2020. gada decembra līdz 2021. gada martam vairākās dalībvalstu ekspertu grupas sanāksmēs ar to tika iepazīstināti dalībvalstu eksperti. 2021. gada 4. jūnijā Komisija Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā publicēja ietekmes novērtējumu (SWD(2021) 152 final).

47 Bez tam 2020. gada vasarā apstrīdētās regulas pieņemšanas nolūkā Komisijas Finanšu stabilitātes, finanšu pakalpojumu un kapitāla tirgu savienības ģenerāldirektorāts (*FISMA*) pēc TEG ieteikuma lūdza Kopīgo pētniecības centru (*JRC*) veikt detalizētāku tehnisko darbu saistībā ar Taksonomijas regulas 17. pantā minēto kritēriju, saskaņā ar kuru, lai saimnieciskā darbība būtu uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, tā nedrīkst "nodarīt būtisku kaitējumu" kādam no šīs regulas 9. pantā noteiktajiem vides mērķiem (turpmāk tekstā – "*DNSH* kritērijs") attiecībā uz kodolenerģiju. *JRC* pārbaudīja kodolenerģijas ražošanas novērtējumu ņemot vērā *DNSH* kritēriju un visa kodolenerģijas aprites cikla ietekmi uz faktisko un iespējamo ietekmi uz vidi attiecībā uz visiem mērķiem. 2021. gada 19. martā tas sagatavoja ziņojumu par pilnīgas pārbaudes rezultātiem (turpmāk tekstā – "*JRC* ziņojums"), un apstrīdētās regulas projekta paskaidrojuma rakstā ir apkopoti šī ziņojuma secinājumi.

48 Pēc *JRC* ziņojuma *Euratom* līguma 31. pantā minētā ekspertu grupa 2021. gada 28. jūnijā sniedza pozitīvu atzinumu par *JRC* ziņojumu, kā norādīts apstrīdētās regulas projekta paskaidrojuma rakstā. Arī Veselības, vides un jaunā riska zinātniskā komiteja (turpmāk tekstā – "*CSRSEE*") 2021. gada 29. jūnijā sniedza atzinumu par *JRC* ziņojuma secinājumiem un ieteikumiem.

49 Pirmām kārtām, Austrijas Republika uzskata, ka pretēji Iestāžu nolīguma prasībām – it īpaši tā pielikuma 4. un nākamajiem punktiem – apstrīdētās regulas projekts tika iesniegts nevajadzīgi novēloti (2021. gada 31. decembra vakarā) un ar pārāk īsu atbilžu sniegšanas termiņu (sākotnējais termiņš beidzās 2022. gada 12. janvārī un pēc īsa pagarinājuma – 2022. gada 21. janvārī). Tāpēc dalībvalstīm neesot bijis pietiekami daudz laika, lai sagatavotu apsvērumus.

50 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar Iestāžu nolīguma pielikuma 4. punktu ar dalībvalstu ekspertiem savlaicīgi apspriežas par ikviena deleģētā akta projektu, ko sagatavojuši Komisijas dienesti.

51 Turklāt 2021. gada 31. decembrī Komisija nosūtīja apstrīdētās regulas projektu Platformai un dalībvalstu ekspertu grupai.

52 Platforma galīgās atsauksmes savā tīmekļvietnē publicēja 2022. gada 24. janvārī.

53 2022. gada 10. janvārī notika dalībvalstu ekspertu grupas sanāksme, kurā dalībvalstis varēja sniegt apsvērumus par apstrīdētās regulas projektu.

54 Dalībvalstu ekspertu grupai apsvērumu sniegšanai par Platformas atsauksmēm tika dots laiks līdz 2022. gada 26. janvārim.

55 Ņemot vērā to, ka Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā par darbībām kodolenerģijas un dabasgāzes nozarēs jau tikusi veikta iepriekšēja analīze, un to, ka jautājums par šo darbību ietekmi uz vidi, kas aplūkots daudzās esošās ekspertīzēs, piemēram, *JRC* ziņojumā un *Euratom* līguma 31. pantā minētās ekspertu grupas 2021. gada 28. jūnija atzinumā, nav pilnīgi jauns, jākonstatē, ka 12 dienu termiņš, kurš tika pagarināts līdz 21 dienai un kura laikā dalībvalstu ekspertu grupai un Platformai bija jāsniedz atzinums par deleģētā akta projektu, bija pietiekams laika posms apsvērumu sniegšanai.

56 Tas tā vēl jo vairāk ir tāpēc, ka, pirmkārt, ekspertiem par šo jautājumu bija iepriekšējas zināšanas, ciktāl viņi 2020. gada maija sanāksmē jau bija snieguši apsvērumus par šī sprieduma 45. punktā minētajiem TEG ieteikumiem, un, otrkārt, ne Platforma, ne dalībvalstu ekspertu grupa neuzskatīja, ka pagarinātais termiņš nebūtu bijis pietiekams.

57 Šādā kontekstā Komisijai nevar pārmest, ka tā apstrīdētās regulas projektu iesniedza 2021. gada 31. decembrī, vēl jo vairāk tāpēc, ka dalībvalstu ekspertu grupai un Platformai piešķirtais termiņš atzinuma sniegšanai par deleģētā akta projektu tika pagarināts līdz 2022. gada 21. janvārim.

58 Tāpēc pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, jākonstatē, ka atbilstoši Iestāžu nolīguma pielikuma 4. punktam apspriede par apstrīdētās regulas projektu ar dalībvalstīm notika laikus.

59 Turklāt Komisijai nevar arī pārmest, ka tā vienlaicīgi nosūtījusi apstrīdētās regulas projektu dalībvalstu ekspertu grupai un Platformai, jo Komisija dalībvalstu ekspertu grupai deva iespēju sniegt apsvērumus par Platformas atsauksmēm. Šajā ziņā dalībvalstu ekspertu grupai tika dots laiks līdz 2022. gada 26. janvārim, lai sniegtu apsvērumus par Platformas atsauksmēm, kas tika publicētas tās tīmekļvietnē 2022. gada 24. janvārī, proti, divas dienas iepriekš.

60 Otrām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka sanāksme ar dalībvalstu ekspertiem nav notikusi, jo nosacījumi rakstveida atzinuma izmantošanai netika izpildīti, ciktāl apstrīdētajā regulā bija ietverts nevis Deleģētās regulas 2021/2139 grozījums, bet gan "papildinājums", kas attiecās uz pilnībā jauniem jautājumiem, tostarp saimnieciskās darbības definīciju, kā arī pilnībā jaunu kritēriju un sliekšņu noteikšanu, kam vajadzīgas atkārtotas konsultācijas ar dalībvalstīm.

61 Tomēr jākonstatē, ka 2022. gada 10. janvārī notika tiešsaistes sanāksme, tādējādi ar dalībvalstu ekspertiem patiešām notika sanāksme par apstrīdētajā regulā minētajām darbībām. Turklāt Iestāžu nolīgums neliedz ar ekspertiem apspriesties rakstiskās procedūras ietvaros.

62 Trešām kārtām, Austrijas Republika būtībā pārmet Komisijai, ka tā definējusi tehniskās pārbaudes kritērijus, nenodrošinot, ka pēc papildu *JRC* ziņojumā ietvertajiem novērtējumiem tiktu veikta jauna sabiedriskā apspriešana vai jauns ietekmes novērtējums.

63 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Iestāžu nolīguma 13. punktu Komisija veiks ietekmes novērtējumus saviem deleģētajiem aktiem, kas eventuāli būtiski ietekmēs ekonomiku, vidi un sociālo jomu, un apspriešanos organizēs iespējami plaši.

64 Tomēr no judikatūras izriet, ka pienākums jebkādos apstākļos veikt deleģēto regulu ietekmes novērtējumu neizriet no Iestāžu nolīguma 12.–15. punkta formulējuma (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2019. gada 3. decembris, Čehijas Republika/Parlaments un Padome, C-482/17, EU:C:2019:1035, 82.–85. punkts, un 2023. gada 5. jūlijs, *TIB Chemicals*/Komisija, T-639/20, nav publicēts, EU:T:2023:374, 206. punkts).

65 Turklāt saskaņā ar Iestāžu nolīguma 28. punktu Komisija apņemas pirms deleģēto aktu pieņemšanas apkopot visas vajadzīgās zināšanas, tostarp apspriežoties ar dalībvalstu ekspertiem un sabiedrību.

66 Savukārt Iestāžu nolīguma pielikuma 6. punktā norādīts, ka deleģēto aktu sagatavošana un izstrāde var arī ietvert apspriešanos ar ieinteresētajām personām, tāpēc Komisijai nav katrā ziņā pienākuma apspriesties ar sabiedrību.

67 Izskatāmajā lietā, kā izriet no šī sprieduma 45. un 46. punkta, Komisija Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā veica ietekmes novērtējumu un TEG publicēja divus ziņojumus par tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz saimnieciskajām darbībām, kas būtiski sekmētu abu Taksonomijas regulas 9. panta a) un b) punktā noteikto vides mērķu sasniegšanu. Par šo ietekmes novērtējumu un minētajiem ziņojumiem notika sabiedriskā apspriešana. Turklāt ietekmes novērtējums un publiskā apspriešana tika veikta, kad jau bija paredzēts noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē.

68 Bez tam ietekmes novērtējuma Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanai (SWD(2021) 152 final) 23. lappusē bija norādīts, ka attiecībā uz darbībām kodolenerģijas nozarē izvēle bija turpināt tehnisko darbu pie *DNSH* kritērija.

69 Kā izriet no apstrīdētās regulas 3. apsvēruma, tehniskās pārbaudes kritēriju noteikšana šīm darbībām pēc tam tika atlikta, gaidot detalizētāku ekspertīzi.

70 Taču Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā veiktajās ekspertīzēs un sabiedriskajā apspriešanā jau bija iekļautas darbības kodolenerģijas nozarē, tādējādi minētā regula tiek turpināta ar apstrīdēto regulu. Turklāt to rezultātā Komisija apstrīdētās regulas pieņemšanas nolūkā veica papildu novērtējumus.

71 Darbības kodolenerģijas nozarē tika izvērtētas arī TEG galīgā ziņojuma tehniskajā pielikumā, uz kura pamata tika izstrādāta gan Deleģētā regula 2021/2139, gan apstrīdētā regula.

72 Tādējādi, ņemot vērā šī sprieduma 45.–48. punktā atgādinātos elementus, no dažādiem procesuāliem posmiem, pēc kuriem tika pieņemta Deleģētā regula 2021/2139 un pēc tam – apstrīdētā regula, izriet, ka ar pēdējo minēto regulu tiek turpināta Deleģētā regula 2021/2139.

Konkrēti – procedūrā, kurā pieņemta Deleģētā regula 2021/2139, TEG bija ņēmusi vērā saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē un ieteikusi veikt citus pētījumus, kas tika veikti procedūrā, kurā tika pieņemta apstrīdētā regula.

73 Tādējādi, lai pieņemtu apstrīdēto regulu, Komisija varēja pamatoti balstīties uz Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā veiktajām ekspertīzēm, jo abu deleģēto regulu mērķis ir papildināt Taksonomijas regulu, un to pieņemšanas procedūras ir savstarpēji papildinošas attiecībā uz saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē pārbaudi. Tāpēc – pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, – Komisija apstrīdētās regulas pieņemšanas nolūkā varēja balstīties uz Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā veikto ietekmes novērtējumu un sabiedrisko apspriešanos, un tai nebija pienākuma pēc *JRC* ziņojumā ietvertā papildu novērtējuma veikt vēl kādu konkrētu ietekmes novērtējumu un sabiedrisko apspriešanos, jo par darbībām kodolenerģijas nozarē jau bija veikts ietekmes novērtējums un notikusi sabiedriskā apspriešanās.

74 No tā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka pēc *JRC* ziņojumā ietvertā papildu novērtējuma par darbību kodolenerģijas nozarē atbilstību *DNSH* kritērijam nebija vajadzīgs veikt vēl kādu konkrētu ietekmes novērtējumu un sabiedrisko apspriešanu.

75 Ceturtām kārtām, attiecībā uz Luksemburgas Lielhercogistes iestāšanās raksta 30. punktā minēto argumentu, saskaņā ar kuru, nerīkojot jaunu sabiedrisko apspriešanu, tiek pārkāpts Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2005, L 124, 4. lpp.) 8. pants, jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta ceturto daļu, kas Vispārējās tiesas procesam piemērojama atbilstoši šo statūtu 53. pantam, argumenti, kas ietverti pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst tikai atbalstīt viena no galvenajiem lietas dalībniekiem prasījumus. Turklāt saskaņā ar Vispārējās tiesas reglamenta 142. panta 3. punktu personai, kas iestājusies lietā, lieta ir jāpieņem tāda, kāda tā ir iestāšanās laikā.

76 Lai gan šīs normas neliedz personai, kas iestājusies lietā, izvirzīt jaunus vai citādus argumentus nekā izvirzījis lietas dalībnieks, ko tā atbalsta, citādi tās iestāšanās lietā būtu tikai prasības pieteikumā minēto argumentu atkārtošana, nevar pieļaut, ka šīs normas tai ļautu labot vai pārveidot prasības pieteikumā noteiktos prāvas ietvarus, izvirzot jaunus pamatus (spriedumi, 2021. gada 10. novembris, *Google* un *Alphabet*/Komisija (*Google Shopping*), T-612/17, EU:T:2021:763, 192. punkts, un 2024. gada 2. oktobris, *ACE*/Padome, T-828/22, nav publicēts, EU:T:2024:672, 44. punkts).

77 Tā kā Austrijas Republika nav izvirzījusi pamatu par Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem 8. panta pārkāpumu, šis arguments ir nepieņemams.

78 Piektām kārtām, Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, apgalvo, ka par 270 gramu (g) CO_2 ekvivalenta (CO_2e) kilovatstundā (kWh) slieksni un par 550 kilogramu (kg) CO_2e kilovatu kā gada vidējās vērtības 20 gadu laikā slieksni, kas noteikti, lai kvalificētu dabasgāzi kā pārejas darbību Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta izpratnē, netika veikts ne ietekmes novērtējums, ne sabiedriskā apspriešana.

79 Tomēr jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 46. punkta, ka Komisija Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā veica ietekmes novērtējumu un TEG publicēja divus ziņojumus. Par ietekmes novērtējumu un minētajiem ziņojumiem notika sabiedriskā apspriešana, un tie tika veikti, kad jau bija paredzēts noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē.

80 Taču Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas nolūkā veiktās ekspertīzes un sabiedriskā apspriešana jau ietvēra saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē. Turklāt pēc tām Komisija apstrīdētās regulas pieņemšanas nolūkā veica papildu novērtējumus. Bez tam ietekmes novērtējuma Deleģētās regulas 2021/2139 (SWD(2021) 152 final) pieņemšanai 146. lappusē minēta vajadzība veikt papildu darbu darbībām dabasgāzes nozarē.

81 Saimnieciskās darbības dabasgāze nozarē tika izvērtētas arī TEG galīgā ziņojuma tehniskajā pielikumā.

82 Tā kā dabasgāzes nozare bija Deleģētās regulas 2021/2139 sagatavošanas posma priekšmets un šī sprieduma 72. punktā atgādinātās turpinātības starp šo regulu un apstrīdēto regulu dēļ, Komisijai nevar pārmest, ka tā nav veikusi jaunu ietekmes novērtējumu vai sabiedrisko apspriešanu par šo nozari.

83 Tādējādi Komisija nav pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka nebija vajadzīgs veikt papildu konkrētu ietekmes novērtējumu un sabiedrisko apspriešanu par 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni.

84 Sestām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula pieņemta, pārkāpjot Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punktu, jo Komisija pirms šīs regulas pieņemšanas nav nedz izvērtējusi tās saderību ar Eiropas Klimata akta 2. panta 1. punktā minēto klimatneitralitātes mērķi un Savienības klimata mērķrādītājiem 2030. un 2040. gadam, nedz publicējusi šāda izvērtējuma rezultātus vai norādījusi tā pamatus.

85 Jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punktu pirms pasākuma projekta vai leģislatīvā akta priekšlikuma, tostarp budžeta priekšlikuma, pieņemšanas Komisija izvērtē attiecīgā projekta vai priekšlikuma saderību ar šī akta 2. panta 1. punktā nosprausto klimatneitralitātes mērķi, kā arī ar Savienības klimata mērķrādītājiem 2030. un 2040. gadam, šo izvērtējumu iekļauj katrā ietekmes novērtējumā, kas šādiem pasākumiem vai priekšlikumiem ir pievienots, un pasākuma vai priekšlikuma pieņemšanas brīdī publisko minētā izvērtējuma rezultātu. Komisija arī izvērtē, vai minētie pasākumu projekti vai leģislatīvā akta priekšlikumi, tostarp budžeta priekšlikumi, ir piemēroti, lai panāktu progresu attiecībā uz pielāgošanos, kā minēts šī akta 5. pantā.

86 Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punktā nav norādīta īpaša procedūra, kas jāievēro, veicot šajā normā paredzēto izvērtējumu. Tādējādi šīs normas galvenais mērķis ir nodrošināt, ka Komisija pieņem informētu lēmumu par pasākuma projekta saderību ar minētā akta mērķiem.

87 Taču šī galvenā mērķa ievērošanu var nodrošināt, ja Komisija pārbauda, vai ir ņemtas vērā Taksonomijas regulas īpašās prasības, konkrēti tās 10. panta prasības, kas reglamentē klimata pārmaiņu mazināšanas būtisku sekmēšanu.

88 Proti, Eiropas Klimata akta 2. panta 1. punkts, kurā definēts klimatneitralitātes mērķis, formulēts šādi:

"Ne vēlāk kā līdz 2050. gadam Savienībā tiek līdzsvarots Savienības tiesību aktos reglamentētais Savienības mēroga siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistes apjoms, un tas nozīmē, ka līdz minētajam termiņam tiek panākts emisiju neto nulles līmenis, un pēc tam Savienība cenšas panākt negatīvu emisijas bilanci."

89 Savukārt Taksonomijas regulas 24. apsvērumā paredzēts, ka saimnieciskajai darbībai ar vides mērķi "klimata pārmaiņu mazināšana" vajadzētu būtiski sekmēt siltumnīcefekta gāzu (turpmāk tekstā – "SEG") emisiju stabilizāciju, tās novēršot vai samazinot vai veicinot SEG piesaisti.

90 Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā arī noteikts, ka darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja tā veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku, tostarp pakāpeniski izbeidzot SEG emisijas.

91 No tā izriet, ka Eiropas Klimata akta klimatneitralitātes mērķis ir līdzīgs ar Taksonomijas regulu īstenotajam klimata pārmaiņu mazināšanas mērķim, ciktāl abu tiesību aktu mērķis ir samazināt vai izbeigt SEG emisijas.

92 Deleģētās regulas 2021/2139 ietekmes novērtējums un zinātniskie novērtējumi par saimniecisko darbību kodolenerģijas un dabasgāzes nozarēs ietekmi uz klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, kā arī zinātniskie novērtējumi par šo darbību atbilstību *DNSH* kritērijam, kas veikti apstrīdētās regulas pieņemšanas nolūkā, lai izvērtētu, vai minētās darbības iespējami sekmē SEG emisiju samazināšanas vai izbeigšanas mērķa sasniegšanu, ļāva Komisijai, neveicot nekādu papildu novērtējumu, izvērtēt apstrīdētās regulas saderību ar Savienības klimata mērķrādītājiem 2030. un 2040. gadam atbilstoši Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punktam.

93 Tāpēc pirmais un devītais pamats jānoraida.

Par otro līdz astoto pamatu attiecībā uz saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē

94 Iesākumā jānorāda, ka apstrīdētā regula attiecas uz trīs veidu saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē:

– tādu progresīvo tehnoloģiju pirmskomercializācijas posmi, kuras izmanto enerģijas ražošanai kodolprocesos ar minimālu kodoldegvielas ciklā radušos atkritumu daudzumu (jaunas Deleģētās regulas 2021/2139 I un II pielikuma 4.26. iedaļas, kas šajos pielikumos iekļautas ar apstrīdēto regulu);

– tādu jaunu kodolelektrostaciju būvniecība un droša ekspluatācija, kuras paredzētas elektroenerģijas vai siltumenerģijas ražošanai, tostarp ūdeņraža ražošanai, izmantojot labākās pieejamās tehnoloģijas (jaunas Deleģētās regulas 2021/2139 I un II pielikuma 4.27. iedaļas, kas šajos pielikumos iekļautas ar apstrīdēto regulu);

– elektroenerģijas ražošana no kodolenerģijas esošās iekārtās (jaunas Deleģētās regulas 2021/2139 I un II pielikuma 4.28 iedaļas, kas šajos pielikumos iekļautas ar apstrīdēto regulu) (turpmāk tekstā kopā – "saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē").

95 Katrai šai darbībai, kas kvalificēta kā ilgtspējīga ieguldījuma darbība, apstrīdētās regulas I pielikumā ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, pēc kuriem nosaka, pirmkārt, ar kādiem nosacījumiem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, un, otrkārt, vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem Taksonomijas regulas 9. pantā minētajiem vides mērķiem. Savukārt apstrīdētās regulas II pielikumā ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, pēc kuriem nosaka, pirmām kārtām, ar kādiem nosacījumiem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, un, otrām kārtām, vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem Taksonomijas regulas 9. pantā minētajiem vides mērķiem.

Par astoto pamatu attiecībā uz LESD 290. panta pārkāpumu

96 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu nav ievērots nosacījums par "būtisku elementu" deleģēšanu LESD 290. panta izpratnē, jo Taksonomijas regula minētajā regulā interpretēta tādējādi, ka Savienības likumdevējs atstājis atklātu saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē kvalificēšanu par ilgtspējīgām darbībām un šajā ziņā paļāvies uz Komisijas rīcības brīvību.

97 Austrijas Republika būtībā uzskata, ka apstrīdētās regulas priekšmets attiecas uz Taksonomijas regulas būtiskajiem elementiem, ņemot vērā kodolenerģijas iekļaušanas taksonomijā politisko un strīdīgo raksturu, Taksonomijas regulas 10. panta 1. punkta formulējumu, kas izslēdz kodolenerģiju no to saimniecisko darbību loka, kuras varētu uzskatīt par tādām, kas būtiski sekmē klimta pārmaiņu mazināšanu, Taksonomijas regulas, kas attiecas uz iekšējo tirgu, nevis *Euratom* līgumu, juridisko pamatu un apstrīdētās regulas iejaukšanos tiesībās uz īpašumu, brīvībā izvēlēties profesiju un darījumdarbības brīvībā.

98 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Rumānija un Somijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

99 Vispirms jānorāda, ka Austrijas Republika, kā tā apstiprināja tiesas sēdē, nav izvirzījusi iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz LESD 290. panta pārkāpumu, kas pieļauts ar Taksonomijas regulu. Tādējādi Austrijas Republika neapšauba deleģējuma, kas Komisijai piešķirts tostarp ar minētās regulas 1. panta 3. punktu un 10. panta 3. punktu, tiesiskumu.

100 Turpinot jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 290. panta 1. punktu ar leģislatīvu aktu Komisijai var deleģēt pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus neleģislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus.

101 LESD 290. pantā paredzētās iespējas deleģēt pilnvaras mērķis ir ļaut Savienības likumdevējam koncentrēties uz tiesību akta būtiskajiem elementiem, kā arī uz nebūtiskajiem elementiem, attiecībā uz kuriem tas uzskata, ka ir lietderīgi pieņemt tiesību aktu, vienlaikus uzticot Komisijai uzdevumu "papildināt" dažus pieņemtā leģislatīvā akta nebūtiskos elementus vai arī "grozīt" šādus elementus atbilstoši tai piešķirtajām deleģētajām pilnvarām (skat. spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Dyson*/Komisija, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

102 No tā izriet, ka būtiskās normas, kuras regulē attiecīgo jomu, jāpieņem pamata tiesiskajā regulējumā un tās nevar tikt deleģētas (skat. spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Dyson*/Komisija, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

103 Izskatāmajā lietā jānosaka, kā apgalvo Austrijas Republika, vai jautājums par to, vai saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē atbilst Taksonomijas regulas nosacījumiem un tādējādi var tikt kvalificētas kā darbības, uz kurām attiecas šīs regulas 10. panta 2. punkts, ir šīs regulas būtisks elements, par ko tātad nevarēja pieņemt deleģētu aktu.

104 Būtiski ir tie pamata tiesiskā regulējuma elementi, kuru pieņemšanai jāizdara politiska izvēle, kas ietilpst Savienības likumdevēja pienākumos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 5. septembris, Parlaments/Padome, C-355/10, EU:C:2012:516, 65. punkts), jo tā prasa dažādu iesaistīto interešu novērtēšanu, pamatojoties uz vairākkārtēju izvērtējumu, vai tie elementi, kuru pieņemšana pieļauj iejaukšanos attiecīgo personu pamattiesībās tādā mērā, ka ir nepieciešama Savienības likumdevēja iesaistīšanās (skat. spriedumu, 2017. gada 26. jūlijs, Čehijas Republika/Komisija, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

105 Tādu noteiktas jomas elementu identificēšanai, kuri ir kvalificējami kā būtiski, jābalstās uz objektīviem elementiem, pār kuriem var īstenot tiesas kontroli, un jāņem vērā attiecīgās jomas īpašības un īpatnības (skat. spriedumu, 2016. gada 22. jūnijs, *DK Recycling und Roheisen* /Komisija, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

106 Šajā ziņā, pirmkārt, no Taksonomijas regulas 1. panta izriet, ka tās mērķis ir paredzēt kritērijus, ar ko noteikt, vai kāda saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, lai konstatētu pakāpi, kādā ieguldījums ir vides ziņā ilgtspējīgs.

107 Saskaņā ar Taksonomijas regulas 3. pantu saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, ja tā atbilst šīs normas a)–d) apakšpunktā paredzētajiem "ilgtspējības vides ziņā kritērijiem", proti, ja tā būtiski sekmē vienu vai vairākus no minētās regulas 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem, nerada būtisku kaitējumu nevienam no šiem vides mērķiem, tiek veikta, ievērojot šīs regulas 18. pantā izklāstītos minimuma aizsargpasākumus, un atbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, ko Komisija izveidojusi saskaņā ar šīs regulas 10. panta 3. punktu un 11. panta 3. punktu.

108 Otrkārt, no Taksonomijas regulas 10. panta 3. punkta a) apakšpunkta un 11. panta 3. punkta a) apakšpunkta izriet, ka ar šīm normām Komisijai tiek deleģēts uzdevums papildināt šo pantu 1. un 2. punktu, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos klimata pārmaiņām.

109 No Taksonomijas regulas 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta un 11. panta 3. punkta b) apakšpunkta arī izriet, ka ar šīm normām Komisijai tiek deleģēts uzdevums papildināt šīs regulas 17. pantu, katram attiecīgajam vides mērķim izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, ar ko nosaka, vai saimnieciskā darbība, kurai ir izveidoti minētie tehniskās pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no šiem vides mērķiem.

110 Turklāt Taksonomijas regulas 10. panta 5. punktā un 11. panta 5. punktā noteikts, ka Komisija, īstenojot šīs deleģētās pilnvaras, ņem vērā šīs regulas 19. panta prasības.

111 Šīs prasības ietver Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto, ka tehniskās pārbaudes kritēriji nosaka, kāds potenciālais devums konkrētajam vides mērķim var būt visatbilstošākais, vienlaikus ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes principu un ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi.

112 Turklāt saskaņā ar Taksonomijas regulas 19. panta 3. punktu šā panta 1. punktā minētie tehniskās pārbaudes kritēriji nodrošina, ka elektroenerģijas ģenerēšanas darbības, kurās izmanto cietos fosilos kurināmos, nav uzskatāmas par vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

113 Bez tam atbilstoši judikatūrai tehnoloģiskās neitralitātes princips nozīmē, ka attiecīgajā tiesiskajā regulējumā personu tiesības un pienākumi jānosaka vispārīgi, lai nedotu priekšroku kādas tehnoloģijas izmantošanai par sliktu citai tehnoloģijai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 24. marts, *Austro-Mechana*, C-433/20, EU:C:2022:217, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

114 No iepriekš minētā izriet, ka Savienības likumdevējs Taksonomijas regulas 3. pantā ir definējis ilgtspējības vides ziņā kritērijus, ar ko noteikt, vai kāda saimnieciskā darbība ir uzskatāma par ilgtspējīgu vides ziņā, lai konstatētu pakāpi, kādā ieguldījums ir ilgtspējīgs vides ziņā, nedodot priekšroku kādai tehnoloģijai attiecībā pret citu tehnoloģiju un no minēto darbību loka izslēdzot vienīgi elektroenerģijas ģenerēšanas darbības, kurās izmanto cietos fosilos kurināmos. Tādējādi Savienības likumdevējs iespēju papildināt Taksonomijas regulu, ieviešot tehniskus pārbaudes kritērijus, lai pielāgotos turpmākām inovācijām, pieļaujot, ka tiesiskais regulējums nav nemainīgs un ka tajā var ņemt vērā attīstību vides un ekonomikas jomās, ir atstājis Komisijai. Jānorāda arī, ka Taksonomijas regula ir vērsta nevis uz darbību veidiem, bet gan uz vides mērķiem un vispārīgajiem kritērijiem, ar ko noteikt, vai konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par ilgtspējīgu, tāpēc, izņemot skaidri izslēgtos fosilos kurināmos, šī regula atbilstoši tehnoloģiskās neitralitātes principam var iespējami attiekties uz jebkuru darbību (Taksonomijas regulas 19. panta 3. punkts).

115 No tā izriet, ka Savienības likumdevējs Taksonomijas regulas 3. pantā ir definējis kritērijus vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām un atstājis atvērtu iespēju definēt kā ilgtspējīgu jebkuru darbību, kas atbilst šiem kritērijiem, izņemot skaidri izslēgtos fosilos kurināmos.

116 Proti, ņemot vērā Taksonomijas regulas mērķi un saturu, tās būtiskie elementi ir tostarp vides mērķu definīcija, tās 3. pantā minētie ilgtspējības vides ziņā kritēriji un tehniskās pārbaudes kritērijiem piemērojamās prasības. Taču Komisija apstrīdētajā regulā ir noteikusi tehniskās pārbaudes kritērijus, kuri neietilpst šajos Taksonomijas regulas elementos.

117 Tāpat, atstājot Komisijai iespēju noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus jebkuram darbības veidam, kas atbilst ilgtspējības kritērijiem, izņemot elektroenerģijas ģenerēšanas darbībām, kurās izmanto cietos fosilos kurināmos, Savienības likumdevējs ir izdarījis politisku izvēli, kas ietilpst tā pienākumos attiecībā uz Taksonomijas regulas būtiskajiem elementiem.

118 No tā izriet, ka – pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, – konkrētu saimniecisko darbību noteikšana, kā arī tehniskās pārbaudes kritēriju izveide katrai saimnieciskajai darbībai, ar kuru īsteno ilgtspējības kritērijus, nav Taksonomijas regulas būtiskie elementi.

119 Tādēļ, ciktāl Komisija apstrīdētajā regulā noteikusi tehniskās pārbaudes kritērijus, tā nav pārkāpusi Taksonomijas regulas būtisko elementus.

120 Turklāt šī Savienības likumdevēja izvēlētā pieeja arī sniedz iespēju Komisijai tehniskās pārbaudes kritērijus pielāgot tehnoloģiju attīstībai. Likumdevējam arī nevar būt pienākuma uzskaitīt visas esošās vai iecerētās tehnoloģijas, jo tas neļautu tiesību aktiem atbilst nākotnes prasībām un padarītu tos tehnoloģiski novecojušus, jo tajos nevarētu ņemt vērā tehnoloģisko inovāciju nenovēršamo un vēlamo raksturu.

121 Austrijas Republikas norādītais apstāklis, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušanai taksonomijā ir politisks aspekts, par ko dalībvalstīm ir domstarpības, neliek apšaubīt šo secinājumu, jo Savienības likumdevējs nav izvēlējies izslēgt šo darbību – atšķirībā no elektroenerģijas ģenerēšanas, kurā izmanto cietos fosilos kurināmos. Katrā ziņā saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušanas taksonomijā politiskajam un strīdīgajam aspektam nav nozīmes attiecībā uz LESD 290. pantu, saskaņā ar kuru leģislatīvie akti attiecas uz būtiskiem, nevis politiskiem vai strīdīgiem elementiem kādā jomā.

122 Tas pats attiecas uz argumentu, ka Savienības likumdevējs Taksonomijas regulas 10. panta 1. punktā esot veicis izsmeļošu uzskaitījumu, jo šis arguments ir balstīts uz kļūdainu šīs regulas interpretāciju. Pirmkārt, minētajā normā ir nevis izsmeļoši uzskaitītas saimnieciskās darbības, kas var būtiski sekmēt klimata pārmaiņu mazināšanu, bet gan situācijas, kurās saimnieciskā darbība "būtiski sekmē SEG koncentrācijas stabilizēšanu atmosfērā tādā līmenī, kas novērš bīstamu antropogēno iejaukšanos klimata sistēmā", lai šo saimniecisko darbību varētu uzskatīt par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu. Otrkārt, šīs pašas regulas 10. panta 2. punktā ir paredzētas arī citas situācijas, kurās saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu.

123 Attiecībā uz argumentu, ka tad, ja Savienības likumdevējs būtu lēmis, ka kodolenerģija jāiekļauj taksonomijā, Taksonomijas regulas juridiskajam pamatam vajadzēja būt *Euratom* līguma 203. pantam, jānorāda, ka Austrijas Republika nav izvirzījusi iebildumu par šīs regulas prettiesiskumu, pamatojoties tostarp uz kļūdu juridiskajā pamatā. Turklāt apstāklis, ka Taksonomijas regula nav balstīta uz *Euratom* līgumu, izskaidrojams ar tās mērķi, kas attiecas ne tikai uz kodolenerģiju, bet arī uz citām saimnieciskām darbībām. Šis arguments katrā ziņā arī nepierāda, ka noteikt, vai saimnieciskā darbība kodolenerģijas nozarē sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu vai pielāgošanos klimata pārmaiņām, būtu būtisks Taksonomijas regulas aspekts.

124 Visbeidzot – attiecībā uz argumentu, ka kodolenerģijas iekļaušana taksonomijā ar apstrīdēto regulu rada iejaukšanos tiesībās uz īpašumu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants), brīvībā izvēlēties profesiju (Pamattiesību hartas 15. pants) un (finanšu) uzņēmumu darījumdarbības brīvībā (Pamattiesību hartas 16. pants), kālab minētā iekļaušana būtu Savienības likumdevēja kompetencē, jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru likumdevēja iesaistīšanās tiešām ir nepieciešama, ja pieņemtais akts pieļauj iejaukšanos īpaši svarīgās pamattiesībās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 5. septembris, Parlaments/Padome, C-355/10, EU:C:2012:516, 77. punkts).

125 Taču jāatgādina, ka Austrijas Republika nav izvirzījusi iebildi par Taksonomijas regulas prettiesiskumu, pamatojoties tostarp uz apstākli, ka darbības kodolenerģijas nozarē nav izslēgtas no taksonomijas. Turklāt tā nevar apgalvot, ka vienīgi saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē tehniskās pārbaudes kritēriju definīcija pati par sevi ir pietiekama, lai noteiktu, ka notikusi īpaši svarīga iejaukšanās pamattiesībās, jo Austrijas Republika vienīgi apgalvo, ka minētā definīcija būtiski ietekmē Hartas 15., 16. un 17. pantā noteiktās pamattiesības, nesniedzot pierādījumus šādam aizskārumam.

126 Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar uzskatīt, ka Taksonomijas regulas 10. panta 3. punkts un 11. panta 3. punkts pieņemti, pārkāpjot LESD 290. pantu, ciktāl ar minētajām Taksonomijas regulas normām Komisijai ir deleģēta kompetence pieņemt deleģēto regulu Taksonomijas regulas 10. panta 1. un 2. punkta un 17. panta papildināšanai.

127 No tā izriet, ka astotais pamats jānoraida.

Par otro pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu

128 Ar otro pamatu Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula pieņemta, pārkāpjot Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu, jo šī norma nav piemērojama saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē un – pakārtoti – nav izpildīti tās piemērošanas nosacījumi.

129 Otrais pamats iedalīts trīs daļās, no kurām pirmā attiecas uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nepiemērojamību saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē, otrā – uz minētajā normā paredzēto nosacījumu neievērošanu un trešā – uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. panta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa neievērošanu.

– Par otrā pamata pirmo daļu attiecībā uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nepiemērojamību saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē

130 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts nav piemērojams mazoglekļa saimnieciskajām darbībām, piemēram, saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē, jo minētā norma attiecas tikai uz oglekļietilpīgajām jeb tā sauktajām "pārejās" saimnieciskajām darbībām.

131 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

132 Jāatgādina, ka Komisija apstrīdētajā regulā secinājusi, ka noteiktas saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, tāpēc tās uzskatāmas par "pārejas" darbībām atbilstoši Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktam.

133 Jāatgādina arī, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu:

"Šā panta 1. punkta nolūkos saimnieciskā darbība, kurai nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja tā veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, tostarp pakāpeniski izbeidzot [SEG] emisijas, jo īpaši emisijas no cietiem fosilajiem kurināmajiem, un ja minētā darbība:

a) rada [SEG] emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem;

b) nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un izmantošanu; un

c) neizraisa iesīksti oglekļietilpīgos aktīvos, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu.

Šā punkta nolūkos un lai izveidotu tehniskās pārbaudes kritērijus, ievērojot 19. pantu, Komisija novērtē visu attiecīgo esošo tehnoloģiju potenciālo devumu un izmantošanas iespējamību."

134 Turklāt Taksonomijas regulas 24. apsvērumā precizēts, ka saimnieciskajai darbībai ar vides mērķi "klimata pārmaiņu mazināšana" vajadzētu būtiski sekmēt SEG emisiju stabilizāciju, tās novēršot vai samazinot vai veicinot SEG piesaisti.

135 Arī Taksonomijas regulas 41. apsvērumā norādīts:

“Izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus klimata pārmaiņu mazināšanas vides mērķim, Komisijai būtu jāņem vērā un jāstimulē notiekošā un nepieciešamā pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu. Līdztekus klimatneitrālas enerģijas izmantošanai un lielākiem ieguldījumiem jau esošās mazoglekļa saimnieciskajās darbībās un nozarēs, pāreja prasa būtiski samazināt [SEG] emisijas citās saimnieciskajās darbībās un nozarēs, kurās nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvas. Šādas pārejas saimnieciskās darbības būtu uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja to radīto [SEG] emisiju radītāji ir zemāki par nozares vidējiem rādītājiem, ja tās nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un ieviešanu un neizraisa iesīksti aktīvos, kas nav saderīgi ar klimatneitralitātes mērķi, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu. Tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz šādām pārejas saimnieciskajām darbībām būtu jānodrošina, ka šīs pārejas darbības ticami sekmē klimatneitralitāti, un tie būtu regulāri attiecīgi jāpielāgo.”

136 Argumentācijā Austrijas Republika apgalvo, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts ir piemērojams vienīgi oglekļietilpīgām, nevis mazoglekļa darbībām, piemēram, saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē. Šāda argumentācija nozīmē, ka jāinterpretē attiecīgā tiesību norma.

137 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas interpretācijas nolūkā jāņem vērā ne tikai tās saturs, bet arī konteksts, kādā tā iekļaujas, kā arī šo normu ietverošā tiesību akta mērķi. Savienības tiesību normas rašanās vēsture arī var sniegt informāciju saistībā ar tās interpretāciju (skat. spriedumu, 2024. gada 3. septembris, *Illumina* un *Grail*/Komisija, C-611/22 P un C-625/22 P, EU:C:2024:677, 116. punkts un tajā minētā judikatūra).

138 Pirmām kārtām, Austrijas Republika balstās uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta gramatisko interpretāciju. Tā, pirmkārt, apgalvo, ka šī norma attiecas vienīgi uz tām saimnieciskajām darbībām, kurām “nav tehnoloģiju ziņā [..] iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu” un kuras “veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku”. No tā Austrijas Republika secina, ka šī norma attiecas vienīgi uz darbībām, kuras pašas par sevi nav mazoglekļa, bet kuras tomēr var izmantot ierobežotu pārejas periodu, ja nav citu īstenojamu mazoglekļa alternatīvu.

139 Šajā ziņā tiešām jākonstatē, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā ietverto atsauci uz saimniecisku darbību, kurai nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, var interpretēt tādējādi, ka tā attiecas uz darbībām, kas nav mazoglekļa.

140 Taču Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts attiecas nevis uz “darbībām, kas nav mazoglekļa”, kā, šķiet, apgalvo Austrijas Republika, bet gan uz “darbībām, kurām nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīv[as]”, tāpēc minēto normu var arī interpretēt tādējādi, ka tā attiecas uz mazoglekļa darbībām. Tādējādi šīs normas formulējums neapstiprina Austrijas Republikas izvirzīto gramatisko interpretāciju.

141 Otrkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a)–c) apakšpunkts apstiprina tās interpretāciju, ciktāl tajos paredzēts, ka, lai uz saimniecisko darbību attiektos šīs regulas 10. panta 2. punkts, šai saimnieciskajai darbībai jārada SEG emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem. Tādējādi minētajā normā esot piemērots tā sauktais “teicamnieka” kritērijs tādā nozīmē, ka saimnieciskās darbības, kuras

pašreizējā tehniskajā stāvoklī tiešām ir oglekļietilpīgas, tā ļaujot kvalificēt kā tādas, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, taču tās, ja nav nekādu iespējamu tehnisku un ekonomisku mazoglekļa alternatīvu, atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem.

142 Jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunkts attiecas uz saimniecisku darbību, kas "rada [SEG] emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem".

143 Taču Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā prasība nenozīmē, ka attiecīgajai saimnieciskajai darbībai jābūt oglekļietilpīgai un ka šo prasību nevar izpildīt ar mazoglekļa darbībām.

144 Proti, mazoglekļa saimnieciskā darbība konkrētā sektorā vai nozarē pēc definīcijas var radīt SEG emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem šī sektora vai nozares raksturlielumiem.

145 Tas pats attiecas uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto prasību, ka attiecīgā saimnieciskā darbība "nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un izmantošanu", un šīs regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto prasību, ka attiecīgā darbība "neizraisa iesīksti oglekļietilpīgos aktīvos", ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu.

146 Proti, no vienas puses, ieguldījums mazoglekļa saimnieciskā darbībā nekavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un izmantošanu, bet, gluži pretēji, var veicināt šādu alternatīvu izstrādi un izmantošanu. No otras puses, tā kā ieguldījums šādā darbībā attiecas uz mazoglekļa aktīviem, tas arī neizraisa iesīksti oglekļietilpīgos aktīvos.

147 Tādējādi šīs abas prasības var izpildīt gan ar oglekļietilpīgām, gan mazoglekļa saimnieciskām darbībām.

148 Tāpēc no Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem nevar secināt, ka šī norma nebūtu piemērojama mazoglekļa darbībām un ka tā attiektos vienīgi uz oglekļietilpīgām darbībām.

149 Otrām kārtām, Austrijas Republika balstās uz Taksonomijas regulas sistēmisku interpretāciju. Tā uzskata, ka, tā kā saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē nav ietvertas minētās regulas 10. panta 1. punkta sarakstā, tās nevar uzskatīt par taksonomijā iekļaujamām mazoglekļa darbībām. Turklāt Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts būtu jāuzskata par šauri interpretējamu atkāpi no šīs regulas 10. panta 1. punktā noteiktā saraksta, un par tādu, kas attiecas vienīgi uz oglekļietilpīgām darbībām.

150 Taču jānorāda – apstāklis, ka konkrēta darbība neatbilst Taksonomijas regulas 10. panta 1. punkta nosacījumiem, nenozīmē, ka tā nevar atbilst šīs regulas 10. panta 2. punkta nosacījumiem. Gluži pretēji, kā norāda formulējums "šā panta 1. punkta nolūkos" minētā panta 2. punkta sākumā, 2. punktā ir tieši paredzēti alternatīvi nosacījumi 1. punkta nosacījumiem attiecībā uz darbībām, kas neatbilst 1. punkta nosacījumiem.

151 Austrijas Republika arī uzskata, ka Taksonomijas regulas 41. apsvērums, būtībā paredzot, ka tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz pārejas saimnieciskajām darbībām būtu jānodrošina, ka tās "ticami sekmē klimatneitralitāti", apstiprina tās interpretāciju. Austrijas Republika uzskata, ka šāda attīstība iespējama vienīgi darbībām, kuras nav mazoglekļa.

152 Tomēr prasība, ka tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz pārejas saimnieciskajām darbībām būtu jānodrošina, ka tās ticami sekmē klimatneitralitāti, var attiekties arī uz mazoglekļa darbībām, nosakot, ka attiecīgajām darbībām jābūt vērstām uz SEG emisiju samazināšanu.

153 No tā izriet, ka Austrijas Republikas norādītā sistēmiskā interpretācija neliedz uzskatīt kodolenerģiju par mazoglekļa darbību, uz kuru attiecas Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts. Turklāt attiecīgās normas mērķis ir ņemt vērā saimnieciskās darbības, kas veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku, pat ja tās neatbilst šīs regulas 10. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ja vien ir izpildīti konkrēti minētās regulas 10. panta 2. punkta nosacījumi.

154 Toties no Taksonomijas regula 41. apsvēruma izriet, ka šīs regulas 10. panta 2. punkta mērķis ir atvieglot pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku, vienlaikus izmantojot klimatneitrālas enerģijas avotus un citas pārejas saimnieciskās darbības. Tādējādi nevar uzskatīt, ka klimatneitrāla enerģija, kura paredzēta, lai atvieglotu pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku, ir vienīgi tā enerģija, kas paredzēta minētās regulas 10. panta 1. punktā.

155 Trešām kārtām, Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka no Taksonomijas regulas sagatavošanas darbiem izriet, ka Savienības likumdevējs, no šīs regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta svītrojot norādi uz klimatneitrālu enerģiju, lai šī norma attiektos vienīgi uz atjaunīgo enerģiju, ir izlēmis, ka kodolenerģija nav iekļauta taksonomijā kā enerģijas ražošanas veids, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu.

156 Šajā ziņā tomēr jānorāda – apstāklis, ka klimatneitrāla enerģija nav minēta Taksonomijas regulas 10. panta 1. punktā, pierāda nevis, ka Savienības likumdevēja nodoms bija no šīs regulas izslēgt klimatneitrālus enerģijas avotus, bet ka tā nodoms bija šāda veida darbības izslēgt tikai no minētās normas piemērošanas jomas, tādējādi neizslēdzot iespēju, ka šādas darbības varētu ietilpt minētā panta 2. punkta piemērošanas jomā.

157 Turklāt, kā uzsver Komisija, saimnieciskās darbības, kurām tā nevar noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus, ir skaidri minētas Taksonomijas regulas 19. panta 3. punktā. Ja Savienības likumdevējs būtu vēlējies saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē izslēgt no Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta piemērošanas jomas, tas šīs darbības būtu minējis šīs regula 19. panta 3. punktā. *A contrario*, apstāklis, ka šajā normā nav minētas saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē, pierāda, ka likumdevējam nebija nodoma šīs darbības izslēgt no vides ziņā ilgtspējīgu darbību kategorijas.

158 Ceturtām kārtām, Austrijas Republika balstās uz Taksonomijas regulas 10. panta 1. un 2. punkta teleoloģisko interpretāciju. Tā apgalvo, ka šīs regulas 10. panta 2. punkta mērķis, ja nepastāv nekādas oglekļneitrālas vai mazoglekļa alternatīvas, ko būtu iespējams tehniski un ekonomiski ieviest, ir pārvirzīt finanšu plūsmu uz pēc iespējas mazāk oglekļietilpīgām saimnieciskajām darbībām, kuras ir pēc iespējas mazāk oglekļietilpīgas, un tādējādi veicināt "teicamnieku" oglekļietilpīgas tehnoloģijas. Tā kā kodolenerģija, kas ir mazoglekļa enerģija, neesot šāda darbība, tās kvalificēšana par pārejas darbību Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta izpratnē atņemtu lietderīgo iedarbību tām šīs regulas normām, kuru mērķis ir veicināt oglekļietilpīgas tehnoloģijas.

159 Taču pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, no Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 10. panta 1. punktu un 24. un 41. apsvērumu, teleoloģiskas un sistēmiskas interpretācijas izriet, ka tā sauktās "pārejas" darbības minētās regulas 19. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punkta izpratnē attiecas uz darbībām, kuras – lai gan neatbilst šīs pašas regulas 10. panta 1. punkta kritērijiem – tomēr novērš vai samazina GES emisijas un kuru vides

mērķis pārejas posmā tātad ir klimata pārmaiņu mazināšana. Tādējādi, ņemot vērā šo mērķi, pārejas darbības var būt darbības, kas nav mazoglekļa un kam nav tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvas, kā arī *a fortiori* mazoglekļa darbības, kuras neatbilst Taksonomijas regulas 10. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumiem. Ja šīs regulas 10. panta 2. punktu interpretētu kā tādu, kas attiecas tikai uz oglekļietilpīgām darbībām, tas būtu pretrunā šim minētās regulas mērķim.

160 No tā izriet, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta teleoloģiskā interpretācija apstiprina, ka šo normu var piemērot mazoglekļa darbībām, piemēram, saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē.

161 Piektām kārtām, Austrijas Republika uzskata, ka Komisija, apstrīdētajā regulā norādot, ka mazoglekļa alternatīvas kodolenerģijai nav pieejamas "pietiekamā apjomā", "lai segtu enerģijas pieprasījumu nepārtrauktā un drošā veidā", ir paplašinājusi Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta piemērošanas jomu, jo šīs regulas mērķis esot nevis energoapgādes drošība, bet gan noteikt, vai saimnieciskās darbības ir vides ziņā ilgtspējīgas, lai konstatētu pakāpi, kādā ieguldījums ir vides ziņā ilgtspējīgs.

162 Šajā ziņā jānorāda, ka no apstrīdētās regulas 6. apsvēruma izriet, ka ar kodolenerģiju saistītas darbības ir mazoglekļa darbības, taču tās nav saistītas ar enerģiju, kas iegūta no atjaunīgajiem energoresursiem, kā definēts Taksonomijas regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un neietilpst arī citās saimniecisko darbību kategorijās, kuras uzskaitītas minētās regulas 10. panta 1. punkta b)–i) apakšpunktā.

163 Komisija apstrīdētās regulas 6. apsvērumā arī uzskatīja, ka, tā kā SEG emisijas kodolenerģijas ražošanā ir gandrīz nulles līmenī un tehnoloģiski un ekonomiski īstenojamas mazoglekļa alternatīvas nav pieejamas pietiekamā apjomā, lai segtu enerģijas pieprasījumu nepārtrauktā un drošā veidā, darbības kodolenerģijas nozarē sekmē klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus un tās jākvalificē kā tā sauktās "pārejas" darbības, kas minētas Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā.

164 Taču, pirmkārt, jāatgādina – LESD 194. panta 1. punktā paredzēts, ka saistībā ar iekšējā tirgus izveidi un darbību un attiecībā uz vajadzību saglabāt un uzlabot vidi Savienības enerģētikas politika, dalībvalstīm savstarpēji solidarizējoties, tiecas nodrošināt enerģijas tirgus darbību, nodrošināt energoapgādes drošību Savienībā, veicināt energoefektivitāti un taupību, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību un veicināt enerģijas tīklu savstarpēju savienojamību.

165 Turklāt Tiesa ir lēmusi, ka LESD 194. pantā noteiktais solidaritātes princips enerģētikas jomā Savienības iestādēm un dalībvalstīm jāņem vērā saistībā ar iekšējā tirgus izveidi un darbību, konkrētāk, nodrošinot energoapgādes drošību Savienībā, un tas nozīmē, ka ir ne tikai jārisina radušās neatliekamības situācijas, bet arī jāveic pasākumi, lai novērstu krīzes situāciju rašanos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, Vācija/Polija, C-848/19 P, EU:C:2021:598, 69. punkts).

166 No tā izriet, ka, Komisijai pieņemot pasākumus – piemēram, apstrīdēto regulu, ar ko īsteno Taksonomijas regulu, kuras juridiskais pamats ir LESD 114. pants –, lai izveidotu vai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, tai jānodrošina energoapgādes drošība Savienībā.

167 Otrkārt, Taksonomijas regulas mērķis, kā izriet it īpaši no tās 4. apsvēruma, ir veicināt pāreju uz drošu, klimatneitrālu, klimatnoturīgu, resursu ziņā efektīvāku un pilnīgāku aprites ekonomiku.

168 Taču šis mērķis tiktu apdraudēts, ja tādu enerģijas avotu izmantošana, kuri tiek uzskatīti par tādiem, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, nenodrošinātu pietiekamu energoapgādi, lai segtu enerģijas pieprasījumu.

169 Treškārt, jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā norādīts, ka nav mazoglekļa alternatīvu, ko "tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest". Taču, padarot alternatīvu esību atkarīgu no apstākļa, vai tās tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest, Savienības likumdevējs ir uzsvēris šo alternatīvu īstenojamību un pieejamību – tas ir pamatā apgādes drošības prasībai un Savienības enerģētisko vajadzību apmierināšanai. Tādējādi šī norma jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pārejas darbībām, kurām nav reālu un praktiski īstenojamu alternatīvu, kas Savienībai ļautu turpināt apmierināt tās enerģētiskās vajadzības.

170 Ņemot vērā iepriekš minēto, Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija, piemērojot Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu saimnieciskām darbībām kodolenerģijas nozarē, būtu pārkāpusi šo normu.

171 Tādēļ otrā pamata pirmā daļa nav pamatota.

– Par otrā pamata otro daļu, kas pakārtoti attiecas uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu neievērošanu

172 Austrijas Republika, kuru atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu, jo saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē neatbilst šajā normā paredzētajiem nosacījumiem.

173 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Rumānija, Slovākijas Republika un Somijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

174 Pirmām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka kodolenerģijas iekļaušana taksonomijā ir pretrunā nosacījumam, ka tehnoloģiju ziņā un ekonomiski nevar būt iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, jo šāda alternatīva kodolenerģijai jau pastāv atjaunīgās enerģijas veidā, kas ir vēlamāka nekā kodolenerģija.

175 Austrijas Republika arī apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu, uzskatīdama, ka mazoglekļa alternatīvas kodolenerģijai vēl nav pietiekami pieejamas, jo šī norma attiecas ne tikai uz pietiekami pieejamām alternatīvām.

176 Šī apgalvojuma pamatojumam Austrijas Republika balstās uz Platformas atbildi, kurā tā konstatēja, ka "acīmredzami pastāv" citi pieejami un reāli enerģijas ražošanas veidi, kā arī uz apstākli – tas, ka lielākā daļa dalībvalstu neizmanto kodolenerģiju, pierāda, ka pastāv mazoglekļa alternatīvas, kā *Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung* (Federālais radioaktīvo atkritumu apglabāšanas drošības birojs, Vācija; turpmāk tekstā – "*BASE*") to konstatēja tehniskajā atzinumā, kurā tas uzskatīja, ka atjaunīgā enerģija ir tehnoloģiju ziņā pieejama un ekonomiski izdevīgāka.

177 Šajā ziņā jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 164.–169. punkta, ka nosacījums par to, ka nevar būt tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, jāizvērtē, ņemot vērā apgādes drošības prasību.

178 Turklāt Platformas un *BASE* vispārīgie apgalvojumi, uz kuriem atsaucas Austrijas Republika, nav pietiekami, lai atspēkotu Komisijas konstatējumu, ka pārejas posmā saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē jāņem vērā, ja tehnoloģiski un ekonomiski īstenojamas mazoglekļa alternatīvas nav pieejamas pietiekamā apjomā, lai segtu enerģijas pieprasījumu nepārtrauktā un drošā veidā (skat. apstrīdētās regulas 6. apsvērumu). Proti, Austrijas Republika nav pierādījusi, ka atjaunīgās enerģijas alternatīvas būtu tehnoloģiski un ekonomiski īstenojamas un it īpaši, ka enerģijas pieprasījumu būtu iespējams segt vienīgi ar atjaunīgajiem energoresursiem.

179 Tāpēc šis Austrijas Republikas arguments nepierāda, ka Komisija, izdarot šo konstatējumu, būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

180 Otrām kārtām, Austrijas Republika uzskata, ka apstrīdētā regula neatbilst Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nosacījumiem, jo šajā normā paredzēts, ka saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, tikai tad, ja tā veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni saskaņā ar Parīzes nolīguma (OV 2016, L 282, 4. lpp.) mērķiem.

181 Austrijas Republika uzskata, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpti Parīzes nolīguma klimata mērķi, jo saskaņā ar tehniskās pārbaudes kritērijiem darbības kodolenerģijas nozarē uzskata par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, lai gan SEG emisiju samazināšanu tās var radīt vien tālākā nākotnē un tās nesekmē mērķi līdz 2030. vai 2050. gadam panākt klimatneitralitāti. Konkrēti – minētie kritēriji jaunās elektrostacijas, kurām līdz 2045. gadam būs izsniegta būvatļauja, un esošās elektrostacijas, kuras līdz 2040. gadam tiks pārveidotas, ļaujot saskaņot ar taksonomiju, lai gan būtu par vēlu sekmēt klimatneitralitātes mērķa sasniegšanu.

182 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu "saimnieciskā darbība [..] ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja tā veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni [..]".

183 Taksonomijas regulas 2. panta 5. punktā "klimata pārmaiņu mazināšana" definēta kā process, kurā "globālās vidējās temperatūras pieaugums tiek ierobežots krietni zem 2 °C atzīmes un kurā tiecas temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, kā noteikts Parīzes nolīgumā".

184 Taksonomijas regulas 3. apsvērumā, kurā arī iekļauta atsauce uz Parīzes nolīgumu, noteikts, ka šī regula "ir būtisks solis ceļā uz mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitrālu Savienību".

185 Tādējādi Taksonomijas regulas mērķis, kā norādīts tās 3. apsvērumā un 10. panta 2. punktā, ir tieši nodrošināt Parīzes nolīguma mērķu, kas iekļauti šīs regulas normās, īstenošanu.

186 Turklāt Eiropas Klimata akta 1. panta otrajā daļā izklāstīts "saistošs mērķis līdz 2050. gadam panākt Savienībā klimatneitralitāti, tā tiecoties sasniegt Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā nosprausto ilgtermiņa mērķi attiecībā uz temperatūras kāpuma iegrožošanu", uz ko ietverta atsauce apstrīdētās regulas 6. apsvērumā.

187 Bez tam Parīzes nolīgums ir saistošs Savienībai, jo tas Savienības vārdā ir apstiprināts ar Padomes Lēmumu (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros

pieņemto Parīzes nolīgumu (OV 2016, L 282, 1. lpp.). Tādējādi šis nolīgums ir pārāks par Savienības atvasināto tiesību aktiem, kuri jāinterpretē cik vien iespējams atbilstoši nolīguma noteikumiem. No tā izriet, ka Taksonomijas regula jāinterpretē cik vien iespējams atbilstoši Parīzes nolīgumam (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2024. gada 27. februāris, *EUIPO*/*The KaiKai Company Jaeger Wichmann*, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 70. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 17. oktobris, *PT Pelita Agung Agrindustri* un *PT Permata Hijau Palm Oleo*/Komisija, C-112/23 P, EU:C:2024:899, 38. punkts).

188 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar 1969. gada 23. maija Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu līguma interpretācijas nolūkos kopā ar iepriekšminēto jāievēro arī jebkura vēlāka vienošanās starp dalībniekiem attiecībā uz līguma interpretāciju vai tā noteikumu piemērošanu un līguma piemērošanas prakse, kuru ieviesusi dalībnieku vienošanās attiecībā uz tā interpretāciju. Šajā ziņā Tiesai jau ir bijusi iespēja norādīt, ka starptautiskajās tiesībās nav nedz aizliegts, nedz neierasts starptautiska nolīguma pusēm – to kopīgajai gribai attiecībā uz šā nolīguma tvērumu pakāpeniski mainoties – paredzēt iespēju precizēt tā interpretāciju. Šādus precizējumus var veikt pašas puses vai arī struktūrvienība, kuru šīs puses ir izveidojušas un kurai tās ir piešķīrušas pilnvaras pieņemt tām saistošus lēmumus. Šādi interpretējoši akti šajā gadījumā rada tiesiskās sekas, kas izriet no Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 3. punkta a) apakšpunkta (spriedums, 2023. gada 21. decembris, *Scuola europea di Varese*, C-431/22, EU:C:2023:1021, 76. punkts; šajā nozīmē skat. arī atzinumu 1/17 (*CETA* nolīgums starp Kanādu un ES), 2019. gada 30. aprīlis, EU:C:2019:341, 233. un 234. punkts).

189 Attiecībā uz Parīzes nolīgumu 28. Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferencē (COP 28) Parīzes nolīguma puses lēmuma 1/CMA.5 “Pirmās globālās izsvēršanas rezultāti” II daļas 28. punkta e) apakšpunktā uzsvēra, ka “ir pamatīgi, strauji un noturīgi jāsamazina [SEG] emisijas saskaņā ar 1,5 °C scenārijiem”, un apņēmās “sekmēt globālos centienus”, piemēram, “paātrināt bezemisiju vai mazemisiju tehnoloģijas, tostarp [..] kodoltehnoloģijas”.

190 Tādējādi tāda Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta interpretācija, kas atbilst Parīzes nolīgumam, kuru savukārt saskaņā ar Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta tā puses COP 28 interpretējušas konferencē, apstiprina, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē ir uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu un veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni.

191 Jāprecizē, ka tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, lietas dalībniekiem bija iespēja izteikties par atziņām, ko iespējams gūt no šādas Parīzes nolīgumam atbilstošas interpretācijas.

192 Turklāt jānorāda, ka no Taksonomijas regulas, kuras tiesiskums netiek apstrīdēts, 10. panta 2. punkta izriet, ka šie klimata mērķi tiek sasniegti, ja attiecīgā saimnieciskā darbība veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku, tostarp izbeidzot SEG emisijas. Jāatgādina arī, ka Komisija apstrīdētās regulas 6. apsvērumā, pamatojoties uz šīs regulas pieņemšanas procedūrā apkopotajiem atzinumiem, norādījusi, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē ir mazoglekļa, SEG emisijas kodolenerģijas ražošanā ir gandrīz nulles līmenī un ir plaši un skaidri pierādījumi tam, ka kodolenerģija iespējami būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus.

193 Visbeidzot – Austrijas Republika nav sniegusi pierādījumus, lai pamatotu savus apgalvojumus, ka jaunu kodolelektrostaciju būvniecība un ekspluatācija, balstoties uz būvniecības atļaujām, kas izsniegtas laikā no 2023. līdz 2045. gadam, veicinātu oglekļneitralitātes mērķa sasniegšanu līdz 2050. gadam vienīgi tālākā nākotnē. Proti, tā vienīgi citē Platformas apgalvojumu, ka jaunas kodolelektrostacijas, kurām līdz 2045. gadam būs izsniegta būvniecības atļauja, varēs saskaņot ar taksonomiju arī tad, ja tās sāks darboties pārāk vēlu, lai sekmētu klimata pārmaiņu mazināšanu.

194 Taču kodolenerģijai ir ļoti zemas SEG emisiju vērtības, tāpēc tā var būtiski sekmēt klimata pārmaiņu mazināšanu, ierobežojot oglekļietilpīgu energoresursu izmantošanu.

195 Turklāt apgalvojums, ka šādas darbības varētu izraisīt SEG emisiju samazināšu vienīgi tālākā nākotnē, nevis līdz 2050. gadam, pat ja tas būtu pamatots, nepierāda, ka apstrīdētajā regulā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo apgalvotais akta efektivitātes trūkums nenozīmē, ka tas ir prettiesisks (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2001. gada 12. jūlijs, *Jippes* u.c., C-189/01, EU:C:2001:420, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).

196 Austrijas Republika piebilst, ka apstrīdētā regula ir pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma (ES) 2022/591 (2022. gada 6. aprīlis) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2030. gadam (OV 2022, L 114, 22. lpp.) 1. panta 2. punktam un 16. apsvērumam, saskaņā ar kuriem Savienībai jācenšas īstenot zaļo pārkārtošanos un balstīt savu ekonomiku atjaunīgajā enerģijā, jo kodolenerģijas iekārtu veicināšana ilgtermiņā, kas izriet no apstrīdētās regulas, ir diametrāli pretēja šim mērķim.

197 Šajā ziņā pietiek ar atgādinājumu, ka kodolenerģija ir pārejas darbība Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta izpratnē.

198 Tāpēc atbilstoši Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktam noteiktie tehniskās pārbaudes kritēriji papildina Savienības darbības, kuru mērķis ir atjaunīgās enerģijas veicināšana.

199 Tāpēc nevar uzskatīt, ka apstrīdētā regula ir pretrunā Lēmumam 2022/591, un nav jāapskata minētā lēmuma normu tvērums.

200 Tādēļ Austrijas Republikas argumenti par atbalsta trūkumu pārejai uz klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar 1,5 °C mērķi jānoraida.

201 Trešām kārtām, Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušana taksonomijā ir pretrunā Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktam, jo kodolenerģija nerada SEG emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares, proti, enerģijas ražošanas sektora, raksturlielumiem šīs normas izpratnē, it īpaši, salīdzinot ar hidroenerģiju un vēja enerģiju.

202 Šajā ziņā jānorāda, ka Austrijas Republika kļūdaini interpretē Taksonomijas regulu, jo nosacījums, ka darbībai jārada SEG emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem, nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas attiecas uz to attiecīgā sektora vai nozares darbību, kurai ir viszemākais oglekļa līmenis.

203 Proti, no Taksonomijas regulas 41. apsvēruma izriet, ka pārejas saimnieciskās darbības būtu uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, ja to radīto SEG emisiju radītāji ir ievērojami zemāki par sektora vai nozares vidējiem rādītājiem.

204 Tāpēc Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē noteiktos apstākļos var uzskatīt par tādām, kas atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

205 Ceturtām kārtām, Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka apstrīdētā regula nav saderīga ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu, jo ieguldījumi kodolenerģijā kavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi.

206 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka daudzi pētījumi pierāda, ka kodolenerģija un atjaunīgie energoresursi ir nevis papildinoši, bet gan savstarpēji kaitē viens otram, un tādējādi apstrīdētā regula novirza finanšu resursus no īstermiņa atjaunīgās enerģijas izstrādes.

207 Šajā ziņā jāatgādina, ka apstrīdētās regulas 6. apsvērumā Komisija uzskatīja, ka, nodrošinot stabilu bāzes slodzes enerģijas piegādi, kodolenerģija veicina periodisku atjaunīgo enerģijas avotu izmantošanu un nekavē to izstrādi.

208 Jānorāda arī, ka Deleģētajā regulā 2021/2139 ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, kas attiecas uz vairākām tautsaimniecības nozarēm un darbībām, kuras var sekmēt klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķu sasniegšanu, tostarp uz darbībām atjaunīgās enerģijas nozarē.

209 Tāpēc nevar uzskatīt, ka ar apstrīdēto regulu, ko nevar aplūkot nošķirti no citām deleģētājām regulām, kas pieņemtas, pamatojoties uz Taksonomijas regulu, priekšroka tiek dota ieguldījumiem saimnieciskajās darbībās kodolenerģijas nozarē salīdzinājumā ar ieguldījumiem saimnieciskajās darbībās atjaunīgās enerģijas nozarē.

210 Šāda apstrīdētās regulas interpretācija atbilst LESD 194. panta 2. punkta otrajai daļai, saskaņā ar kuru katrai dalībvalstij ir tiesības paredzēt nosacījumus savu energoresursu izmantošanai, izvēlēties kādu no energoavotiem, kā arī noteikt energoapgādes struktūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 22. septembris, Austrija/Komisija, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 48. un 80. punkts).

211 Turklāt Austrijas Republika ar izvirzīto argumentu būtībā apgalvo, ka kodolenerģijai trūkst elastīguma, tāpēc atjaunīgo energoresursu īpatsvara pieaugums pasliktinātu kodolelektrostaciju ekonomisko modeli, samazinot to izmantošanas ilgumu. Taču jākonstatē, ka runa ir par vispārīgu apgalvojumu, kura piemērotība var atšķirties atkarībā no, pirmkārt, šī sprieduma 210. punktā atgādinātās dalībvalstu izvēles un, otrkārt, no kodolelektrostaciju spējas pielāgoties pieprasījuma un piedāvājuma izmaiņām, kā norāda Komisija un Francijas Republika.

212 Katrā ziņā Komisija ir iesniegusi arī pētījumu, kurā apšaubīti Austrijas Republikas iesniegtajos pētījumos izdarītie secinājumi. Saskaņā ar iedibināto judikatūru Komisijai jāatzīst plaša novērtējuma brīvība attiecībā uz zinātnisko pētījumu novērtēšanu, kā arī uz to pētījumu izvēli, kuriem jādod priekšroka salīdzinājumā ar citiem neatkarīgi no to hronoloģijas (spriedumi, 2018. gada 24. oktobris, *Deza*/Komisija, T-400/17, nav publicēts, EU:T:2018:712, 95. punkts, un 2023. gada 5. jūlijs, *TIB Chemicals*/Komisija, T-639/20, nav publicēts, EU:T:2023:374, 34. punkts).

213 Tāpēc Austrijas Republikas iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai atspēkotu Komisijas vērtējumu, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē veicina periodisku atjaunīgo enerģijas avotu izmantošanu un nekavē to izstrādi.

214 Tādējādi tie nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē veicina periodisku atjaunīgo enerģijas avotu izmantošanu un nekavē to izstrādi.

215 Austrijas Republika Komisijai arī pārmet, ka tā šajā ziņā nav veikusi pārbaudi, tāpēc apstrīdētā regula nav pietiekami pamatota.

216 Šajā ziņā atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ieinteresētajām personām ļautu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot tās kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumu, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. un 87. punkts un tajos minētā judikatūra).

217 Kā izriet no apstrīdētās regulas 6. apsvēruma, Komisija ir juridiski pietiekami pamatojusi savu vērtējumu, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē veicina periodisku atjaunīgo enerģijas avotu izmantošanu un nekavē to izstrādi. Proti, no šī apsvēruma izriet, ka, nodrošinot stabilu bāzes slodzes enerģijas piegādi, kodolenerģija veicina periodisku atjaunīgo enerģijas avotu izmantošanu un tādējādi nekavē to izstrādi.

218 Tāpat Komisijai nevar pārmest, ka tā šajā ziņā nav veikusi pārbaudi, jo apstrīdētās regulas 6. apsvērumā minētais vērtējums pierāda, ka tā šo jautājumu ir izvērtējusi.

219 Piektām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka, iekļaujot kodolenerģiju taksonomijā, tiek pārkāpts Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktais aizliegums izraisīt iesīksti. Tā kā kodolenerģija izraisot ievērojamu iesīksti, ņemot vērā būtiskās ieguldījumu izmaksas tajā, būvniecības termiņu un elektrostaciju darbības ilguma svarīgumu, kodolenerģija kaitē izdevīgākas atjaunīgās enerģijas izstrādei un palielina iespēju, ka oglekļietilpīgas tehnoloģijas tiek izmantotas līdz jaunu kodolelektrostaciju nodošanai ekspluatācijā.

220 Šī apgalvojuma pamatošanai Austrijas Republika balstās uz Platformas atbildi, kurā tā norādījusi, pirmkārt, ka iesīkste oglekļietilpīgos aktīvos varētu rasties (*may occur*), ja iecerētais SEG samazinājums noritētu pārāk lēni vai par vēlu, un, otrkārt, ka iesīkstes risks pastāv kodolelektrostaciju būvniecības grafika un to darbības laika dēļ.

221 Jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka saimnieciskā darbība neizraisa iesīksti oglekļietilpīgos aktīvos, ņemot vērā šo aktīvu saimnieciskās izmantošanas ciklu.

222 No tā izriet, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunkta mērķis ir izvairīties no iesīkstes oglekļietilpīgos aktīvos, proti, no šādu aktīvu nodalīšanas, un atbilstoši šīs regulas 41. apsvērumam tas ir vērsts uz to, lai saimnieciskās darbības neizraisītu iesīksti aktīvos, kas nav saderīgi ar klimatneitralitātes mērķi.

223 Taču Austrijas Republika nepaskaidro, kādā veidā saimnieciskās darbības aktīviem kodolenerģijas nozarē ir augstas SEG emisijas, tāpēc tās arguments nav pamatots.

224 Turklāt Platformas atbildē ietvertie apgalvojumi, ko izvirza Austrijas Republika, ir formulēti nosacījuma formā vai nav pamatoti, tāpēc tie nav pietiekami, lai atspēkotu Komisijas vērtējumu.

225 Tādējādi Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē atbilst Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

226 Austrijas Republika Komisijai būtībā arī pārmet, ka tā nav veikusi pārbaudi par saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē izraisīto iesīksti, kas esot ievērojama un kaitējot atjaunīgās enerģijas attīstībai, vienlaikus radot nepieciešamību ražot enerģiju no oglēm un gāzes, tāpēc apstrīdētā regula nav pietiekami pamatota.

227 Taču, tā kā iesīkstes risks oglekļietilpīgos aktīvos nepastāv tādām saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē, kas neietver oglekļietilpīgus aktīvus, Komisijai nevar pārmest, ka tā nav veikusi pārbaudi par iesīksti šajos aktīvos vai pārkāpusi pienākumu šajā ziņā norādīt pamatojumu.

228 Sestām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta pārkāpums nozīmē, ka nav ievērots arī šīs regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunkts, kurā paredzēts pienākums ņemt vērā aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem. Proti, Komisija neesot ņēmusi vērā ne kodolelektrostaciju plānošanas, atļauju un ekspluatācijas ilgos laikposmus, ne tādējādi visu aprites ciklu, ņemot vērā konkrēti mazoglekļa alternatīvu un iesīkstes kavēšanu.

229 Tomēr pietiek ar konstatējumu, ka ar šo iebildumu Austrijas Republika vienīgi atsaucas uz argumentiem par Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta pārkāpumu. Šādos apstākļos, tā kā pēdējie minētie argumenti ir noraidīti, jānoraida arī arguments, ka minētās normas pārkāpums rada arī šīs regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpumu.

230 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāsecina, ka Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē atbilst Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

231 Tādēļ otrā pamata otrā daļa nav pamatota.

– Par otrā pamata trešo daļu, kas pakārtoti attiecas uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta un piesardzības principa neievērošanu

232 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka ar apstrīdētajā regulā paredzētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem tiek pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts, jo minētie kritēriji nav balstīti ne uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem, ne uz piesardzības principu un neļauj noskaidrot, vai saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē atbilst Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nosacījumiem.

233 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Ungārija, Rumānija un Somijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

234 Jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktu tehniskās pārbaudes kritēriji, kas izveidoti, ievērojot šīs regulas 10. panta 3. punktu, balstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un LESD 191. pantā nostiprināto piesardzības principu.

235 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, no apstrīdētās regulas 6. apsvēruma izriet, ka Komisija ir balstījusies uz TEG zinātnisko novērtējumu un *JRC* ziņojumā ietverto zinātnisko novērtējumu. Turklāt, kā atgādināts šī sprieduma 48. punktā, tā ir balstījusies arī uz *Euratom* līguma 31. pantā minētās ekspertu grupas un *CSRSEE* atzinumiem. Arī TEG 2020. gada 9. marta galīgā ziņojuma tehniskajā pielikumā norādīja, ka "dati par to, ka kodolenerģija, iespējams, būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu [ir] bagātīgi un viennozīmīgi", un atsaucās uz vairākiem zinātniskiem pētījumiem.

236 Šīs argumentācijas pamatošanai Austrijas Republika vienīgi min trīs pētījumus par to, ka kodolenerģija un atjaunīgie energoresursi ir savstarpēji kaitīgi un nav viens otru papildinoši, nepaskaidrojot, kā tehniskās pārbaudes kritēriji darbībām kodolenerģijas nozarē izraisa iesīksti oglekļietilpīgos aktīvos.

237 Šādos apstākļos un ņemot vērā šī sprieduma 212. punktā atgādināto Komisijai atzīto plašo rīcības brīvību attiecībā uz zinātnisko pētījumu izvēli un novērtēšanu, Austrijas Republika nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka Komisija nebūtu izpildījusi pienākumu balstīties uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem.

238 Katrā ziņā, ņemot vērā minēto plašo rīcības brīvību, ar to apstākli vien, ka Komisijas izvērtējums tiek apstrīdēts zinātniskajā literatūrā, nepietiek, lai apšaubīto šo izvērtējumu.

239 Otrkārt, pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, nevar arī uzskatīt, ka apstrīdētajā regulā pieļauts "vērtējuma un pamatojuma iztrūkums" attiecībā uz jautājumu, vai trīs attiecīgās ekonomikas nozares saistībā ar kodolenerģiju atbilst Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nosacījumiem.

240 Šajā ziņā jāatgādina, ka pienākums pamatot nolēmumus ir būtiska formas prasība, kas jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību, jo tas ir saistīts ar strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības (skat. spriedumu, 2024. gada 18. aprīlis, *Dumitrescu* u.c./Komisija un Tiesa, no C-567/22 P līdz C-570/22 P, EU:C:2024:336, 46. punkts un tajā minētā judikatūra). Taču jākonstatē, ka ar argumentu par "vērtējuma un pamatojuma iztrūkumu" Austrijas Republika būtībā apšauba apstrīdētās regulas pamatojumu, nevis tās pamatotību, kā tas ir arī citu iebildumu gadījumā, kas izvirzīti prasības pamatošanai attiecībā uz šādu iztrūkumu.

241 Turklāt atbilstoši šī sprieduma 216. punktā minētajai judikatūrai jānorāda, ka juridiski pietiekams pamatojums tam, ka ir izpildīti Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzētie nosacījumi, ir norādīts apstrīdētās regulas 6. apsvērumā, kā arī Deleģētās regulas 2021/2139 paskaidrojuma rakstā, kuros ietverta atsauce uz to ekspertu atzinumiem, ar kuriem apspriedusies Komisija.

242 Treškārt, tā kā Austrijas Republika iebildumu par piesardzības principa pārkāpumu otrā pamata izskatāmajā daļā nav pamatojusi ar konkrētiem argumentiem un vienīgi atsaukusies uz šo principu, jāuzskata, ka šis iebildums ir nepieņemams saskaņā ar Reglamenta 76. panta d) punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 7. novembris, *ADDE*/Parlaments, T-48/17, EU:T:2019:780, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

243 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrā pamata trešā daļa un tātad otrais pamats kopumā jānoraida.

Par trešo un ceturto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu

244 Trešā un ceturtā pamata pamatošanai Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka, iekļaujot saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē pārejas darbībās un nosakot tām tehniskās pārbaudes kritērijus, ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts *DNSH* kritērijs, proti, kritērijs, saskaņā ar kuru attiecīgā saimnieciskā darbība nedrīkst nodarīt būtisku kaitējumu kādam no Taksonomijas regulas 17. pantā un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā noteiktajiem vides mērķiem, kā arī piesardzības princips.

245 Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkts formulēts šādi:

"Šīs regulas 3. panta b) [apakš]punkta nolūkos, ņemot vērā saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, uzskata, ka minētā saimnieciskā darbība būtisku kaitē:

a) klimata pārmaiņu mazināšanai, ja minētās darbības rezultātā rodas ievērojamas [SEG] emisijas;

b) spējai pielāgoties klimata pārmaiņām, ja minētās darbības rezultātā rodas vēl nelabvēlīgāka ietekme uz pašreizējo klimatu un gaidāmo nākotnes klimatu, uz pašu darbību vai uz iedzīvotājiem, dabu vai aktīviem;

c) ilgtspējīgai ūdens un jūras resursu izmantošanai un aizsardzībai, ja minētā darbība kaitē:
   i) ūdensobjektu labam stāvoklim vai to labam ekoloģiskajam potenciālam, ieskaitot virszemes ūdeņus un gruntsūdeņus; vai
   ii) jūras ūdeņu labam vides stāvoklim;

d) aprites ekonomikai, tostarp atkritumu rašanās novēršanai un reciklēšanai, ja:
   i) minētās darbības rezultātā vienā vai vairākos produktu aprites cikla posmos rodas būtiski efektivitātes trūkumi materiālu izmantošanā vai tādu dabas resursu tiešā vai netiešā izmantošanā kā neatjaunojami energoresursi, izejvielas, ūdens un zeme, tostarp produktu ilgizturības, remontējamības, modernizējamības, atkārtotas lietojamības vai reciklējamības ziņā;
   ii) minētās darbības rezultātā būtiski palielinās atkritumu rašanās, sadedzināšana vai apglabāšana, izņemot nepārstrādājamu bīstamo atkritumu sadedzināšanu; vai
   iii) atkritumu ilgtermiņa apglabāšana var radīt būtisku un ilgtermiņa kaitējumu videi;

e) piesārņojuma novēršanai un kontrolei, ja minētās darbības rezultātā būtiski palielinās piesārņotāju emisijas gaisā, ūdenī vai zemē salīdzinājumā ar situāciju pirms darbības sākšanas; vai

f) bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzībai un atjaunošanai, ja minētā darbība:
   i) būtiski kaitē ekosistēmu labam stāvoklim un izturētspējai; vai
   ii) kaitē dzīvotņu un sugu, tostarp Savienības nozīmes dzīvotņu un sugu, aizsardzības statusam."

246 Savukārt Taksonomijas regulas 19. panta 1. punktā paredzēts, ka tehniskās pārbaudes kritēriji, kas izveidoti, ievērojot šīs regulas 10. panta 3. punktu un 11. panta 3. punktu:

"a) nosaka, kāds potenciālais devums konkrētajam vides mērķim var būt visatbilstošākais, vienlaikus ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes principu, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi;

b) precizē minimālās prasības, kas ir jāievēro, lai izvairītos no būtiska kaitējuma jebkuram no attiecīgajiem vides mērķiem, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi;

c) ir kvantitatīvi un pēc iespējas satur robežvērtības, bet citādi ir kvalitatīvi;

d) attiecīgā gadījumā balstās uz Savienības marķēšanas un sertifikācijas shēmām, Savienības metodiku vides pēdas nospieduma novērtēšanai un Savienības statistiskās klasifikācijas sistēmām un ņem vērā jebkādus attiecīgos spēkā esošos Savienības tiesību aktus;

e) pēc iespējas izmanto ilgtspējas rādītājus, kā minēts Regulas [..] 2019/2088 4. panta 6. punktā;

f) balstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un LESD 191. pantā nostiprināto piesardzības principu;

g) ņem vērā aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, apsverot gan pašas saimnieciskās darbības ietekmi uz vidi, gan minētās saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi, jo īpaši apsverot minēto produktu un pakalpojumu ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas;

h) ņem vērā saimnieciskās darbības raksturu un mērogu, tostarp:
i) vai tā ir veicinoša darbība, kā minēts 16. pantā, vai
ii) vai tā ir pārejas darbība, kā minēts 10. panta 2. punktā;

i) ņem vērā pārejas uz ilgtspējīgāku ekonomiku iespējamo ietekmi uz tirgu, tostarp risku, ka daži aktīvi šādas pārejas dēļ kļūst par balasta aktīviem, kā arī risku radīt nekonsekventus stimulus ilgtspējīgu ieguldījumu veikšanai;

j) lai izvairītos no konkurences izkropļošanas tirgū – aptver visas attiecīgās saimnieciskās darbības kādā konkrētā nozarē un nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret minētajām darbībām, ja tās vienādi sekmē šīs regulas 9. pantā izklāstītos vides mērķus; un

k) ir viegli izmantojami un ir noteikti tā, lai atvieglotu to izpildes pārbaudi [..]."

247 Iesākumā jāatgādina, ka piesardzības princips ir vispārējs Savienības tiesību princips, kas izriet no LESD 11. panta, 168. panta 1. punkta, 169. panta 1. un 2. punkta un 191. panta 1. un 2. punkta un kas attiecīgajām iestādēm paredz pienākumu, īstenojot savas ar attiecīgo tiesisko regulējumu piešķirtās pilnvaras, veikt pasākumus, kas ir piemēroti, lai novērstu atsevišķus iespējamos draudus sabiedrības veselībai, drošībai un videi, ar šo interešu aizsardzību saistītajām prasībām piešķirot prioritāru spēku pār ekonomikas interesēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

248 Ja pastāv zinātniski neskaidri jautājumi par draudu cilvēka veselībai vai videi esību vai pakāpi, piesardzības princips ļauj iestādēm veikt aizsardzības pasākumus, negaidot, ka pilnībā pierādīsies šo draudu esība un smagums vai ka radīsies veselībai nelabvēlīgas sekas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

249 Piesardzības principa piemērošana tiek veikta ne tikai gadījumos, kad riska pastāvēšana ir nenoteikta, bet to var piemērot arī gadījumā, ja ir atklājies risks un Komisijai jāizvērtē, vai šis risks ir pieļaujams, vai pat jāizvērtē, kā pret to jāattiecas risku pārvaldības ietvaros (spriedums, 2018. gada 17. maijs, *Bayer CropScience* u.c./Komisija, T-429/13 un T-451/13, EU:T:2018:280, 340. punkts).

250 Procesā, kurā iestāde veic atbilstošus pasākumus, lai novērstu atsevišķus iespējamus riskus sabiedrības veselībai, drošībai un videi, pamatojoties uz piesardzības principu, var izšķirt trīs secīgus posmus: pirmkārt, iespējamās nelabvēlīgās ietekmes, kas izriet no kāda fenomena, noteikšana; otrkārt, ar šo fenomenu saistītā riska sabiedrības veselībai, drošībai un videi novērtējums un, treškārt, ja noteiktie iespējamie riski pārsniedz to, kas ir sabiedrībai pieņemams, riska pārvaldība, veicot atbilstošus aizsardzības pasākumus (spriedumi, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 60. punkts, un 2024. gada 21. februāris, *PAN Europe* /Komisija, T-536/22, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:98, 74. punkts).

251 Iestādei, kura sastopas ar iespējamu nelabvēlīgu ietekmi, kas izriet no kāda fenomena, riska sabiedrības veselībai, drošībai un videi novērtējumā šis risks jānovērtē no zinātniskā viedokļa un jānosaka, vai tas nepārsniedz riska līmeni, kas tiek uzskatīts par sabiedrībai pieņemamu. Tādējādi, lai iestādes varētu novērtēt risku, pirmkārt, to rīcībā jābūt risku zinātniskajam novērtējumam un, otrkārt, jānosaka riska līmenis, kas uzskatāms par sabiedrībai nepieņemamu (skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

252 Risku zinātniskais novērtējums kā zinātniska procedūra iestādei jāuztic zinātniskajiem ekspertiem (skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

253 Sabiedrībai par nepieņemamu uzskatītā riska līmeņa noteikšana, ievērojot piemērojamās normas, jāveic iestādēm, kas ir atbildīgas par politisko izvēli, kura ir uzskatāma par sabiedrībai atbilstoša aizsardzības līmeņa noteikšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

254 Nosakot sabiedrībai par nepieņemamu uzskatītā riska līmeni, iestādēm ir saistoši pienākumi nodrošināt augstu sabiedrības veselības, drošības un vides aizsardzības līmeni. Šim augstajam aizsardzības līmenim nav obligāti jābūt tehniski visaugstākajam. Turklāt šīs iestādes nevar pieņemt pilnīgi hipotētisku pieeju riskam un lēmumus balstīt uz "nulles riska" līmeni (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).

255 Attiecībā uz šo principu ievērošanas pārbaudi tiesā Tiesa jau ir spriedusi par plašo rīcības brīvību, kas ir Komisijai, kad tā izstrādā risku pārvaldības pasākumus. Proti, šajā jomā tai it īpaši jāizdara politiska izvēle un jāveic sarežģīti novērtējumi. Vienīgi šajā jomā veikta pasākuma acīmredzami nepiemērotais raksturs var ietekmēt šāda pasākuma tiesiskumu (spriedums, 2016. gada 9. jūnijs, *Pesce* u.c., C-78/16 un C-79/16, EU:C:2016:428, 49. punkts).

256 Tādējādi no judikatūras izriet, ka piesardzības princips jāpiemēro, ja pastāv zinātniski neskaidri jautājumi par draudu cilvēka veselībai vai videi esību vai pakāpi, lai ļautu iestādēm veikt aizsardzības pasākumus, negaidot, ka pilnībā pierādīsies šo draudu esība un smagums vai ka radīsies veselībai un videi nelabvēlīgas sekas.

257 No judikatūras arī izriet, ka piesardzības principa piemērošana nozīmē, ka tiek veikts risku zinātniskais novērtējums, noteikts par pieņemamu uzskatītā riska līmenis un attiecīgajā gadījumā veikti atbilstoši aizsardzības pasākumi.

258 Uz Austrijas Republikas argumentiem jāatbild, ņemot vērā šos apsvērumus.

– Par trešā pamata pirmo daļu, ceturtā pamata pirmo daļu un trešā pamata trešās daļas piekto iebildumu attiecībā uz aizsardzības līmeņa neievērošanu

259 Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka Taksonomijas regulā paredzētais ilgtspējības vides ziņā mērķis un piesardzības princips saskaņā ar šīs regulas 17. pantu liecina par labu zemākam pieņemamā riska līmenim un tātad – salīdzinājumā ar tradicionālo tiesisko regulējumu kodolenerģijas jomā – par labu augstākam aizsardzības līmenim. Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, no tā secina, ka tehniskās pārbaudes kritēriji nav pietiekami, jo tie visbiežāk attiecas uz regulējumu, kas pieņemts atbilstoši *Euratom* līgumam, vai uz vispārpiemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

260 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

261 Jāatgādina, ka, nosakot tehniskās pārbaudes kritērijus, it īpaši tos, kas attiecas uz *DNSH* kritēriju, Komisijai saskaņā ar Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktu jāņem vērā piesardzības princips.

262 Taču piesardzības princips pats par sevi nenosaka konkrētu aizsardzības līmeni, bet gan nodrošina metodi, kas ļauj kompetentajām iestādēm veikt aizsardzības pasākumus neatkarīgi no tā, vai pastāv zinātniskas šaubas par riska esību vai pakāpi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 17. maijs, *BASF Agro* u.c./Komisija, T-584/13, EU:T:2018:279, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

263 Turklāt attiecībā uz argumentu, ka Taksonomijas regulā noteiktais ilgtspējības vides ziņā mērķis liecina par labu stingrai šīs regulas 17. panta interpretācijai, jāatgādina, ka saskaņā ar minētās regulas 40. apsvērumu "saimnieciskā darbība nebūtu uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, ja tā videi nodara kaitējumu, kas ir lielāks par tās radītajiem ieguvumiem", un "ar tehniskās pārbaudes kritērijiem būtu jānosaka minimālās prasības, kas vajadzīgas, lai izvairītos no būtiska kaitējuma nodarīšanas pārējiem mērķiem, tostarp pamatojoties uz jebkurām minimālajām prasībām, kas noteiktas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem".

264 Jākonstatē, ka šis Taksonomijas regulas 40. apsvēruma fragments apliecina, ka Savienības likumdevējs uzskatījis – ar tehniskās pārbaudes kritērijiem var sasniegt ilgtspējības vides ziņā mērķi un tie var atbilst piesardzības principam, norādot uz attiecīgajos tiesību aktos paredzēto minimālo prasību ievērošanu.

265 Turklāt šo Savienības likumdevēja nodomu apstiprina Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta d) apakšpunkts, kurā paredzēts, ka, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisija ņem vērā "jebkādus attiecīgos spēkā esošos Savienības tiesību aktus" un šīs regulas 43. un 44. apsvērums.

266 Lai gan Taksonomijas regulā tas nav noteiks, tā arī neliedz Komisijai noteikt stingrākus kritērijus, kas pārsniedz minimālās prasības, kuras izriet no citām Savienības tiesību normām.

267 Tomēr Austrijas Republika nav pierādījusi, ka attiecībā uz *DNSH* kritēriju apstrīdētajā regulā ir vienīgi pārņemtas prasības, kas izriet no citām Savienības tiesību normām. Prasības pieteikuma 145. punktā tā pat atzīst, ka ir ieviesti papildu kritēriji.

268 Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka Komisija, apstrīdētajā regulā atsaucoties uz attiecīgo Savienības tiesību normu ievērošanu, ir pārkāpusi ilgtspējības vides ziņā mērķi, Taksonomijas regulas 17. pantu, tās 19. panta 1. punkta f) apakšpunktu vai piesardzības principu.

269 Tādējādi trešā pamata pirmā daļa, ceturtā pamata pirmā daļa un trešā pamata trešās daļas piektais iebildums nav pamatots.

– Par trešā pamata otro daļu par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpumu

270 Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušana apstrīdētajā regulā izriet no tā, ka nav ievērotas Taksonomijas regulas 17. pantā un 19. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteiktās pierādījumu prasības, kas interpretētas, ņemot vērā piesardzības principu. Konkrēti – Austrijas Republika apgalvo, pirmkārt, ka konstatējums par kodolenerģijas atbilstību *DNSH* kritērijam ir balstīts uz *JRC* atzinumu, ka "izvērtējumi neatklāj zinātniskus pierādījumus, ka kodolenerģija ir kaitīgāka cilvēka veselībai vai videi nekā citas elektroenerģijas ražošanas tehnoloģijas, kas jau iekļautas taksonomijā kā darbības, kas veicina klimata pārmaiņu mazināšanu". Šāda pieeja, kas nav paredzēta minētajā 17. pantā, ietver kodolenerģijas salīdzinājumu ar citiem enerģijas veidiem. Otrkārt, pārbaudot, vai ir ievērots piesardzības princips, zinātnisku pierādījumu par būtisku kaitējumu neesība nav atbilstošs kritērijs; vienīgais svarīgais jautājums ir – vai var izslēgt jebkādas pamatotas šaubas par šādu kaitējumu. Treškārt, Austrijas Republika apšauba *JRC* ziņojuma pierādījuma spēku, jo tas esot nepilnīgs, nepabeigts un tajā esot būtiskas pretrunas ar citiem zinātniskiem pētījumiem, un *JRC* esot Komisijas iekšēja struktūra. Tā apšauba *JRC* ziņojumu, pamatojoties arī uz *CSRSEE* atzinumā ietverto kritiku.

271 Komisija, ko atbalsta Polijas Republika, apstrīd šos argumentus.

272 Pirmām kārtām, jānorāda, ka *JRC* pieeja, ko kritizē Austrijas Republika, ietver to, ka tiek ņemti vērā to pētījumu rezultāti, kas attiecībā uz citām darbībām veikti vēl pirms Deleģētās regulas 2021/2139 pieņemšanas. Kā pamatoti uzsver Komisija, šāda pieeja atbilst šī sprieduma 112. punktā atgādinātajam tehnoloģiskās neitralitātes principam un ļauj veikt risku izvērtējumu atbilstoši izvērtējumiem, kas veikti citām darbībām.

273 Otrām kārtām, nevar arī piekrist kritikai par kļūdu piemērojamā pierādījumu līmeņa vērtējumā, ciktāl *JRC* ziņojums esot balstīts uz zinātnisku pierādījumu par būtisku kaitējumu neesību, nevis uz jebkādu pamatotu šaubu neesību par to, ka pastāv būtisks kaitējums.

274 Proti, no judikatūras izriet, ka piesardzības princips neprasa, ka tiek izslēgtas jebkādas pamatotas zinātniskas šaubas par kaitējuma videi esību, jo tas nozīmētu, ka Komisijai jāuzņemas nulles riska līmenis, bet tas ir pretrunā judikatūrai (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2002. gada 11. septembris, *Pfizer Animal Health*/Padome, T-13/99, EU:T:2002:209, 145. punkts).

275 Turklāt jānorāda, ka kritērijs, kas ņemts vērā, atbilst Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktam, kurā vienīgi noteikts Komisijas pienākums balstīties uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem.

276 Trešām kārtām, attiecībā uz pārējo kritiku par *JRC* ziņojumu, jāatgādina, kā jau norādīts šī sprieduma 212. punktā, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā gan uz zinātnisko pētījumu izvēli, gan to novērtēšanu. Jākonstatē, ka Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija, balstoties uz minēto ziņojumu, būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

277 Tādējādi, pirmkārt, jānorāda, ka Austrijas Republika vispārīgi atsaucas uz *BASE* tehnisko atzinumu par *JRC* ziņojumu – *Euratom* līguma 31. pantā minētās ekspertu grupas atšķirīgo viedokli – un uz "dažādām atsaucēm, kas citētas pārējos pamatos". Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējai tiesai nav jāaizstāj lietas dalībnieki, cenšoties meklēt atbilstošu informāciju dokumentos, uz kuriem tie atsaucas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 25. jūnijs, *Siberia Oriental*/*CPVO* ("Siberia"), T-737/18, EU:T:2020:289, 25. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā kā nav pietiekami precīzi identificēti elementi, kas varētu pamatot Austrijas Republikas apgalvojumus, tos tātad nevar ņemt vērā.

278 Otrkārt, attiecībā uz atsauci uz *CSRSEE* izvērtējumu, jānorāda, ka tam nav tāda nozīme, kādu tam piešķir Austrijas Republika. Lai gan *CSRSEE* uzsvēra, ka ne vienmēr pietiek ar paļaušanos uz funkcionējošu tiesisko regulējumu, tā tomēr atzina, ka "kopumā piekrīt *JRC* secinājumam", ka kodolelektrostaciju ekspluatācija nerada nenovēršamu kaitējumu cilvēka veselībai vai videi, ja vien ar to saistītās rūpnieciskās darbības atbilst attiecīgajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem.

279 Treškārt, katrā ziņā no tā vien, ka *CSRSEE* kritizēja noteiktus *JRC* ziņojuma aspektus, nevar secināt, ka Komisija ir balstījusies uz nepārliecinošiem pierādījumiem, šādi pārkāpjot piesardzības principu. Proti, tā kā *CSRSEE* pauda bažas par funkcionējoša tiesiskā regulējuma nepietiekamību, Komisija apstrīdētās regulas I pielikumā iekļāva papildu kritērijus, pārsniedzot Savienības tiesībās noteikto līmeni.

280 Ceturtkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka *JRC* ziņojumu nevar uzskatīt par pārliecinošāku nekā citus zinātniskos pētījumus, jo to izdevusi Komisijas iekšēja struktūra, nevis neatkarīga struktūra.

281 Taču pietiek ar konstatējumu, ka Austrijas Republika nav pamatojusi apgalvojumu, ka *JRC* ziņojums uzskatāms par pārliecinošāku nekā citu zinātniski atzītu ekspertu pētījumi.

282 Turklāt Austrijas Republika nedz apgalvo, nedz pierāda, ka *JRC* ziņojuma secinājumus nevarētu uzskatīt par pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.

283 Tādējādi Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija nebūtu ievērojusi pierādījumu prasības, kas izriet no Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kas interpretēti, ņemot vērā piesardzības principu.

284 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešā pamata otrā daļa jānoraida.

– Par pārējiem trešā pamata trešās daļas iebildumiem un ceturtā pamata otro daļu attiecībā uz smagu reaktora avāriju risku neievērošanu

285 Ar trešā pamata trešo daļu Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, apgalvo, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušana taksonomijā balstās uz smagu reaktora avāriju risku neievērošanu un tādējādi nodara būtisku kaitējumu vides mērķiem Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz ūdens un jūras resursu aizsardzību, vides piesārņojuma novēršanu un kontroli, kā arī bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzību un atjaunošanu. Austrijas Republika apgalvo, ka nevar izslēgt sekas, ko smagas reaktora avārijas var radīt šiem vides mērķiem. Tā arī uzskata, ka apstrīdētās regulas vērtējumā un pamatojumā šajā ziņā ir nepilnības. Tā tālāk norāda – Komisija nevar apgalvot, ka Savienības likumdevējs tai būtu deleģējis pilnvaras noteikt sabiedrībai par pieņemamu uzskatītā riska līmeni un ka, piemērojot piesardzības principu, Komisijai nav nekādas rīcības brīvības.

286 Ar ceturtā pamata otro daļu Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikumā minētie tehniskās pārbaudes kritēriji, kuros ir atsauce uz esošajiem kodoldrošības noteikumiem, neļauj izslēgt būtiska kaitējuma rašanos, ko smagas reaktora avārijas risks nodarījis vides mērķiem, kuri minēti tostarp Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktā (ūdens un jūras resursu aizsardzība, piesārņojuma novēršana un kontrole, bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzība un atjaunošana). Austrijas Republika uzskata, ka tehniskās pārbaudes kritēriji ir neskaidri vai ka ar tiem valstu uzraudzības iestādēm prettiesiski nodota reglamentējošā kompetence, ciktāl ar tiem dažkārt paredzēti papildu kritēriji.

287 Komisija, ko atbalsta Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

288 Iesākumā jāprecizē, ka *DNSH* kritērija ievērošanu nevar pārbaudīt *in abstracto*, bet gan ņemot vērā apstrīdētajā regulā noteiktos tehniskās pārbaudes kritērijus.

289 Pirmkārt, jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 3. panta b) punktā paredzēts, ka saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, tostarp, ja tā saskaņā ar šīs regulas 17. pantu nerada būtisku kaitējumu nevienam no 9. pantā izklāstītajiem vides mērķiem.

290 Konkrēti – no Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkta, kā arī 34. un 40. apsvēruma izriet, ka, lai attiecīgo saimniecisko darbību varētu uzskatīt par vides ziņā ilgtspējīgu, tā nedrīkst nodarīt būtisku kaitējumu kādam no Taksonomijas regulā noteiktajiem vides mērķiem, proti, tādu kaitējumu, kas pārsniedz šīs darbības ieguldījumu vides mērķa sasniegšanā.

291 Turklāt katrai darbībai noteiktajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem jāļauj nodrošināt, ka šī darbība nerada būtisku kaitējumu kādam no Taksonomijas regulā paredzētajiem vides mērķiem.

292 Šajā nolūkā, kā izriet no šī sprieduma 263.–265. punkta, ar tehniskās pārbaudes kritērijiem jānosaka nepieciešamās minimālās prasības, tostarp balstoties uz jebkādām Savienības tiesībās noteiktajām minimālajām prasībām, kas it īpaši ietver Padomes Direktīvu 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru (OV 2009, L 172, 18. lpp.), taču neliedzot pārsniegt minētās prasības.

293 Turklāt norāde uz būtisku kaitējumu nozīmē, ka *DNSH* kritērija ievērošanas mērķis ir novērst noteikta smaguma kaitējumu, kas pārsniedz attiecīgās darbības ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā.

294 Šī norāde arī nozīmē – ja paredzētais būtiskais kaitējums videi izriet no avārijas riska, šim riskam ir zināma iespējamības pakāpe.

295 Tādējādi, lai atbildētu uz Austrijas Republikas argumentiem, jāpārbauda, vai tie pierāda, ka, taksonomijā iekļaujot saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē, Komisija nav ievērojusi smagas reaktora avārijas risku un tādējādi radījusi būtisku kaitējumu Austrijas Republikas norādītājiem vides mērķiem, un vai, izveidojot tehniskās pārbaudes kritērijus šī riska novēršanai, Komisija nav noteikusi minimālās prasības, kas vajadzīgas, lai izvairītos no būtiska kaitējuma šiem mērķiem.

296 Otrkārt, lietas dalībnieki neapstrīd, ka, lai gan iespējamas reaktora avārijas seku smaguma pakāpei ir zems nenoteiktības līmenis, šādas avārijas rašanās iespējamībai ir augsts nenoteiktības līmenis. Tādējādi, piemērojot šī sprieduma 248. punktā minēto judikatūru, piesardzības princips jāpiemēro, ņemot vērā nenoteiktību par smagas reaktora avārijas iestāšanās iespējamību.

297 Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir lēmusi, ka preventīvu pasākumu noteikšanu vai, tieši otrādi, to atsaukšanu vai mīkstināšanu nevar padarīt atkarīgu no pierādījumiem par jebkāda riska neesību, jo no zinātniskā viedokļa tādus pierādījumus vispār nav iespējams sniegt, tāpēc ka nulles riska līmenis praksē nepastāv (spriedums, 2013. gada 12. aprīlis, *Du Pont de Nemours (France)* u.c./Komisija, T-31/07, nav publicēts, EU:T:2013:167, 140. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2003. gada 21. oktobris, *Solvay Pharmaceuticals*/Padome, T-392/02, EU:T:2003:277, 130. punkts).

298 Šajā gadījumā ir būtiski, ka zinātnes eksperti zinātnisku risku novērtējumu, neraugoties uz pastāvošo zinātnisko neskaidrību, veic tā, lai kompetentajai valsts iestādei būtu pietiekami droša un pārliecinoša informācija, lai tā varētu izprast visu uzdotā zinātniskā jautājuma apjomu un varētu noteikt savu politiku, pilnībā zinot apstākļus (spriedums, 2011. gada 9. septembris, Francija/Komisija, T-257/07, EU:T:2011:444, 77. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 2002. gada 11. septembris, *Pfizer Animal Health*/Padome, T-13/99, EU:T:2002:209, 160.–163. punkts, un 2002. gada 11. septembris, *Alpharma*/Padome, T-70/99, EU:T:2002:210, 173.–176. punkts).

299 Tātad, piemērojot šī sprieduma 255. punktā minēto judikatūru, jāpārbauda, vai Austrijas Republikas argumenti pierāda, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušana taksonomijā un tehniskās pārbaudes kritēriju izveidošana bija acīmredzami kļūdaina, ņemot vērā smagas reaktora avārijas risku.

300 Pirmām kārtām, Austrijas Republika balstās uz Komisijas 2000. gada 2. februāra paziņojumu COM(2000) 1 final par piesardzības principa izmantošanu, lai apgalvotu, ka risku izvērtēšanu, kas veikta, ņemot vērā šo principu, nevar balstīt vienīgi uz notikuma iestāšanās iespējamību – tajā jāiekļauj arī notikuma seku smagums, kas reaktora avāriju gadījumā ir sevišķi liels.

301 Šajā ziņā jānorāda, ka tas, vai pastāv smagas sekas cilvēkam un videi, kā arī Austrijas Republikas norādītais kaitējums, noteikti ir atkarīgs no smagas reaktora avārijas iestāšanās iespējamības.

302 Šo interpretāciju neatspēko paziņojums COM(2000) 1 final, jo arī tajā paredzēts, ka šī riska izvērtēšanai jāņem vērā tā iestāšanās iespējamība.

303 Tādējādi smagas avārijas riska izvērtēšanā jāņem vērā gan tās iestāšanās zemā iespējamība, ko prasības pieteikuma 98. punktā atzīst Austrijas Republika, gan šādas avārijas iespējamo seku ievērojamais smagums.

304 Otrām kārtām, Austrijas Republika uzskata, ka *JRC* ziņojums nav pietiekami tālejošs, jo tas balstās uz principu, ka iespējamas smagas reaktora avārijas, kas izraisītu 30 000 cilvēku nāvi, iestāšanās ir ārkārtīgi zema, kaut gan nesenā statistikas pētījumā (*Wheatley, S., Sovacool, B.* un *Sornette, D.*, "Reassessing the safety of nuclear power" (Kodolenerģijas drošības pārvērtēšana), *Energy Research & Social Science*, Elsevier, 2016, 15. sēj, 96.–100. lpp., it īpaši 99. lpp.), ko *JRC* nemin, teikts, pirmkārt, ka, neraugoties uz drošības noteikumu uzlabojumiem, pastāv 50 % iespējamība, ka ik pēc 60–150 gadiem notiks smaga reaktora avārija, un, otrkārt, ka, pat ņemot vērā seku apmēru, kopējais kodolenerģijas sociālais risks joprojām ir augsts. No tā Austrijas Republika secina, ka joprojām pastāv ievērojamas neskaidrības.

305 Attiecībā uz reaktora avāriju iespējamības noteikšanu *JRC* ziņojumā norāda:

"Smagas avārijas ar aktīvās zonas izkušanu ir notikušas kodolelektrostacijās, un sabiedrībai ir labi zināmas trīs lielu avāriju, proti, Trīs jūdžu salas (1979. gads, ASV), Černobiļas (1986. gads, Padomju Savienība) un Fukušimas (2011. gads, Japāna), sekas. Šajās avārijās bija iesaistītās dažāda veida kodolelektrostacijas, un arī apstākļi, kas izraisīja šos notikumus, ļoti atšķirās. Smagu avāriju iespējamība ir ļoti zema, taču to iespējamās sekas ir smagas, un šādas avārijas nevar izslēgt ar 100 % pārliecību."

306 *JRC* arī norāda, ka smaga avārija III paaudzes kodolelektrostacijā ir ļoti maz ticams notikums.

307 Taču apstāklis, ka šī iespējamība ir apstrīdēta Austrijas Republikas iesniegtajā pētījumā, nav pats par sevi pietiekams, lai izraisītu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ņemot vērā, ka, piemērojot šī sprieduma 212. punktā minēto judikatūru, Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz zinātnisku pētījumu novērtēšanu.

308 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka Austrijas Republikas iesniegtajā pētījumā aprakstītais scenārijs ir balstīts uz pieņēmumu, kas nav salīdzināms ar *JRC* ziņojumā iedomāto scenāriju un saskaņā ar ko darbojas 388 reaktori, un kopš Fukušimas avārijas nav veikti nekādi uzlabojumi.

309 Turklāt Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija, nosakot sabiedrībai par pieņemamu uzskatītā riska līmeni, būtu pārsniegusi savu rīcības brīvību.

310 Austrijas Republika arī pārmet, ka *JRC* ziņojumā ir ietverta atsauce uz salīdzinājumiem ar dambja pārrāvuma risku un atmosfēras piesārņojuma, smēķēšanas vai ceļu satiksmes negadījumu upuriem un ka tajā nav aplūkotas reaktora avāriju ilgtermiņa sekas uz cilvēka dzīvi.

311 Taču, kā izriet no *JRC* ziņojuma, šo salīdzinājumu mērķis ir salīdzināt cietušo skaitu ar citām cilvēka darbībām, lai izceltu risku uztveres atšķirības. Turklāt *JRC* ir precizējis, ka ir grūti izmērīt ilgtermiņa sekas uz cilvēka dzīvi, vienlaikus atzīstot, ka tās var būt nozīmīgas.

312 Austrijas Republika arī pārmet, ka *JRC* ziņojumā nav pietiekami ņemta vērā ietekme uz vidi, lai gan tā būtu jāņem vērā atbilstoši Taksonomijas regulas 17. pantam. Tādējādi *JRC* ziņojumā neesot izvērtēti izšķiroši aspekti, piemēram, tādu reaktora avāriju kā Fukušimas ietekmes uz vidi novērtējums.

313 Taču šajā ziņā *JRC* ziņojuma 105. un 121. lappusē ir atsaucies uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Zinātniskās komisijas par radiācijas efektiem ziņojumu ("Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report" (Fukušimas Daiči kodolelektrostacijas avārijas

radiācijas iedarbības seku pakāpes un ietekme: informācijas, kas publicēta kopš *UNSCEAR* 2013. gada ziņojuma, ietekme), *Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation*, *UNSCEAR* 2020 *Report*, 2021, II sēj., B pielikums), kurā aplūkota Fukušimas avārijas ietekme uz vidi un kurš tika ņemts vērā *JRC* izvērtējumā.

314 Tādēļ *JRC* ziņojumu nevar uzskatīt par šajā ziņā nepilnīgu.

315 Turklāt jānorāda, ka uz saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē attiecas stingrs Savienības tiesību regulējums, kura mērķis ir samazināt smagu reaktora avāriju iespējamību un šādu avāriju smagas sekas cilvēka veselībai un videi.

316 Šajā ziņā tehniskās pārbaudes kritēriji skaidri norāda uz visiem Savienības kodoldrošības noteikumiem, kā arī uz jaunākajiem Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) un Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas (*WENRA*) starptautiskajiem norādījumiem.

317 Turklāt Austrijas Republika nav izvirzījusi konkrētākus argumentus, lai pierādītu, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē kaitē ūdensobjektu vai jūras ūdeņu labam vides stāvoklim, būtiski palielina piesārņotāju emisijas ūdenī, gaisā vai zemē vai kaitē ekosistēmu labam stāvoklim un izturētspējai vai dzīvotņu un sugu aizsardzības statusam Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkta izpratnē.

318 Tādējādi Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka apstrīdētajā regulā minētajos Savienības kodoldrošības noteikumos *DNSH* kritērijs tika ievērots un, it īpaši, ka nebija pierādīts, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē kaitē ūdensobjektu vai jūras ūdeņu labam vides stāvoklim, būtiski palielina piesārņotāju emisijas ūdenī, gaisā vai zemē vai kaitē ekosistēmu labam stāvoklim un izturētspējai vai dzīvotņu un sugu aizsardzības statusam Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkta izpratnē.

319 Trešām kārtām, attiecībā uz apgalvoto "vērtējuma un pamatojuma iztrūkumu", kā arī *JRC* ziņojumam izteikto kritiku, Austrijas Republika uzskata, ka šajā ziņojumā bija jāizvērtē kaitējums, ko vides mērķiem nodara smagas reaktora avārijas un šo avāriju sekas veselībai, it īpaši, ņemot vērā aktuālus kritiskus pētījumus par avāriju iespējamību, jo atbilstoši Taksonomijas regulas 17. pantam tie ir izšķiroši aspekti. Austrijas Republika no tā secina, ka apstrīdētajā regulā nav sniegts pamatojums.

320 Austrijas Republika, pamatojoties uz *CSRSEE* ziņojumu, it īpaši pārmet *JRC*, ka tas nav pietiekami ņēmis vērā radioaktīvā starojuma ietekmi uz vidi gadījumā, ja pēc reaktora avārijas izplatītos augstas šāda starojuma devas.

321 Šajā ziņā jākonstatē, kā prasības pieteikuma 100. punktā uzsver Austrijas Republika, ka *JRC* ziņojumā skaidri atzīst, ka smaga reaktora avārija radītu smagas sekas cilvēkam un videi.

322 Tādējādi *JRC* ziņojumu nevar uzskatīt par kļūdainu vai nepilnīgu attiecībā uz smagas reaktora avārijas sekām videi.

323 Turklāt apstāklis, ka *JRC* nav noteicis reaktora avārijas iespējamības pakāpi, kas būtu identiska tai, kas novērtēta Austrijas Republikas minētajos pētījumos, nav pietiekams, lai pierādītu, ka šis ziņojums ir nepilnīgs vai kļūdains.

324 No tā izriet, ka ziņojumu, uz kuru balstījusies Komisija, nevar uzskatīt par nepilnīgu vai kļūdainu šajā ziņā.

325 Turklāt, kā izriet no apstrīdētās regulas 7. apsvēruma, kurā ir norāde uz *JRC* ziņojumu un kurš tādējādi atbilstoši šī sprieduma 216. punktā minētajai judikatūrai ir apstrīdētās regulas pamatojuma daļa, Komisija ir juridiski pietiekami pamatojusi vērtējumu, saskaņā ar kuru kodolenerģija nerada būtisku kaitējumu Taksonomijas regulas 17. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem saistībā ar smagu reaktora avāriju risku. Šajā ziņā Austrijas Republikas apgalvojums, ka apstrīdētajā regulā pieļauts "vērtējuma un pamatojuma iztrūkums", ciktāl *JRC* ziņojumā izvērtētas smagu reaktora avāriju sekas, vērtējumā pievēršoties cilvēku nāvei un izslēdzot citas grūtāk novērtējamas tiešas un netiešas sekas, tostarp ietekmi uz vidi, jānoraida šī sprieduma 313. punktā norādītā iemesla dēļ.

326 Ceturtām kārtām, attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritērijiem, jākonstatē, ka Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka, balstoties uz Savienības veselības un vides aizsardzības noteikumiem, kuri tiecas nodrošināt augstu aizsardzības līmeni, iespējams izpildīt Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktā paredzētos nosacījumus un tādējādi izslēgt būtisku kaitējumu vides mērķiem 17. panta izpratnē.

327 Turklāt Austrijas Republika kā piemēru min tehniskās pārbaudes kritērijus, kas piemērojami progresīvo tehnoloģiju pirmskomercializācijas posmiem un kas tostarp paredz, ka par projektu jāpaziņo Komisijai, kurai par to tad jāsniedz atzinums, lai tehniskās pārbaudes kritēriji tiktu "apmierinoši atrisināti". Austrijas Republika uzskata, ka šī prasība ir pārāk neskaidra.

328 Taču, kā apgalvo Komisija, šo tehniskās pārbaudes kritēriju nevar vērtēt neatkarīgi no visiem pārējiem pārbaudes kritērijiem. Gluži pretēji – tā mērķis ir tieši ļaut Komisijai izvērtēt, vai ir ievēroti visi tehniskās pārbaudes kritēriji, tāpēc to nevar uzskatīt par pārāk neskaidru.

329 Austrijas Republika arī norāda, ka attiecībā uz jaunajām iekārtām pārbaudes kritērijs, kurš ir konkrēti atbilstošs avāriju riskiem, apstrīdētās regulas I pielikuma 4.27. iedaļas vispārīgo kritēriju 2. punktā formulēts šādi: "Projekta vajadzībām tiek izmantota labākā pieejamā tehnoloģija un no 2025. gada – avārijpiecietīga degviela[;] tehnoloģiju ir sertificējis un apstiprinājis valsts drošības regulators." Austrijas Republika uzskata, ka šāds formulējums neļauj izslēgt būtiska kaitējuma vides mērķiem iestāšanos.

330 Pirmām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka nav definēts jēdziens "labākās pieejamās tehnoloģijas", tāpēc tas esot pārāk neskaidrs.

331 Šajā ziņā jāuzskata, kā uzsver Komisija, ka labākās pieejamās tehnoloģijas kritērija priekšrocība ir tāda, ka tas ļauj iekļaut jaunus zinātnes un tehnoloģiju sasniegumus atbilstoši tehnoloģiskās atvērtības pieejai. Tādējādi saskaņā ar apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.27. iedaļas 5. punktu, sākot no 2025. gada un vismaz reizi 10 gados, Komisija pārskata tehniskos parametrus, kas atbilst labākajai pieejamajai tehnoloģijai.

332 Tāpat jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika jēdziens "labākās pieejamās tehnoloģijas" apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.27. iedaļas ievadteikumā definēts kā tehnoloģijas, kas pilnībā atbilst Direktīvas 2009/71 prasībām un jaunākajiem SAEA standartu tehniskajiem parametriem, kā arī *WENRA* drošuma mērķiem un references līmeņiem.

333 Otrām kārtām, attiecībā uz nosacījumu par avārijpiecietīgas degvielas (turpmāk tekstā – "*ATF*") obligātu izmantošanu no 2025. gada Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir iekšēja pretruna, jo *ATF* tiek prasīta vienīgi jaunajām un vecajām iekārtām no 2025. gada, taču netiek prasīta pirmskomercializācijas iekārtām (apstrīdētās regulas I un II pielikumā ietvertā 4.26. iedaļa). Tādējādi, ja Komisija atzīst, ka, lai novērstu būtisku kaitējumu kodolavārijas dēļ, *ATF* ir piemērojama jaunajām iekārtām, tai šī degviela būtu jānosaka arī vecajām iekārtām, kas ražotas pirms 2025. gada, un pirmskomercializācijas iekārtām.

334 Taču jāprecizē, ka apstāklis, ka šī kritērija piemērošana nav paredzēta apstrīdētās regulas I pielikuma 4.26. iedaļā minētajai saimnieciskajai darbībai, nav pretrunīgs. Proti, tā kā šī iedaļa attiecas uz inovatīvu elektrostaciju pētniecības un izstrādes darbībām, kuras nav komerciālas (pirmskomercializācijas) un kuru mērķis ir izpētīt vēl nezināmas tehnoloģijas, Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nolemdama nepiemērot prasības par degvielas izmantošanu.

335 Trešām kārtām, Austrijas Republika uzver, ka *ATF* jēdziens ir pārāk neskaidrs, jo *ATF* ir izstrādes posmā un nepastāv starptautiski vai Savienības līmenī atzīti kritēriji vai noteikumi *ATF* definēšanai. Tā kā nepastāv *ATF* definīcija, neesot iespējams tehniski izprast tās atbilstību drošības jomā, vēl jo vairāk tāpēc, ka nepastāv ne norādes par iespējamiem minimālajiem *ATF* kritērijiem, ne arī vispārīgi vienprātība par *ATF* definīciju valstu līmenī, tāpēc nav iespējams paredzēt, vai tā līdz 2025. gadam būs pieejama un vai to būs sertificējuši un apstiprinājuši valsts drošības regulatori. Izvērtēšanas kritēriji turklāt esot atstāti dalībvalstu ziņā, un šādas degvielas izmantošana varot vienīgi samazināt, ne likvidēt radioaktīvos atkritumus avārijas gadījumā, neraugoties uz maldinošo "avārijpiecietīgas" degvielas formulējumu.

336 Tomēr jānoraida apgalvojums, ka *ATF* kritērijs ir neskaidrs, jo, kā norāda Komisija, "*ATF*" jēdziens norāda uz tādas degvielas kategoriju, kas zināma speciālistu lokā.

337 Ceturtām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka ar Taksonomijas regulas 17. pantu nav saderīgi galīgi identificēt drošības riskus un paredzēt to novēršanu nākotnē (izmantojot *ATF*), vienlaikus jau šobrīd atzīstot vides ziņā ilgtspējīgu kvalifikāciju šīs regulas izpratnē.

338 Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir lēmusi, ka Komisija, īstenojot plašu rīcības brīvību, var deleģētā aktā paredzēt pārejas periodus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 20. decembris, *Landesbank Baden-Württemberg*/VNV, T-389/21, EU:T:2023:827, 231.–233. punkts). Tādējādi, tā kā Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritēriju noteikšanu, tā varēja paredzēt, ka šī prasība ir piemērojama vienīgi no 2025. gada, lai sniegtu valstu iestādēm un ekonomikas dalībniekiem vajadzīgo laiku, lai pielāgotos šim kritērijam, vēl jo vairāk tāpēc, ka vēl nav apstiprināta neviena *ATF*. Tāpēc Komisija šajā ziņā nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

339 Piektām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka Taksonomijas regula, kā arī Komisijai uzticētais uzdevums noteikt tehniskās pārbaudes kritērijus tai neļauj, nenosakot vienotus standartus Savienībā, uzdot valstu iestādēm apstiprināt un sertificēt *ATF*, jo pilnvarojuma normas, kas deleģēto regulu pieņemšanas nolūkā noteiktas Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā, 11. panta 3. punktā un 23. pantā, neļaujot sertifikācijas kritēriju definēšanu nodot valstu uzraudzības iestādēm.

340 Šis iebildums, kas attiecas uz kompetences nodošanu valstu iestādēm sertifikācijas un apstiprināšanas jomā, jānoraida, jo ar apstrīdēto regulu tiek vienīgi piemēroti spēkā esošie noteikumi par kompetenci attiecībā uz degvielas apstiprināšanu.

341 Visbeidzot – attiecībā uz vecajām iekārtām Austrijas Republika atgādina, ka atbilstošais tehniskās pārbaudes kritērijs avāriju riskam formulēts šādi: "Modernizētajā projektā pilnībā tiek izmantoti visi saprātīgi realizējamie uzlabojumi un no 2025. gada – [*ATF*;] tehnoloģiju ir sertificējis un apstiprinājis valsts drošības regulators."

342 Austrijas Republika kritizē, pirmkārt, apstākli, ka drošības prasības vecajām iekārtām salīdzinājumā ar jaunajām iekārtām ir samazinātas, jo attiecībā uz vecajām iekārtām ir vienīgi paredzēts, ka "modernizētajā projektā pilnībā tiek izmantoti visi saprātīgi realizējamie uzlabojumi", un, otrkārt, apstākli, ka tehniskās pārbaudes kritēriji neattiecas uz esošas iekārtas atrašanās vietas nosacījumiem, kuri ir svarīgi no klimata pārmaiņu viedokļa. Austrijas Republika no tā secina, ka tehniskās pārbaudes kritēriji vecajām iekārtām ir nepilnīgi un neļauj novērst būtisku kaitējumu.

343 Šajā ziņā un tādu iemeslu dēļ, kas ir analoģiski šī sprieduma 263.–265. punktā izklāstītajiem iemesliem, jāatgādina, ka ar tehniskās pārbaudes kritērijiem jābūt definētām minimālajām prasībām, kas vajadzīgas, lai izvairītos no būtiska kaitējuma citiem mērķiem, tostarp pamatojoties uz jebkādām Savienības tiesībās noteiktajām minimālajām prasībām. Ciktāl kritērijs "visi saprātīgi realizējamie uzlabojumi" saistībā ar elektroenerģijas ražošanu no kodolenerģijas esošās iekārtās jau paredzēts Direktīvas 2009/71, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2014. gada 8. jūlija Direktīvu 2014/87/Euratom (OV 2014, L 219, 42. lpp.), 6. panta c) punktā un 8.a panta 2. punkta b) apakšpunktā, šī paša kritērija izmantošanu apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.28. iedaļas 2. punktā nevar uzskatīt par pretēju Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktam.

344 No tā nevar arī secināt, ka tehniskās pārbaudes kritēriji vecajām iekārtām neļauj novērst būtisku kaitējumu, jo šie kritēriji nosaka to pašu prasību, ko Direktīva 2009/71.

345 Tādēļ Austrijas Republikas izvirzītie argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka apstrīdētās regulas I pielikumā noteiktie tehniskās pārbaudes kritēriji, norādot uz esošajiem drošības noteikumiem un standartiem, ļauj izslēgt būtiska kaitējuma rašanos, ko smagas reaktora avārijas risks nodarījis vides mērķiem.

346 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešā pamata trešā daļa un ceturtā pamata otrā daļa nav pamatota.

– Par trešā pamata ceturto daļu un ceturtā pamata trešo daļu attiecībā uz risku saistībā ar augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumiem neievērošanu

347 Ar trešā pamata ceturto daļu Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, apgalvo, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē iekļaušana taksonomijā balstās uz tādu risku neievērošanu, kurus rada augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumi, kas būtiski kaitē Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c)–f) apakšpunktā minētājiem vides mērķiem. Tā arī apgalvo, ka apstrīdētajā regulā šajā ziņā pieļauts "nepietiekams izvērtējums" un pamatojums.

348 Ceturtā pamata trešajā daļā Austrijas Republika apgalvo, ka ar apstrīdētās regulas I pielikumā noteiktajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem nepietiek, lai novērstu, ka augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgā uzglabāšana rada būtisku kaitējumu Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c)–f) apakšpunktā minētajiem vides mērķiem.

349 Komisija, ko atbalsta Čehijas Republika, Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija, Slovākijas Republika un Somijas Republika, apstrīd šo argumentāciju.

350 Jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ņemot vērā saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, uzskata, ka minētā saimnieciskā darbība būtiski kaitē aprites ekonomikai, tostarp atkritumu rašanās novēršanai un reciklēšanai, ja:

"i) minētās darbības rezultātā vienā vai vairākos produktu aprites cikla posmos rodas būtiski efektivitātes trūkumi materiālu izmantošanā vai tādu dabas resursu tiešā vai netiešā izmantošanā kā neatjaunojami energoresursi, izejvielas, ūdens un zeme, tostarp produktu ilgizturības, remontējamības, modernizējamības, atkārtotas lietojamības vai reciklējamības ziņā;

ii) minētās darbības rezultātā būtiski palielinās atkritumu rašanās, sadedzināšana vai apglabāšana, izņemot nepārstrādājamu bīstamo atkritumu sadedzināšanu; vai

iii) atkritumu ilgtermiņa apglabāšana var radīt būtisku un ilgtermiņa kaitējumu videi".

351 Šajā ziņā jāprecizē, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē atbilstība *DNSH* kritērijam jāizvērtē, ņemot vērā tehniskās pārbaudes kritērijus, kas noteikti, lai novērstu ar radioaktīvajiem atkritumiem saistīto risku.

352 Tāpat jānorāda, ka pēc tam, kad *JRC* bija aprakstījis un izvērtējis attīstītus dziļu ģeoloģisku glabātavu (turpmāk tekstā – "*DGP*") izveides projektus Zviedrijā, Somijā un Francijā, tas savā ziņojumā secināja:

"Zinātnieku kopienā pastāv plaša vienprātība par to, ka dziļa ģeoloģiskā uzglabāšana ir drošākais ilgtermiņa risinājums lietotajai kodoldegvielai un augstas radioaktivitātes atkritumiem. *DGP* pamatā ir daudzbarjeru kombinācija, kas ietver gan mākslīgas, gan dabiskas barjeras. Ģeoloģisko uzglabāšanas iekārtu droša darbība tiek nodrošināta ar tehniskām sistēmām un aktīvām operacionālām kontrolēm. Uzglabāšanas iekārtas izstrādātas tā, lai pēc to slēgšanas tās būtu pasīvi drošas. *DGP* ir izstrādātas, lai iespējamie radioaktīvie atkritumi, kas radīsies tālā nākotnē, būtu daudz mazāki par attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteikto maksimālo pieļaujamās devas robežu, kas savukārt ir daudzkārt mazāka par dabiskā fona devas līmeni un nodrošina, ka cilvēkiem ar uzglabāšanu netiks nodarīts nekāds būtisks kaitējums. Pašlaik nav nevienas aktīvas *DGP*, taču pēc četrām pētniecības un tehniskās izstrādes desmitgadēm tiek plānots, ka šajā desmitgadē tiks būvētās un ekspluatētas vairākas glabātavas."

353 Pirmām kārtām, Austrijas Republika – pēc tam, kad tā norādījusi, ka apstrīdētajā regulā norādītās saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē rada ievērojamu daudzumu augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu, kuru samazināšanās līdz pieņemamam radiotoksicitātes līmenim var aizņemt simtiem tūkstošus gadu – būtībā apgalvo, ka nav izslēgts, ka paaugstināta pagaidu glabātavu kapacitātes izmantošana var radīt būtisku kaitējumu videi, jo to ilgāka izmantošana, nekā sākotnēji

paredzēts, rada drošības problēmas, kas vēl nav atrisinātas, kā ziņojumā konstatē *JRC*. Austrijas Republika arī būtībā apgalvo, ka pat tad, ja *DGP* būtu pieejamas pietiekamā daudzumā, augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu uzglabāšana tomēr varētu radīt būtisku kaitējumu videi.

354 Šajā ziņā jāatgādina, ka ar Padomes Direktīvas 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai (OV 2011, L 199, 48. lpp.), 1. panta 1. punktu Savienības tiesībās izveido sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgas un drošas apsaimniekošanas nodrošināšanai, lai izvairītos no nevajadzīgu slogu uzlikšanas nākamajām paaudzēm. Turklāt saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 2. punktu tā nodrošina, ka dalībvalstis paredz atbilstīgus valsts pasākumus, kas nodrošinātu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas augstu drošības līmeni, lai aizsargātu darba ņēmējus un sabiedrību pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību.

355 Tāpat jāmin, ka norāde uz Direktīvu 2011/70 ietverta apstrīdētās regulas I pielikumā minētajos tehniskās pārbaudes kritērijos, kas piemērojami saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē.

356 It īpaši – jāatgādina, kā uzsver Komisija, ka attiecībā uz apstrīdētās regulas I pielikumā paredzētajiem klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumiem šīs regulas 1. punkta e) un f) apakšpunktā ir noteikti apstrīdētās regulas I pielikuma 4.26., 4.27. un 4.28. iedaļas tehniskās pārbaudes kritēriji saistībā ar būtisku sekmēšanu un paredzēts, ka dalībvalsts rīcībā, pirmkārt, ir visu ļoti zema, zema un vidēja radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgās glabātavas, proti, glabātavas vairāk nekā 99 % radioaktīvo atkritumu, un, otrkārt, dokumentēts plāns, kurā sīki izklāstīti pasākumi, kā panākt, ka līdz 2050. gadam sāk darboties augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu glabātava.

357 Šādos apstākļos Austrijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru nevar izslēgt, ka paaugstināta pagaidu glabātavu kapacitātes izmantošana var radīt būtisku kaitējumu videi, nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo apstrīdētajā regulā ir paredzēti pasākumi, kuru mērķis ir konkrēti atrisināt problēmas saistībā ar risku videi, uz ko norāda Austrijas Republika.

358 Austrijas Republika arī kritizē *JRC* ziņojumu, jo tajā neesot sīkāk izvērtēti atšķirīgie viedokļi par *DGP* tehnoloģiju pietiekamību, lai gan empīriskie dati attaisno šaubas par to ekoloģisko ilgtspēju. Tā arī apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo tā ir balstīta uz *JRC* ziņojumu, lai gan no šī ziņojuma neizriet, ka nebūtu nekādu zinātnisku šaubu, ka augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgā uzglabāšana neradītu būtisku kaitējumu Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta c)–f) apakšpunktā minētajiem vides mērķiem. Austrijas Republika arī uzskata, ka ar tehniskās pārbaudes kritērijiem nevar novērst būtisku kaitējumu saistībā ar radioaktīviem atkritumiem, jo ar šiem kritērijiem nekādi nevarot garantēt drošību.

359 Taču no Komisijas nevar prasīt, lai tā pamatotos uz zinātniskiem pierādījumiem, kuri nerada nekādas šaubas, jo tas nozīmētu, ka Komisijai jāuzņemas nulles riska līmenis, bet tas ir pretrunā judikatūrai (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2002. gada 11. septembris, *Pfizer Animal Health*/Padome, T-13/99, EU:T:2002:209, 144.–147. punkts).

360 Tādējādi šie Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā par būtiska kaitējuma videi neesību kodolenerģijas atkritumu pārvaldības dēļ.

361 Pakārtoti Austrijas Republika pārmet Komisijai, ka tā nav dziļāk izvērtējusi riskus, kas izriet no pietiekamas *DGP* kapacitātes neesības, kā arī to ekspertu viedokļus, kuri uzskata, ka ar pašreiz pieejamām tehnoloģijām nepietiek, lai izslēgtu kaitējumu videi. Šo argumentu var interpretēt tādējādi, ka ar to Komisijai tiek pārmests, ka tās ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi labas pārvaldības principu rūpības pienākuma neizpildes dēļ.

362 Taču no *JRC* ziņojuma izriet, ka pastāv plaša zinātniska vienprātība par to, ka *DGP* ir drošākais ilgtermiņa risinājums degvielas un augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu pārvaldībai. Turklāt *JRC* nostājai šajā sakarā piekrīt arī *Eurotam* nolīguma 31. pantā minētā ekspertu grupa. Šādos apstākļos Komisija nav ne pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ne neizpildījusi savu rūpības pienākumu, neizvērtējot citu ekspertu viedokļus.

363 Turklāt, kā izriet no apstrīdētās regulas 7. apsvēruma, Komisija ir balstījusies uz *JRC* ziņojumu, kura 5.2.5. iedaļā konstatēts, ka *DGP* ir drošākais risinājums. Tādējādi, kā izriet no minētā ziņojuma 5.3. iedaļas, šis konstatējums ir balstīts uz daudzām bibliogrāfiskām atsaucēm. Tādējādi Austrijas Republika nevar iebilst, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu – kas izriet no labas pārvaldības principa – rūpīgi un objektīvi izvērtēt visus atbilstošos elementus.

364 Visbeidzot Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula nav pietiekami pamatota attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ Komisija uzskata, ka, neraugoties uz minētajiem riskiem un ekspertu viedokļiem, augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumi ilgtermiņā noteikti neradīs būtisku kaitējumu videi.

365 Taču, kā izriet, pirmkārt, no apstrīdētās regulas 7. apsvēruma, kurā ietverta norāde uz *JRC* ziņojumu un kurš atbilstoši šī sprieduma 216. punktā minētajai judikatūrai ir daļa no minētās regulas pamatojuma, un, otrkārt, no šīs regulas 14. apsvēruma, vērtējums, saskaņā ar kuru kodolenerģija nerada būtisku kaitējumu Taksonomijas regulas 17. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem, ir pietiekami juridiski pamatots, ņemot vērā esošos un nākotnes risinājumus radioaktīvo atkritumu pārvaldībai.

366 Otrām kārtām, attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritērijiem jāatgādina, ka saskaņā ar apstrīdētās regulas I pielikumā ietverto 4.26.–4.29. iedaļu ievaddaļām saimnieciska darbība ir Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā minētā darbība, ja tā atbilst minētajās iedaļās noteiktajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem.

367 Kā viens no klimata pārmaiņu mazināšanas būtiskas sekmēšanas vispārīgiem kritērijiem un *DNSH* kritērijiem apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.26.–4.28. iedaļas 1. punkta f) apakšpunktā noteiktais kritērijs ir formulēts šādi:

"Ar saimniecisko darbību saistītais projekts ("projekts") atrodas dalībvalstī, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

[..]

f) dalībvalstij ir dokumentēts plāns, kurā sīki izklāstīti pasākumi, kā panākt, ka līdz 2050. gadam sāk darboties augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu glabātava, un aprakstīti visi šie elementi:
   i) koncepcijas vai plāni un tehniski risinājumi nostrādātās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai no atkritumu rašanās līdz to apglabāšanai;

ii) koncepcijas vai plāni, kā rīkoties glabātavas pēcslēgšanas periodā līdz tās pastāvēšanas beigām, t. sk. cik ilgs ir periods, kurā tiek saglabāta pienācīga kontrole, un kādi paņēmieni jāizmanto, lai ilgtermiņā saglabātu informāciju par glabātavu;
iii) atbildība par plāna īstenošanu un galvenie snieguma rādītāji, pēc kuriem novērtē progresu;
iv) izmaksu novērtējumi un finansēšanas shēmas.

Šā punkta f) apakšpunkta vajadzībām dalībvalstis var izmantot plānus, kas izstrādāti kā daļa no Direktīvas [2011/70] 11. un 12. pantā paredzētās valsts programmas."

368 Pirmkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.26.–4.29. iedaļas 1. punkta f) apakšpunktā paredzētie tehniskās pārbaudes kritēriji vienīgi norāda uz piemērojamo vispārējo tiesisko regulējumu – katrā ziņā saskaņā ar Direktīvu 2011/70, kura līdz šim nav ļāvusi atrisināt problēmas saistībā ar augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumiem. Austrijas Republika arī uzskata, ka, pakārtojot kodolenerģijas kvalificēšanu par vides ziņā ilgtspējīgu "plānam" par galīgās glabātavas ieviešanu "līdz 2050. gadam", Komisija nekādi nemaina apstākli, ka nav garantēta pietiekami paredzama *DGP* pieejamība. Turklāt tehniskās pārbaudes kritēriju formulējums esot pārāk elastīgs un neprecīzs, lai tuvākajā laikā nodrošinātu galīgu glabātavu ieviešanu un novērstu drošības riskus un nenoteiktību.

369 Jānorāda, ka ar apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.26.–4.29. iedaļas 1. punkta f) apakšpunktā paredzētajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem ir noteikti pasākumi, kas vērsti uz to, lai līdz 2050. gadam tiktu ieviesti augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu glabāšanas risinājumi.

370 Kā norāda Komisija, galīgais glabātavu plāns tiek prasīts kopš apstrīdētās regulas spēkā stāšanās brīža.

371 Turklāt, kā izriet no apstrīdētās regulas 14. apsvēruma, tehniskās pārbaudes kritēriju, kas attiecas uz augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumiem, mērķis, līdzīgi kā Direktīvas 2011/70 gadījumā, ir nodrošināt reālistiskus risinājumus šādu atkritumu apsaimniekošanai.

372 Šajā ziņā, kā izriet no Direktīvas 2011/70 23. apsvēruma, dalībvalstīm, saglabājot atbildību attiecīgi par savu politiku attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un zema, vidēja un augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu apsaimniekošanu, valsts politikā būtu jāiekļauj apglabāšanas iespēju plānošana un īstenošana. Šajā apsvērumā precizēts, ka, tā kā apglabāšanas iekārtas īstenošana un attīstība notiks vairākus gadu desmitus, daudzās programmās ir atzīts, ka jāsaglabā elastība un spēja pielāgoties, tostarp, lai ņemtu vērā jaunu informāciju par situāciju objektā vai apglabāšanas sistēmas iespējamo attīstību.

373 Šādā kontekstā Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu apglabāšanas risinājumu ieviešana līdz 2050. gadam izslēgtu būtisku kaitējumu vides mērķiem.

374 Proti, līdz 2050. gadam Komisija neļauj valstīm plānot pāreju uz *DGP*, taču nosaka tām pienākumu izstrādāt plānus, kas varētu būt tādi paši kā Direktīvā 2011/70 minētās programmas. Kā paredzēts Direktīvas 2011/70 12. pantā, šīm programmām ir konkrēts saturs un atbilstoši minētās direktīvas 13. pantam par tām jāpaziņo Komisijai. Šādā kontekstā pārejas posms līdz glabāšanas vietu izveidei nerada risku videi.

375 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka šāda pieeja atbilst pieejai, kuru Savienības likumdevējs jau izmantojis Direktīvā 2011/70, tāpēc Komisijai nevar pārmest, ka tā būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izvēloties pieeju, kas ir līdzīga Savienības likumdevēja pieejai.

376 Otrkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.28. iedaļas 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais kritērijs attiecībā uz "dokumentētu plānu, kurā sīki izklāstīti pasākumi, kā panākt, ka līdz 2050. gadam sāk darboties glabātava", ir piemērojams vienīgi "projektiem, kas atļauju saņēmuši pēc 2025. gada", tāpēc šāds plāns netiekot prasīts vecajām glabātavām. Austrijas Republika apgalvo, ka šāda atkāpe nav pamatota. Proti, ja Komisija uzskata, ka atkritumu pārvaldības plāns ir nepieciešams kodoliekārtām, lai izslēgtu jebkādu būtisku kaitējumu Taksonomijas regulas 17. panta izpratnē, šādam plānam *a fortiori* vajadzētu būt nepieciešamam jau esošajām iekārtām – neatkarīgi no datuma, kad attiecīgais projekts saņēmis atļauju.

377 Komisija norāda, ka par spēkā stāšanās datumu noteikts 2025. gads, lai dalībvalstu rīcībā būtu nepieciešamais laiks dokumentēto un detalizēto plānu pieņemšanai, lai tikmēr nepieļautu, ka neviens modernizācijas projekts netiek uzskatīts par saderīgu ar taksonomiju, lai atbilstu Taksonomijas regulas mērķim izvairīties no bezdarbības vai novēlotas rīcības.

378 Jāatgādina, ka iekārtām, kas būvētas pirms 2025. gada, ir piemērojami citi pienākumi, kas izriet no apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.28. iedaļas 1. punkta a)–e) apakšpunkta. Tādējādi Komisija, noraidot kritēriju, kura sekas būtu minēto iekārtu izslēgšana no Taksonomijas regulas piemērošanas jomas, un tātad ierobežojot stimulu īstenot esošo iekārtu modernizācijas projektus, ir rīkojusies atbilstoši minētās regulas mērķim izvairīties no bezdarbības vai novēlotas rīcības. Tāpēc nevar uzskatīt, ka tā būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

379 Tādējādi Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.28. iedaļas 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais kritērijs attiecībā uz "dokumentētu plānu, kurā sīki izklāstīti pasākumi, kā panākt, ka līdz 2050. gadam sāk darboties glabātava", vecākām iekārtām, proti, "projektiem, kas atļauju saņēmuši pēc 2025. gada", piemērojams tikai daļēji.

380 Treškārt, Austrijas Republika uzskata, ka, pat ja pietiekama *DGP* kapacitāte būtu savlaicīgi pieejama, nevar izslēgt, ka augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgām *DGP* glabātavām var būt ilgtermiņa negatīva ietekme uz vidi Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punkta izpratnē. Turklāt tehniskās pārbaudes kritērijos neesot iekļauta neviena tiesību norma, kas varētu atrisināt šo situāciju.

381 Taču, kā izriet no apstrīdētās regulas 14. apsvēruma, DGP ir pašlaik drošākais un ilgtspējīgākais risinājums. Austrijas Republikai nav izdevies apstrīdēt šo konstatējumu.

382 Turklāt apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertajos tehniskās pārbaudes kritērijos ir norāde uz Direktīvu 2011/70. Kā izriet no šī sprieduma 263.–265. punkta, Savienības likumdevējs uzskatījis, ka ar tehniskās pārbaudes kritērijiem iespējams sasniegt ilgtspējības vides ziņā mērķi un tie atbilst piesardzības principam, norādot uz attiecīgajos tiesību aktos paredzēto minimālo prasību ievērošanu.

383 Šādos apstākļos Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgas *DGP* glabātavas var novērst būtiska kaitējuma vides mērķiem iestāšanos.

384 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešā pamata ceturtā daļa un ceturtā pamata trešā daļa nav pamatota.

– Par ceturtā pamata ceturto daļu attiecībā uz risku saistībā ar kodolelektrostaciju normālu ekspluatāciju neievērošanu

385 Austrijas Republika apgalvo, ka kodolelektrostacijas pat normālas ekspluatācijas laikā izdala starojumu, kas pat zemās devās palielina vēža risku; šī ietekme katrā ziņā nav pienācīgi dokumentēta un izvērtēta Komisijas izvēlētajos ziņojumos. Austrijas Republika uzskata, ka no tā izriet Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta un piesardzības principa pārkāpums.

386 Komisija apstrīd šos argumentus.

387 Šajā ziņā pietiek ar konstatējumu, ka *JRC* ziņojuma 3.4. un 4.3. iedaļā ir ietverta padziļināta radioaktivitātes ietekmes analīze.

388 Konkrēti no *JRC* ziņojuma izriet, ka vidēji gadā saistībā ar ietekmi, ko rada elektroenerģijas ražošana no kodolenerģijas, sabiedrība tiek pakļauta aptuveni 0,2 mikrozīvertiem (μSv) starojuma, kas ir četras reizes mazāk nekā gada vidēja deva, kas rodas no dabiskā starojuma.

389 Taču Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisijas secinājumiem, kas balstīti uz šo ziņojumu, trūkst ticamības, jo tā vienīgi norāda uz pētījumu, lai apgalvotu, ka zemas radiācijas devas ietekme nav pienācīgi dokumentēta.

390 Turklāt, kā uzsver Komisija, *Euratom acquis* ir definētas stingras prasības aizsardzības pret starojumu jomā. Proti, *Eurotam* līguma 2. panta b) punktā paredzēts ieviest vienotus drošības standartus darba ņēmēju un sabiedrības veselības aizsardzībai un tā 30. pantā definēti "pamatstandarti" darbinieku un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret draudiem, ko rada jonizējošais starojums. Šādā kontekstā Padomes Direktīvā 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (OV 2014, L 13, 1. lpp.), ir noteikti vienoti drošības pamatstandarti darbinieku apstarošanai, medicīniskai apstarošanai un iedzīvotāju apstarošanai pakļautu personu veselības aizsardzībai pret apdraudējumu, ko rada jonizējošais starojums.

391 Ar apstrīdēto regulu noteiktajos tehniskās pārbaudes kritērijos attiecībā uz kodoliekārtu darbībām ir tieša norāde uz šo direktīvu.

392 Tāpēc Austrijas Republikas apgalvojumi nepierāda, ka Komisija vērtējumu par zemas devas starojuma riskiem kodolelektrostaciju normālas ekspluatācijas laikā nebūtu balstījusi uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem.

393 Šo iemeslu dēļ ceturtā pamata ceturtā daļa nav pamatota.

– Par trešā pamata piekto daļu un ceturtā pamata piekto daļu attiecībā uz pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķa apdraudējumu

394 Ar trešā pamata piekto daļu Austrijas Republika apgalvo, ka, ņemot vērā Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķi, ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts *DNSH* kritērijs, jo būtībā sausuma periodu biežums un ilgums pēdējo 20 gadu laikā ir ievērojami pieaudzis klimata pārmaiņu dēļ un ir atzīts, ka klimata pārmaiņas negatīvi ietekmē un arvien vairāk negatīvi ietekmēs kodolenerģiju.

395 Ar ceturtā pamata piekto daļu Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pretrunā Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktam, jo, pirmkārt, tehniskās pārbaudes kritēriji nav pietiekami un neļauj droši izslēgt konkrētus riskus saistībā ar ūdens dzesēšanas vajadzībām, un, otrkārt, tie nav balstīti uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem.

396 Austrijas Republika it īpaši uzsver, ka kodolelektrostaciju ievērojamās vajadzības pēc ūdens izraisa pārtraukumus karstuma viļņu un sausuma laikā, un tas pierāda, ka kodoliekārtu darbība arī saasina aktuālās un paredzamās negatīvās sekas, kas klimata dēļ rodas pašām kodoliekārtu darbībām, jo šādos apstākļos vairs netiek garantēta darbības nepārtrauktība.

397 Komisija, ko atbalsta Francijas Republika, Polijas Republika un Rumānija, apstrīd šos argumentus.

398 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktu saimnieciska darbība būtiski kaitē spējai pielāgoties klimata pārmaiņām, ja minētajā darbībā rodas vēl nelabvēlīgāka ietekme uz pašreizējo klimatu un gaidāmo nākotnes klimatu, uz pašu darbību vai uz iedzīvotājiem, dabu vai aktīviem.

399 Lai novērstu šādu kaitējumu apstrīdētās regulas I un II pielikumā "Ilgtspējīga ūdeņu un jūras resursu izmantošana un aizsardzība" paredzēti tehniskās pārbaudes kritēriji attiecībā uz principu, ka nedrīkst tikt nodarīts būtisks kaitējums saistībā ar ūdeņu un jūras resursiem, un saskaņā ar kuriem:

"Ir identificēti un apzināti vides degradācijas riski, kas saistīti ar ūdens kvalitātes saglabāšanu un ūdens resursu noslodzi, saskaņā ar ūdens izmantošanas un aizsardzības plānu, kurš izstrādāts saziņā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Lai ierobežotu ar atlikumsiltuma novadīšanu saistītās termiskās anomālijas, tādu iekšzemes kodolelektrostaciju operatori, kurās izmanto caurplūdes dzesēšanu, ūdeni ņemot no upes vai ezera, kontrolē:

a) saņemošā saldūdens objekta maksimālo temperatūru pēc sajaukšanas, un

b) maksimālo temperatūras starpību starp novadīto dzesēšanas ūdeni un saņemošo saldūdens objektu.

Temperatūras kontroli attiecīgā gadījumā īsteno saskaņā ar vai nu individuālajiem nosacījumiem konkrētām operācijām izdotās licencēs, vai robežvērtībām saskaņā ar Savienības tiesisko regulējumu."

400 Austrijas Republika neapstrīd tehniskās pārbaudes kritēriju piemērotību, lai nodrošinātu, ka darbību kodolenerģijas nozarē rezultātā nerodas vēl nelabvēlīgāka ietekme uz pašreizējo klimatu un gaidāmo nākotnes klimatu, uz pašu darbību vai uz iedzīvotājiem, dabu vai aktīviem Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, it īpaši nepalielinās sausuma risks. Proti, tā apgalvo, ka minētie kritēriji neļauj droši izslēgt konkrētus riskus saistībā ar dzesēšanas ūdens vajadzībām.

401 Attiecībā uz Austrijas Republikas argumentu būtībā par to, ka kodolenerģija zaudētu daļu tās lietderības gadījumā, ja sausuma periodi kļūtu biežāki un akūtāki, jānorāda, ka tas ir pārāk spekulatīvs, lai pierādītu, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Proti, lai gan var uzskatīt, ka par šādu sausuma iestāšanos pastāv zinātniska vienprātība, tā iespējamās ietekmes apmērs uz kodolelektrostaciju darbību kā tādu visās Savienības ģeogrāfiskajās zonās ir tikai pieņēmums.

402 Šādos apstākļos jānoraida apgalvojums, ka kodoliekārtu darbības rada būtisku kaitējumu pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķim.

403 Proti, tehniskās pārbaudes kritēriju mērķis, kā noteikts Taksonomijas regulas 10. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ir noteikt apstākļus, kādos konkrēta saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu. Kā izriet no minētās regulas 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta, šo kritēriju mērķis ir arī katram attiecīgajam vides mērķim noteikt, vai saimnieciskā darbība, kurai ir izveidoti tehniskās pārbaudes kritēriji, rada būtisku kaitējumu vienam vai vairākiem no šiem mērķiem.

404 Tāpēc to, vai ir ievērots Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunkts, nevar novērtēt, ignorējot tehniskās pārbaudes kritērijus, kas pieņemti konkrēti šīs tiesību normas īstenošanai.

405 Tādējādi Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka apstrīdētajā regulā ir pieļauta acīmredzama kļūda Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā nosacījuma vērtējumā.

406 Pakārtoti Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētajā regulā pieļauts vērtējuma iztrūkums un pamatojuma nepietiekamība attiecībā uz vides mērķi pielāgoties klimata pārmaiņām, jo ne Komisija, ne tās eksperti neesot pārbaudījuši, vai kodolenerģija rada kaitējumu šim vides mērķim.

407 Taču, kā izriet no apstrīdētās regulas 7. apsvēruma, kurā ir norāde uz *JRC* ziņojumu un kurš tādējādi atbilstoši šī sprieduma 216. punktā minētajai judikatūrai ir minētās regulas pamatojuma daļa, Komisija ir juridiski pietiekami pamatojusi savu vērtējumu, saskaņā ar kuru kodolenerģija nerada būtisku kaitējumu Taksonomijas regulas 17. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem.

408 Attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritērijiem Austrijas Republika vispirms apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts attiecībā uz vides mērķi pielāgoties klimata pārmaiņām, jo, pirmkārt, nav skaidrs, cik lielā mērā apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertie tehniskās pārbaudes kritēriji ir balstīti uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem kodolenerģijas jomā, un otrkārt, pieejamie viedokļi par kodolenerģiju katrā ziņā neko neliecina par šo jautājumu.

409 Šajā ziņā jānorāda, ka *JRC* ziņojuma 357. lappusē, tabulas rindā "pielāgošanās klimata pārmaiņām" ir norādījis:

"Darbība atbilst šī pielikuma E papildinājumā noteiktajiem kritērijiem.

1. Esošo kodolelektrostaciju darbības laika pagarināšana

Atbilstība *WENRA* atsauces drošības līmeņiem esošajiem reaktoriem un [Direktīvai 2009/71] nodrošina, ka esoša iekārta spēj novērst ekstrēmus dabas radītus apdraudējumus (piemēram, plūdus un ekstrēmus laikapstākļus), ko, iespējams, nākotnē varētu izraisīt klimata pārmaiņas.

[Savienības] kodolelektrostaciju noturība pret ārkārtējiem dabas radītiem apdraudējumiem (tostarp zemestrīcēm) tika pierādīta, veicot [Savienības] noturības testu.

2. Jaunu kodolelektrostaciju būvniecība un ekspluatācija

Atbilstība *WENRA* drošības mērķiem jaunajām kodolelektrostacijām un [Direktīvai 2009/71] nodrošina, ka jaunā iekārta spēs novērst ekstrēmus dabas radītus apdraudējumus (piemēram, plūdus un ekstrēmus laikapstākļus), ko, iespējams, nākotnē varētu izraisīt klimata pārmaiņas."

410 *JRC* ziņojuma E papildinājumā, kas iekļauts šī ziņojuma 369. lappusē, ir iekļauti precizējumi saistībā ar klimatriska un neaizsargātības novērtējumu, tostarp klimatrisku tipoloģija.

411 No tā izriet, ka *JRC* ir izvērtējis riskus saistībā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām.

412 Tādēļ nevar piekrist argumentam, ka nav skaidrs, cik lielā mērā apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertie tehniskās pārbaudes kritēriji ir balstīti uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem kodolenerģijas jomā saistībā ar pielāgošanās klimata pārmaiņām kritēriju, kā arī argumentam, ka pieejamie viedokļi neko par šo jautājumu neliecina.

413 Turpinot – Austrijas Republika kritizē apstākli, ka apstrīdētās regulas I pielikumā minētajos tehniskās pārbaudes kritērijos, lai novērstu būtisku kaitējumu mērķim pielāgoties klimata pārmaiņām, attiecībā uz kodolenerģiju ir norāde vienīgi uz Deleģētās regulas 2021/2139 I pielikuma A papildinājumu, kā arī uz Direktīvu 2009/71 un SAEA un *WENRA* norādījumiem par ekstrēmiem dabas radītiem apdraudējumiem. Šādos apstākļos neesot iespējams pienācīgi aplūkot un vēl jo mazāk droši izslēgt konkrētus tādus riskus saistībā ar dzesēšanas ūdens vajadzībām un izmantošanu, kas rada būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz kodolenerģiju Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

414 Turklāt Austrijas Republika uzskata, ka Deleģētās regulas 2021/2139 I pielikuma A papildinājumā ir ietverts procesuāls pienākums veikt klimatriska un neaizsargātības novērtējumu. Šajā ziņā Austrijas Republika uzskata, ka, ciktāl A papildinājumā ekonomikas dalībniekiem ir arī noteikts pienākums izstrādāt un ieviest "pielāgošanās risinājumus", šis pienākums ir neskaidrs un katrā ziņā attiecas vienīgi uz "svarīgāko klimatrisku" "būtisku samazināšanu". Austrijas Republika uzskata, ka tas ļauj mazināt kodolenerģijas radīto kaitējumu vides mērķim pielāgoties klimata pārmaiņām, lai gan tik būtisku kaitējumu nepieciešams izslēgt pilnībā. Austrijas Republika apgalvo, ka kritērijiem "būtu" arī jānodrošina, ka "tiek īstenoti pielāgošanās risinājumi ar mērķi samazināt vai novērst iespējamos zaudējumus vai ietekmi uz darījumdarbības nepārtrauktību", kā izriet no Deleģētās regulas 2021/2139 51. apsvēruma, un ka šīs regulas A papildinājumā noteiktie pienākumi nav pietiekami, tostarp, lai ņemtu vērā konkrētās klimata pārmaiņu sekas.

415 Šajā ziņā pietiek ar norādi, kā atzīst Austrijas Republika, ka šie tehniskās pārbaudes kritēriji ļauj mazināt kodolenerģijas radīto kaitējumu vides mērķim pielāgoties klimata pārmaiņām.

416 Turklāt arguments, ka nepieciešams pilnībā izslēgt tik būtisku kaitējumu, jānoraida, jo tas nozīmētu, ka Komisijai jāuzņemas nulles riska pieeja, bet tas ir pretrunā judikatūrai (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2002. gada 11. septembris, *Pfizer Animal Health*/Padome, T-13/99, EU:T:2002:209, 144.–147. punkts).

417 Arī apgalvojums, ka norāde uz Direktīvu 2009/71, kā arī uz SAEA un *WENRA* pamatnostādnēm neļauj izslēgt nelabvēlīgu ietekmi, nepierāda, ka apstrīdētajā regulā būtu pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā nepietiekama pamatojuma dēļ, jo Komisija ir izmantojusi pieeju, kas paredzēta Taksonomijas regulas 17. pantā, interpretējot to šīs regulas 40. apsvēruma gaismā (skat. šī sprieduma 263.–265. punktu). Tāpat šī sprieduma 401. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ nevar piekrist kritikai par to, ka nav ņemtas vērā dzesēšanas ūdens vajadzības nākotnē.

418 Austrijas Republika piebilst, ka saskaņā ar minētajām tiesību normām attiecībā uz esošajām iekārtām drošības uzlabojumi *a priori* tiek prasīti vienīgi, ciktāl tos var uzskatīt par saprātīgi realizējamiem, un tas ir neskaidri un nepietiekami vērienīgi. Konkrēti – atrašanās vietas faktori, kas apdraud iekārtu drošību, neizslēdz atbilstību taksonomijai, jo šos faktorus, piemēram, upju, kurām draud izžūšana, atrašanās vietu, nevar "saprātīgi" mainīt.

419 Taču, tā kā šis saprātīgi realizējamo uzlabojumu kritērijs, kas izmantots apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.28. iedaļas 2. punktā, attiecībā uz esošajām iekārtām ir noteikts Direktīvā 2009/71, Komisija, izmantojot to apstrīdētajā regulā, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā šī sprieduma 263.–265.punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ.

420 Visbeidzot Austrijas Republika apgalvo, ka pielāgošanās pasākumu īstenošana un drošības standartu uzlabošana neļauj secināt, ka nepastāv negatīva ietekme Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Proti, vides mērķis pielāgoties klimata pārmaiņām ne tikai garantē cilvēka un vides drošību, bet arī aptver citus pakārtotus mērķus, piemēram, energoapgādes un ūdensapgādes pieejamību un stabilitāti. Austrijas Republika uzskata, ka šie mērķi tiek ievērojami apšaubīti, kad kodolelektrostacijas tiek apturētas karstuma viļņu vai sausuma gadījumā, ievadītā dzesēšanas ūdens atļautā temperatūra tiek paaugstināta vai arī jāīsteno dārgi pielāgošanās risinājumi, pieņemot, ka tie vispār ir realizējami.

421 Taču, kā jau izklāstīts šī sprieduma 401. punktā, jāuzskata, ka Austrijas Republikas paredzētais scenārijs būtībā par to, ka globālās sasilšanas radītās sekas elektrostaciju darbībai būtu tādas, ka elektrostacijas zaudētu lietderību kā enerģijas avots, ir pārāk spekulatīvs, lai pierādītu, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

422 Šajā ziņā apstāklis, ka Komisijas vērtējums tiek apstrīdēts zinātniskajā literatūrā, nav pats par sevi pietiekams, lai apšaubītu šo secinājumu, ņemot vērā, ka atbilstoši šī sprieduma 212. punktā minētajai judikatūrai, Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz zinātnisko pētījumu novērtēšanu, kā arī uz to pētījumu izvēli, kuriem jādod priekšroka salīdzinājumā ar citiem.

423 Ievērojot iepriekš minēto, Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka ar apstrīdēto regulu būtu pārkāpts *DNSH* kritērijs, ņemot vērā Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķi.

424 Tādēļ trešā pamata piektā daļa un ceturtā pamata piektā daļa jānoraida.

– Par trešā pamata sesto daļu attiecībā uz aprites cikla novērtējuma prasības pārkāpumu

425 Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, uzskata, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Taksonomijas regulas 17. panta 2. punkts un 19. panta 1. punkta g) apakšpunkts, jo būtībā apstrīdētā regula ir balstīta uz vērtējumu, kurā nav pietiekami ņemts vērā viss kodolenerģijas aprites cikls, proti, urāna rūdas ieguve un apstrāde, urāna rafinēšana, pārstrāde un bagātināšana, degvielas komplektēšana, pārvadāšana un iespējamie bruņotie konflikti.

426 Austrijas Republika it īpaši apgalvo, ka Komisija urāna ieguvi un pārstrādi nav skaidri iekļāvusi apstrīdētajā regulā pēc *CSRSEE* paustās kritikas, kurā tā atzina aprites cikla novērtējumu, saskaņā ar ko nevar garantēt, ka attiecībā uz šīm darbībām tiek ievēroti vides standarti, kas vismaz pamatā atbilst Savienības vides standartiem. Šajā ziņā Austrijas Republika uzsver, ka arī *JRC* ziņojumā konstatēts vismaz augsts būtiska kaitējuma risks vairākiem vides mērķiem, vienlaikus uzskatot, ka šis risks jāizslēdz, tehniskās pārbaudes kritērijos atsaucoties uz Savienības tiesību prasībām. Tā kā Komisija neesot izmantojusi šo *JRC* atzinumu, Austrijas Republika uzskata, ka Komisija tādējādi apstrīdētajā regulā esot netieši atzinusi būtiska kaitējuma esību vides mērķiem urāna ieguves un apstrādes posmā un tātad – ka apstrīdētajā regulā pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

427 Komisija, ko atbalsta Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentāciju.

428 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 17. panta 2. punktu, novērtējot saimniecisko darbību pēc *DNSH* kritērija, ņem vērā gan pašas darbības ietekmi uz vidi, gan minētās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā, it īpaši, apsverot minēto produktu un pakalpojumu ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas.

429 Atbilstoši Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunktam tehniskās pārbaudes kritērijos jāņem vērā aprites cikls, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, apsverot gan pašas saimnieciskās darbības ietekmi uz vidi, gan minētās saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi, it īpaši, apsverot minēto produktu un pakalpojumu ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas.

430 Jānorāda arī, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 40. apsvērumu, "izveidojot un atjauninot tehniskās pārbaudes kritērijus, Komisijai būtu jānodrošina, lai minētie kritēriji tiktu balstīti uz pieejamajiem zinātniskajiem pierādījumiem, tiktu izstrādāti, ņemot vērā aprites cikla apsvērumus, tostarp esošos aprites cikla novērtējumus, un tiktu regulāri atjaunināti".

431 Turklāt Taksonomijas regulas 47. apsvērumā norādīts, ka "saistībā ar tehniskās pārbaudes kritērijiem varētu būt nepieciešams veikt aprites cikla novērtējumu, ja tas ir pietiekami realizējams un vajadzīgs".

432 Tādējādi gan Taksonomijas regulas 17. panta 2. punkts, gan tās 19. panta 1. punkta g) apakšpunkts īpaši attiecas uz konkrētu saimniecisko darbību, kurai tiks noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, kā arī uz precēm vai pakalpojumiem, kas rodas šīs darbības rezultātā.

433 Turklāt Taksonomijas regulas 17. panta 2. punktā un 19. panta 1. punkta g) apakšpunktā nav noteikts, ka Komisija veic visu saimniecisko darbību aprites cikla novērtējumu, bet vienīgi, ka aprites cikls jāņem vērā.

434 Tādējādi, kā norāda Komisija, gan no Taksonomijas regulas 17. panta 2. punkta, gan tās 19. panta 1. punkta g) apakšpunkta formulējuma izriet, ka prasība ņemt vērā kādas darbības aprites ciklu ne vienmēr attiecas uz darbībām, kuras ir iepriekšējas vai vēlākas salīdzinājumā ar attiecīgo saimniecisko darbību.

435 Šo interpretāciju neatspēko apstāklis, ka saskaņā ar apstrīdētajā regulā minēto Komisijas Ieteikumu 2013/179/ES (2013. gada 9. aprīlis) par kopīgu metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla ekoloģisko raksturlielumu mērīšanai un uzrādīšanai (OV 2013, L 124, 1. lpp.), novērtējot vidisko pēdu, jāņem vērā visas darbības, sākot no izejvielu ieguves, līdz apstrādes, izplatīšanas, uzglabāšanas, izmantošanas un otrreizējās pārstrādes posmiem.

436 Proti, šī ieteikuma mērķis nav noteikt to, vai darbība sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu vai iespējamo kaitējumu, ko šī darbība rada Taksonomijas regulā paredzētajiem vides mērķiem.

437 Turklāt jānorāda, ka Komisijas izmantotā pieeja apstrīdētajā regulā attiecas ne tikai uz kodolenerģiju – tā tika izmantota arī citām darbībām, kas ietvertas taksonomijā, tostarp atjaunīgās elektroenerģijas ražošanas iekārtām, kuras ietver arī izejvielu vai retzemju metālu ieguvi šo iekārtu būvniecībai un uzturēšanai.

438 No tā izriet, ka Komisija nav pārkāpusi Taksonomijas regulas 17. panta 2. punktu un 19. panta 1. punkta g) apakšpunktu, tehniskās pārbaudes kritēriju noteikšanas laikā neņemdama vērā apsvērumus par tādu saimniecisko darbību aprites ciklu kā urāna rūdas ieguve un apstrāde, urāna rafinēšana, pārstrāde un bagātināšana, degvielas komplektēšana un pārvadāšana – darbības, kuras ir iepriekšējas vai vēlākas salīdzinājumā ar apstrīdētajā regulā minētajām saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē.

439 Jānorāda arī, ka Komisija *DNSH* kritērija vērtējumā ņēma vērā radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas demontāžas un glabāšanas darbību ietekmi, kā izriet no apstrīdētās regulas 3. un 7. apsvēruma.

440 Šādos apstākļos Austrijas Republikas minētie apstākļi, ka, pirmkārt, Komisija neiekļāva šīs darbības taksonomijā pēc *CSRSEE* un *JRC* ziņojumiem, otrkārt, degvielas apstrādi, pārstrādi, bagātināšanu un komplektēšanu būtībā veic trešās valstis, vai pat, treškārt, ka Komisija netieši atzina šo darbību nodarīto kaitējumu videi, paši par sevi nepierāda, ka apstrīdētajā regulā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

441 Proti, Taksonomijas regulas 17. un 19. pants, ciktāl tie attiecas uz konkrētām darbībām, kuras jānosaka Komisijai, neliedz tai uzskatīt Austrijas Republikas norādītās darbības par autonomām darbībām salīdzinājumā ar kodolenerģijas ražošanas darbībām, uz kurām attiecas apstrīdētā regula.

442 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, Komisijai, novērtējot civilās kodolenerģijas lietošanas aprites ciklu, vērtējumā par vides mērķiem nodarītu būtisku kaitējumu nebija pienākuma ņemt vērā aspektus saistībā ar bruņotu konfliktu un sabotāžu ietekmi un riskiem, ka kodolenerģija tiks ļaunprātīgi izmantota un izplatīta civiliem vai militāriem nolūkiem.

443 Proti, ne no Taksonomijas regulas 17. panta formulējuma, ne no kādas citas šīs regulas normas neizriet, ka šie elementi bija jāņem vērā, izstrādājot tehniskās pārbaudes kritērijus.

444 Visbeidzot Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir pieļauts "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkums" attiecībā uz visiem kodolenerģijas aprites cikla ievērošanas aspektiem.

445 Taču, tā kā Komisijai nebija pienākuma ņemt vērā to darbību aprites ciklu, kuras ir iepriekšējas vai vēlākas salīdzinājumā ar saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē, nevar pārmest, ka Komisija nav pietiekami pamatojusi šos elementus, kurus tā neuzskata par daļu no minēto darbību aprites cikla.

446 Tādēļ trešā pamata sestā daļa nav pamatota.

– Par ceturtā pamata sesto daļu attiecībā uz apstrīdētās regulas II pielikuma noteikumu – kuri attiecas uz tāda būtiska kaitējuma novēršanu, kas radies smagu reaktora avāriju un augstas radioaktivitātes atkritumu galīgās glabāšanas dēļ, – pretrunīgo un nepietiekamo raksturu

447 Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās regulas II pielikumā ietvertie noteikumi par tāda būtiska kaitējuma novēršanu, kas radies smagu reaktora avāriju un augstas radioaktivitātes atkritumu galīgās glabāšanas dēļ, ir pretrunīgi un nepietiekami, ievērojot apstrīdētās regulas I pielikumā noteiktos *DNSH* kritērijus. Proti, apstrīdētās regulas II pielikumā kā kritēriji, kuru mērķis ir novērst būtisku kaitējumu vides mērķiem, ir ietverti tikai tie kritēriji, kas noteikti apstrīdētās regulas I pielikumā ""Būtiska kaitējuma nenodarīšanas" (*DNSH*) papildu kritēriji". Austrijas Republika šajā ziņā atsaucas uz argumentiem, kuri izvirzīti trešā pamata pirmajā daļā, ceturtā pamata pirmajā daļā, trešā pamata trešajā daļā, ceturtā pamata otrajā daļā, trešā pamata ceturtajā daļā un ceturtā pamata trešajā daļā un kuri attiecas uz smagu reaktora avāriju un augstas radioaktivitātes atkritumu galīgās glabāšanas aizsardzības līmeni un riskiem. Austrijas Republika no tā secina, ka iepriekš norādītie pārkāpumi skar apstrīdētās regulas II pielikumā ietvertos noteikumus, kā arī šīs regulas noteikumus, kuros ir norāde uz pirmajiem minētajiem noteikumiem, ciktāl tie sakrīt ar apstrīdētās regulas I pielikumu.

448 Austrijas Republika piebilst, ka apstrīdētās regulas II pielikumā nav ietverts neviens no šīs regulas I pielikuma sākumā uzskaitītajiem "vispārīgajiem kritērijiem". Tādējādi daži kritēriji, kas pārsniedz spēkā esošās juridiskās prasības un kas joprojām ir ietverti apstrīdētās regulas I pielikumā, atbilstoši šīs regulas II pielikumam pat neesot piemērojami.

449 Austrijas Republika arī apgalvo, ka ar apstrīdētās regulas II pielikumā ietvertajām normām ir pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts un piesardzības princips vienīgi tā iemesla dēļ, ka šajā pielikumā nav ietverti "vispārīgi kritēriji", lai gan šādi vispārīgi kritēriji tika uzskatīti par vajadzīgiem un ir iekļauti apstrīdētās regulas I pielikumā.

450 Komisija apstrīd šos argumentus.

451 Tā kā Austrijas Republika nav pierādījusi, ka *DNSH* kritērija papildu kritērijus attiecībā uz aizsardzības līmeni (šī sprieduma 261.–269. punkts), kā arī smagu reaktora avāriju (šī sprieduma 288.–346. punkts) un augstas radioaktivitātes galīgās glabāšanas (šī sprieduma 350.–384. punkts) riskus skar acīmredzama kļūda vērtējumā, šis arguments, neesot papildu paskaidrojumiem, nepierāda apstrīdētās regulas II pielikumā ietverto noteikumu pretrunīgo un nepietiekamo raksturu.

452 Turklāt jāatgādina, ka atbilstoši Taksonomijas regulas 10. pantam apstrīdētās regulas I pielikumā ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, un vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem Taksonomijas regulas 9. pantā minētajiem vides mērķiem.

453 Savukārt apstrīdētās regulas II pielikumā atbilstoši Taksonomijas regulas 11. pantam ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, un vai konkrētā saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem Taksonomijas regulas 9. pantā minētajiem vides mērķiem.

454 Taču ar Taksonomijas regulas 11. panta 1. punktu, ko īsteno ar apstrīdētās regulas II pielikumā ietvertajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem, netiek piemērots labāko sektora vai nozares raksturlielumu kritērijs, kas paredzēts Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

455 Tādējādi, lai darbību kvalificētu kā tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, pretēji apstrīdētās regulas I pielikumā norādītajai darbības kvalificēšanai par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, Komisija neprasīja ievērot stingrāku nosacījumu attiecībā uz glabātavām.

456 No tā izriet, ka Austrijas Republikas minētās atšķirības starp apstrīdētās regulas I un II pielikumu pašas par sevi nepierāda ne acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ne Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpumu. Visbeidzot – tā kā minētās atšķirības izriet no Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 11. panta 1. punkta, tās arī nepierāda pamatojuma nepietiekamību.

457 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtā pamata sestā daļa nav pamatota.

– Par ceturtā pamata septīto daļu, kas pakārtoti attiecas uz "vērtējuma un pamatojuma iztrūkumu"

458 Austrijas Republika, atsaucoties uz citās ceturtā pamata daļās izvirzītajiem argumentiem, pakārtoti norāda uz "vērtējuma un pamatojuma iztrūkumu" attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritērijiem, tostarp attiecībā uz smagām reaktora avārijām, augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgām glabātavām, vides mērķi pielāgoties klimata pārmaiņām un vispārīgiem kritērijiem saistībā ar *DNSH* kritēriju, kas ietverts apstrīdētās regulas II pielikumā.

459 Komisija, ko atbalsta Bulgārijas Republika, apstrīd šos argumentus.

460 Tā kā iebildumi par "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu" attiecībā uz smagām reaktora avārijām, augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu galīgām glabātavām, vides mērķi pielāgoties klimata pārmaiņām un vispārīgiem kritērijiem saistībā ar *DNSH* kritēriju, kas ietverts apstrīdētās regulas II pielikumā, tika noraidīti attiecīgi šī sprieduma 325., 365. un 407. punktā, arī ceturtā pamata septītā daļa jānoraida to pašu iemeslu dēļ.

461 Ņemot vērā iepriekš minēto, Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka, saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē iekļaujot pārejas darbībās un nosakot tām tehniskās pārbaudes kritērijus, ar apstrīdēto regulu būtu pārkāpts Taksonomijas regulas 17. pantā un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktā paredzētais *DNSH* kritērijs vai piesardzības princips.

462 Tādēļ trešais un ceturtais pamats jānoraida.

Par piekto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 11. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu

463 Austrijas Republika apgalvo, ka, ciktāl saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē apstrīdētājā regulā ir kvalificētas kā darbības, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, ar šo regulu ir pārkāpts Taksonomijas regulas 11. pants un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kā arī piesardzības princips.

464 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentu.

465 Šajā ziņā jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 11. pantā noteikts:

"1. Saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, ja minētā darbība:

a) ietver pielāgošanās risinājumus, kas vai nu būtiski mazina pašreizējā vai gaidāmā nākotnes klimata nelabvēlīgas ietekmes risku minētajai saimnieciskajai darbībai, vai būtiski mazina minēto nelabvēlīgo ietekmi, nepalielinot nelabvēlīgas ietekmes risku iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem; vai

b) nodrošina pielāgošanās risinājumus, kas līdztekus tam, ka tie atbilst 16. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, būtiski sekmē pašreizējā vai gaidāmā nākotnes klimata nelabvēlīgas ietekmes riska novēršanu vai mazināšanu iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem, nepalielinot nelabvēlīgas ietekmes risku citiem iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem.

2. Pielāgošanās risinājumus, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, novērtē un sarindo prioritārā secībā, izmantojot labākās pieejamās klimata prognozes, un tie vismaz:

a) novērš vai mazina vietai un kontekstam specifisku nelabvēlīgo ietekmi, ko klimata pārmaiņas rada saimnieciskajai darbībai; vai

b) novērš vai mazina klimata pārmaiņu potenciālo nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, kurā notiek saimnieciskā darbība."

466 Turklāt Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēts, ka tehniskās pārbaudes kritēriji balstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un piesardzības principu.

467 Jānorāda arī, ka apstrīdētās regulas II pielikumā ietvertajā sadaļā "Tiek būtiski sekmēta pielāgošanās klimata pārmaiņām", kas attiecas uz darbībām, kuras aptver 4.26.–4.28. iedaļa, būtībā ir norādīts, ka attiecīgo saimniecisko darbību ietvaros jābūt īstenotiem fiziskiem un nefiziskiem risinājumiem ("pielāgošanās risinājumi"), kas būtiski samazina svarīgākos fiziskos klimatriskus, kuri ir šai darbībai nozīmīgi. Turklāt ir precizēts, ka tas, kuri no Deleģētās regulas 2021/2139 – kuras 4.26.–4.31. iedaļa tajā iekļauta ar apstrīdēto regulu – II pielikuma A papildinājumā uzskaitītajiem fiziskajiem klimatriskiem ir nozīmīgi attiecīgajām darbībām, ir noskaidrots, veicot stingru klimatriska un neaizsargātības novērtējumu.

468 Pirmām kārtām, Austrijas Republika uzskata, ka, tā kā saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē apstrīdētās regulas izpratnē nelabvēlīgi ietekmē vides mērķi pielāgoties klimata pārmaiņām Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā izpratnē, šīs darbības nevar būt tādas, kas būtiski sekmē vides mērķi pielāgoties klimata pārmaiņām. Austrijas Republika šajā ziņā atsaucas uz argumentiem, ko tā izvirzījusi trešā pamata piektajā daļā un ceturtā pamata piektajā daļā.

469 Taču, tā kā Austrijas Republikas argumenti, ko tā izvirzījusi trešā pamata piektajā daļā un ceturtā pamata piektajā daļā, nepierādīja, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu *DNSH* kritērija vērtējumā attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, šo argumentu pārņemšana izskatāmajā pamatā pati par sevi nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē būtiski sekmē pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķi.

470 Otrām kārtām, Austrijas Republika uzsver – konstatējumu, ka saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē būtiski nesekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, nevar apšaubīt ar formulējumiem, kas ietverti apstrīdētās regulas II pielikuma sadaļā "Tiek būtiski sekmēta pielāgošanās klimata pārmaiņām". Proti, ar Taksonomijas regulas 11. panta 1. punktā minēto vārdu "ietver" tiek prasīts, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām tiek sekmēta "būtiski", tāpēc nepietiek ar jebkāda veida pielāgošanās pasākumiem. Turklāt šī prasība attiecas uz būtisku sekmēšanu, proti, uz būtiskiem fiziskiem pielāgošanās pasākumiem, kuriem jābūt neatņemamai saimnieciskās darbības daļai. Taču šādi pasākumi apstrīdētās regulas II pielikumā nav noteikti, jo minētajā II pielikumā paredzētie kritēriji lielā mērā sakrīt ar šīs pašas regulas I pielikuma kritērijiem, un tiem būtībā ir tīri procesuāls raksturs. Austrijas Republika uzskata, ka neprecīzā formulējuma dēļ nav iespējams noteikt, vai un kādā mērā no tiem izriet fiziski pielāgošanās risinājumi.

471 Kā izriet no šī sprieduma 467. punkta, dažādo tehniskās pārbaudes kritēriju 1. punktā, kas norādīts apstrīdētās regulas II pielikumā ietvertajā sadaļā "Tiek būtiski sekmēta pielāgošanās klimata pārmaiņām", kas attiecas uz darbībām, kuras aptver 4.26.–4.28. iedaļa, ir noteikts, ka jābūt īstenotiem fiziskiem un nefiziskiem risinājumiem, kas būtiski samazina svarīgākos fiziskos klimatriskus, kuri ir šai darbībai nozīmīgi. Kā norādīts šīs sadaļas 2. punktā, tas, kuri no Deleģētās regulas 2021/2139 II pielikuma A papildinājumā uzskaitītajiem fiziskajiem klimatriskiem ir nozīmīgi attiecīgajām darbībām, ir noskaidrots, veicot klimatriska un neaizsargātības novērtējumu saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem soļiem. Minētās sadaļas 5. un 6. punktā ir norāde uz atbilstošo *Euratom acquis*.

472 Tādēļ Austrijas Republikas arguments par fiziska risinājuma neesību un apstrīdētās regulas II pielikumā ietverto prasību procesuālo un neskaidro raksturu jānoraida.

473 Trešām kārtām, Austrijas Republika norāda, ka apstrīdētās regulas II pielikumā paredzētie tehniskās pārbaudes kritēriji neattiecas uz karstuma un aukstuma viļņu izraisīto ietekmi uz reaktoru drošību vai energoapgādi, kas ir būtiska šai drošībai. Tā piebilst, ka tajā nav arī minētas konkrētas problēmas, kuras klimats rada vienīgi kodolenerģijai un kuras izraisa gaidāms interešu konflikta pieaugums, kas varētu rasties ūdens izmantošanas jomā starp energoapgādi un ūdeņu aizsardzību vai arī enerģētikas drošības jomā.

474 Šajā ziņā, kā izriet no šī sprieduma 467. punkta, apstrīdētās regulas II pielikumā ir atsauce uz Deleģētās regulas 2021/2139 II pielikuma A papildinājumu. Šajā papildinājumā ir ietverta klimatisko apdraudējumu, tostarp karstuma viļņu un aukstuma viļņu klasifikācija, un ar ūdeni

saistīto apdraudējumu, tostarp ūdens resursu noslodzes, klasifikācija. Turklāt šī sprieduma 401. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ apgalvojums, ka nav ņemtas vērā konkrētas nākotnes problēmas, kuras klimats varētu radīt kodolenerģijai, ir pārāk spekulatīvs, lai tam piekristu.

475 Tādēļ arguments par apstākli, ka attiecīgie tehniskās pārbaudes kritēriji neattiecas uz šiem klimatriskiem, jānoraida.

476 Ceturtām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta pirmajā teikumā, lasot to kopsakarā ar tās 11. panta 3. punktu, arī ir noteikts, ka šīs regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais kritērijs un piesardzības princips jāpiemēro tehniskās pārbaudes kritērijiem, kuri vērsti uz to, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti minētās regulas 11. panta 1. punktā noteiktie nosacījumi. Tā apgalvo, ka Komisija nav apkopojusi ekspertu viedokļus par to, vai un kādā mērā saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē var būtiski sekmēt pielāgošanos klimata pārmaiņām. Konkrēti, ņemot vērā klimata pārmaiņu gaidāmās sekas, kas izpaužas kā pieaugošs sausums, ūdensteču izžūšana un ūdens temperatūras paaugstināšanās, nav notikušas nekādas apspriedes par konkrētiem drošības riskiem un iespējamiem interešu konfliktiem, kam, izmantojot saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē, tiks pakļauta ūdens izmantošana (trīs reglamentētajās ekonomikas nozarēs). Austrijas Republika no tā secina, pirmkārt, ka, tā kā nav atbilstošu ekspertu viedokļu, tehniskās pārbaudes kritēriji šajā ziņā nevar būt balstīti uz pārliecinošām zinātniskām zināšanām, un, otrkārt, ka piesardzības princips nevarēja tikt ņemts vērā, jo, lai to piemērotu, jābūt pilnīgiem, precīziem un galīgiem konstatējumiem un pēc definīcijas tas ir piemērojams arī šādām zinātniskām neskaidrībām saistībā ar šiem konstatējumiem.

477 Taču pretēji tam, ko norāda Austrijas Republika, *JRC* ziņojuma 357. lappusē ir izvērtējis to, kā saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām. Tādēļ nevar apgalvot, ka Komisija nebūtu apkopojusi ekspertu viedokļus par to, vai un kādā mērā kodolenerģija var būtiski sekmēt pielāgošanos klimata pārmaiņām. Turklāt *JRC* ziņojuma 358. lappusē attiecībā uz ūdens un jūras resursu ilgtspējīgu izmantošanu un aizsardzību norādīts, ka ir identificēti un apzināti vides degradācijas riski, kas saistīti ar ūdens kvalitātes saglabāšanu un ūdens resursu noslodzes novēršanu saskaņā ar ūdens izmantošanas un aizsardzības pārvaldības plānu, kurš izstrādāts saziņā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām. Tajā arī ietverta atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.).

478 Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, nevar uzskatīt, ka tehniskās pārbaudes kritēriji šajā ziņā nav balstīti uz pārliecinošām zinātniskām zināšanām un ka piesardzības principu nevarēja ņemt vērā.

479 Ņemot vērā iepriekš minēto, Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, ir pārkāpts Taksonomijas regulas 11. pants un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kā arī piesardzības princips, ciktāl kodolenerģija apstrīdētajā regulā ir kvalificēta kā tāda, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām.

480 Tāpēc piektais pamats jānoraida.

Par sesto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu

481 Austrijas Republika apgalvo, ka tehniskās pārbaudes kritēriji neatbilst Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta prasībām, jo tie ietver nenoteiktus juridiskos jēdzienus un nosacījumus, kuru izpilde jānodrošina vienīgi nākotnē, piemēram, plānojot galīgās glabātavas un *ATF* izmantošanu no 2025. gada.

482 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentāciju.

483 Jānorāda, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunktu tehniskās pārbaudes kritēriji, kas noteikti atbilstoši šīs regulas 10. panta 3. punktam un 11. panta 3. punktam, ir viegli izmantojami un ir noteikti tā, lai atvieglotu to izpildes pārbaudi.

484 Taču pietiek ar konstatējumu – apstāklis, ka tehniskās pārbaudes kritēriji ir balstīti uz nenoteiktiem juridiskiem jēdzieniem un nosacījumiem, kuri jānodrošina nākotnē, pats par sevi nepierāda, ka tehniskās pārbaudes kritēriji nav viegli izmantojami vai nav noteikti tā, lai atvieglotu to izpildes pārbaudi Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta izpratnē. Katrā ziņā neviena prasība neliedz ne kādai Savienības iestādei tās pieņemtajā tiesību normā izmantot abstraktu juridisku jēdzienu, ne arī paredz, ka šādā abstraktā tiesību normā jāmin dažādi konkrēti gadījumi, kad tā var būt piemērojama, jo iestāde visus šos gadījumus nevar noteikt iepriekš (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 16. februāris, Polija/Parlaments un Padome, C-157/21, EU:C:2022:98, 320. punkts).

485 Turklāt, ciktāl Austrijas Republika savā argumentācijā apgalvo, ka ir pārkāpts tiesiskās drošības princips, jāatgādina, ka Savienības tiesību akta norma pārkāpj tiesiskās drošības principu tikai tad, ja neskaidrā rakstura dēļ konkrētajai tiesību normai piemīt tāda pārprotamība, kas attiecīgai personai rada grūtības pietiekami pārliecinoši kliedēt iespējamās šaubas par šīs tiesību normas piemērojamību vai jēgu (spriedums, 2024. gada 24. janvāris, *Volkskreditbank*/VNV, T-348/21, nav publicēts, EU:T:2024:32, 70. punkts).

486 Izskatāmajā lietā Austrijas Republika nav pierādījusi, ka tehniskās pārbaudes kritērijiem piemīt tāda pārprotamība, kas attiecīgai personai rada grūtības pietiekami pārliecinoši kliedēt iespējamās šaubas par šo kritēriju piemērojamību vai jēgu.

487 Šo iemeslu dēļ sestais pamats jānoraida.

Par septīto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas mērķa un lietderīgās iedarbības pārkāpumu tirgus sadrumstalotības riska dēļ

488 Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, apgalvo, ka saimniecisko darbību kodolenerģijas nozarē kvalificēšana par ilgtspējīgām kopumā var izraisīt tirgus sadrumstalotību, kas ir pretrunā Taksonomijas regulas mērķim un pienākumam saglabāt tās lietderīgo iedarbību.

489 Austrijas Republika uzskata, ka īpašie publicēšanas pienākumi attiecībā uz ieguldījumiem tostarp kodolenerģijas ražošanas darbībās izraisītu to, ka tiek nošķirta "labāka" un "mazāk laba" ilgtspējība vides ziņā – tas ir pretrunā Taksonomijas regulas jēgai un mērķim nodrošināt pārredzamību, Savienības mērogā nosakot vienotus kritērijus vides ziņā ilgtspējīgām darbībām.

490 Taču šo mērķi liekot apšaubīt saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē klasifikācija par ilgtspējīgām darbībām, jo kopš Komisijas paziņojuma par nodomu kvalificēt šīs darbības kā ilgtspējīgas tirgū sāk parādīties tāda pati sadrumstalotība, no kādas Savienības likumdevējs vēlējies izvairīties. Austrijas Republika norāda, ka ieguldītāji izmanto mērķorientētu "zaļo" "ar kodolenerģiju nesaistīto" finanšu produktu reklāmu, ka institucionālie ieguldītāji jau ir paziņojuši, ka nevēlas ieguldīt finanšu produktos, kas saistīti ar kodolenerģiju, vai jau pauduši nostāju šajā ziņā un ka darbības kodolenerģijas nozarē skaidri neatbilst lielākajai daļai valstu ilgtspējīga finansējuma marķējumu kritērijiem Eiropā.

491 Komisija, kuru atbalsta Bulgārijas Republika, Francijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentāciju.

492 Jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 14. apsvērumu, lai izvairītos no tirgus sadrumstalotības un no kaitējuma patērētāju un ieguldītāju interesēm atšķirīgu vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību jēdzienu dēļ, valstu prasībām, kam finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem jāatbilst, lai finanšu produktus vai uzņēmumu obligācijas tirgotu kā vides ziņā ilgtspējīgus, vajadzētu būt balstītām uz vienotiem kritērijiem vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām.

493 Pirmkārt, jānorāda, ka Taksonomijas regula ir vērsta uz to, lai konkrēti tās 10. panta 1. un 2. punktā definētu nosacījumus, kas ļauj noteiktas saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē uzskatīt par vides ziņā ilgtspējīgām, un ka tādējādi, kvalificējot noteiktas saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē par ilgtspējīgām atbilstoši minētās normas 2. punktam, Komisija nav nepamatoti nošķirusi šīs saimnieciskās darbības.

494 Otrkārt, arguments, ka, klasificējot saimnieciskās darbības kodolenerģijas nozarē pārejas darbību kategorijā, tirgū rastos dalībnieku zudums vai sadrumstalotība "ar kodolenerģiju nesaistītu" finanšu produktu vai ilgtspējīgu ieguldījumu izstrādes dēļ, kā apgalvo Austrijas Republika, nenozīmē, ka apstrīdētā regula ir prettiesiska.

495 Proti, Savienības akta tiesiskums nevar būt atkarīgs no tā efektivitātes pakāpes, ekonomikas vai institucionālo dalībnieku apgalvotās uzvedības vai veida, kādā šis akts tiek piemērots praksē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1998. gada 25. jūnijs, *British Airways* u.c./Komisija, T-371/94 un T-394/94, EU:T:1998:140, 291. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2006. gada 29. novembris, *Campoli*/Komisija, T-135/05, EU:T:2006:366, 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

496 Šo iemeslu dēļ arī septītais pamats jānoraida.

Par desmito līdz sešpadsmito pamatu attiecībā uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē

497 Attiecībā uz dabasgāzes nozari apstrīdētajā regulā ir definētas trīs veidu darbības:

– elektroenerģijas ražošana no fosilā gāzveida kurināmā (jaunas Deleģētās regulas 2021/2139 I un II pielikuma 4.29. iedaļas, kas šajos pielikumos iekļautas ar apstrīdēto regulu);

– augstefektīva siltuma/aukstuma un elektroenerģijas koģenerācija no fosilajiem gāzveida kurināmajiem (jaunas Deleģētās regulas 2021/2139 I un II pielikuma 4.30. iedaļas, kas šajos pielikumos iekļautas ar apstrīdēto regulu);

– siltuma/aukstuma ražošana no fosilā gāzveida kurināmā efektīvā centralizētas siltumapgādes un aukstumapgādes sistēmā (jaunas Deleģētās regulas 2021/2139 I un II pielikuma 4.31. iedaļas, kas šajos pielikumos iekļautas ar apstrīdēto regulu) (turpmāk tekstā kopā – "saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē").

498 Katrai šai darbībai apstrīdētās regulas I pielikumā ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, un vai saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem Taksonomijas regulas 9. pantā minētajiem vides mērķiem. Savukārt apstrīdētās regulas II pielikumā ir noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām, un vai saimnieciskā darbība nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem Taksonomijas regulas 9. pantā minētajiem vides mērķiem.

Par desmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu

499 Austrijas Republika, ko atbalsta Luksemburgas Lielhercogiste, būtībā apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkts, kā arī piesardzības princips, ciktāl apstrīdētajā regulā saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē ir noteikts 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW 20 gadu laikā slieksnis.

500 Austrijas Republika apgalvo, ka saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē nav tādas, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanos, vismaz, ciktāl tās ir atļautas virs 100 g CO_2e/kWh sliekšņa un pat iekļaujoties zem 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW sliekšņa.

501 Komisija, ko atbalsta Ungārija, Polijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentāciju.

502 Šis pamats ir iedalīts astoņās daļās: pirmkārt, par mazoglekļa alternatīvu esību; otrkārt, par to, ka netiek sekmēta pāreja uz oglekļneitrālu ekonomiku saskaņā ar 1,5 °C mērķi; treškārt, par aprites cikla novērtējuma prasības pārkāpumu; ceturtkārt, par labāko sektora vai nozares raksturlielumu kavējumiem; piektkārt, par mazoglekļa alternatīvu kavēšanu; sestkārt, par iesīkstes aizlieguma pārkāpumu; septītkārt, par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpumu; un – pakārtoti – astotkārt, par minētās regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta un piesardzības principa pārkāpumu un "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu".

– Par desmitā pamata pirmo daļu attiecībā uz mazoglekļa alternatīvu esību

503 Austrijas Republika apgalvo – nosacījums, ka nevar būt mazoglekļa alternatīvas, nav izpildīts, jo atjaunīgā enerģija, viedtīkli un elektroenerģijas uzkrāšanas un patēriņa samazināšanas metodes ir pieejami mazoglekļa risinājumi, ar kuriem var aizstāt saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē.

504 Austrijas Republika piebilst, ka, uzskatot, ka mazoglekļa alternatīvas "vēl var nebūt komerciāli pieejamas", kā noteikts apstrīdētās regulas 4. un 6. apsvērumā, Komisija šo regulu ir pamatojusi ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta "papildinājumu", kas nav saderīgs ar šīs normas formulējumu, sistēmu un mērķi to iemeslu dēļ, kuri izvirzīti otrā pamata pamatojumam.

505 Austrijas Republika arī apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikuma 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā un 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā paredzētā prasība – ka, pamatojoties uz salīdzinošu novērtējumu ar pašām izmaksefektīvākajām un tehniski realizējamākajām atjaunīgajām alternatīvām līdzvērtīgai jaudai, aizstājamo elektroenerģiju un/vai siltumu/aukstumu nav iespējams saražot no atjaunīgiem energoresursiem – izraisa prettiesisku Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta piemērošanas jomas paplašinājumu. Tā uzskata, ka pēdējā minētajā normā noteikts, ka salīdzinājums jāveic ne tikai ar "izmaksefektīvākajām", bet arī ar visām "ekonomiski īstenojamām" alternatīvām, un ka saskaņā ar šo normu darbības nevar kvalificēt par vides ziņā ilgtspējīgām ne tikai tad, kad ar alternatīviem resursiem iespējams sasniegt "līdzvērtīgu jaudu", bet arī kopš brīža, kad šie resursi pastāv.

506 Komisija, ko atbalsta Ungārija, Polijas Republika un Rumānija, apstrīd šo argumentāciju.

507 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka no apstrīdētās regulas 4. apsvēruma būtībā izriet, ka Komisija uzskatīja – zaļā pāreja prasa būtiski samazināt SEG emisijas nozarēs, kurās nav iespējams ieviest mazoglekļa risinājumus, ciktāl ar tām nevar nodrošināt vajadzīgo energoapgādi.

508 Šajā nolūkā Komisija būtībā uzskatīja, ka bija jānosaka tehniskās pārbaudes kritēriji saimnieciskajām darbībām dabas gāzes nozarē, ja šo darbību radītās SEG emisijas turpina būt zemākas par atbilstošo slieksni, kā arī ja šādu veidu ražošana vēl neatbilst atbilstošajam slieksnim.

509 Komisija arī uzskatīja, ka papildus tiešai SEG emisiju ierobežošanai, bija jāparedz cita pieeja. Saskaņā ar šo pieeju, kurai 20 gados būtu jānodrošina līdzīgi rezultāti, pirmkārt, stacijas šādus rezultātus var panākt, ierobežojot ekspluatācijas stundu skaitu vai agrāk pārejot uz atjaunīgo gāzu vai mazoglekļa gāzu izmantošanu. Otrkārt, ar tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz dabasgāzes izmantošanu būtu arī jānodrošina, ka ir pieejami pārliecinoši pierādījumi, ka tādu pašu enerģijas jaudu nevar saražot, izmantojot atjaunīgos energoresursus, un ka katram objektam tiek izstrādāti efektīvi plāni, kas atbilst nozares labākajiem rādītājiem, lai līdz noteiktam datumam pilnībā pārietu uz atjaunīgo vai mazoglekļa gāzu izmantošanu.

510 Otrām kārtām, kā izriet no šī sprieduma 164.–169. punkta, Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzētais nosacījums, ka tehnoloģiju ziņā un ekonomiski nav iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, nozīmē, ka jāņem vērā ar apgādes drošību saistīti aspekti.

511 Trešām kārtām, no tā izriet – jānoraida arguments, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu darbības nevar kvalificēt par vides ziņā ilgtspējīgām ne tikai tad, kad ar alternatīviem resursiem iespējams sasniegt "līdzvērtīgu jaudu", bet arī kopš brīža, kad šie resursi pastāv.

512 Proti, kā izriet no šī sprieduma 164.–169. punkta, Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzētais nosacījums, ka tehnoloģiju ziņā un ekonomiski nav iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, nozīmē, ka jāņem vērā ar apgādes drošību saistīti aspekti. Taču ar Austrijas Republikas interpretāciju netiek ievērota apgādes drošības prasība.

513 Ceturtām kārtām, pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, apstrīdētās regulas I pielikuma 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā un 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā paredzētā prasība – ka, pamatojoties uz salīdzinošu novērtējumu ar pašām izmaksefektīvākajām un tehniski realizējamākajām atjaunīgajām alternatīvām līdzvērtīgai jaudai,

aizstājamo elektroenerģiju un/vai siltumu/aukstumu nav iespējams saražot no atjaunīgiem energoresursiem – nav prettiesiska, ciktāl tā izraisa Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta piemērošanas jomas paplašinājumu, lai šajā tiesību normā ietvertu apgādes drošības prasību.

514 Proti, arī šīs prasības mērķis atbilstoši interpretācijai, kas izriet no šī sprieduma 164.–169. punkta, ir nodrošināt apgādes drošības prasību, vienlaikus garantējot, ka pastāv elementi, kas skaidri pierāda – atbilstoši šī sprieduma 509. punktā aprakstītajai Komisijas pieejai līdzvērtīgu jaudu nav iespējams saražot no atjaunīgiem energoresursiem. Tādējādi ar šo prasību netiek paplašināta Taksonomijas regulas 10 panta 2. punkta piemērošanas joma.

515 Piektām kārtām, jānorāda, ka atbilstoši Komisijas metodēm, kuras balstītas uz ietekmes novērtējumu, kas papildina tās 2020. gada 17. septembra Paziņojumu COM(2020) 562 final "Eiropas 2030. gada klimatisko ieceru vēriena kāpināšana. Investīcijas klimatneitrālā nākotnē cilvēku labā", gāzes elektrostacijas pašreizējos tehnoloģiju un tirgus apstākļos bija vajadzīgas kā pārejas un rezerves jauda, ciktāl Savienībai laikā no 2020. līdz 2030. gadam būs nepieciešama jauna gāzes jauda robežās no 23 līdz 31 gigavatam (GW).

516 Taču Austrijas Republikas apgalvojumi, kas balstīti uz Platformas apgalvojumiem, nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka mazoglekļa alternatīvas var vēl nebūt komerciāli pieejamas un neļautu nodrošināt apgādes drošību.

517 Proti, ar vienkāršu apgalvojumu, ka pastāv īstenojamas alternatīvas, kas iegūtas no atjaunīgās enerģijas, nepietiek, lai atspēkotu Komisijas vērtējumu.

518 Tādējādi Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru nevar būt mazoglekļa alternatīvu, nav izpildīts.

519 Šo iemeslu dēļ desmitā pamata pirmā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata otro daļu attiecībā uz to, ka netiek sekmēta pāreja uz oglekļneitrālu ekonomiku saskaņā ar 1,5 °C mērķi

520 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikumā izmantotie 270 g CO_2 e/kWh un 550 kg CO_2e/kW sliekšņi nav saderīgi ar Parīzes nolīgumā noteikto 1,5 °C mērķi un attiecīgajiem Savienības apakšmērķiem 2030. un 2050. gadam un ka pārējie tehniskās pārbaudes kritēriji nav tādi, kas sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu.

521 Komisija, kuru atbalsta Rumānija un Polijas Republika, apstrīd šos argumentus.

522 Jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā ir noteikts, ka attiecīgā saimnieciskā darbība tostarp veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, tostarp pakāpeniski izbeidzot SEG emisijas, it īpaši emisijas no cietiem fosilajiem kurināmajiem.

523 Arī no Taksonomijas regulas 41. apsvēruma izriet, ka darbībām, uz kurām attiecas šīs regulas 10. panta 2. punkts, atbilstoši ticamai trajektorijai jāveicina pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, tostarp pakāpeniski izbeidzot SEG emisijas.

524 Tādējādi Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā ir noteikts, ka Komisijai jānodrošina, ka saimnieciskā darbība, uz kuru attiecas šī norma, veicina pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku un tiecas temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, tostarp pakāpeniski izbeidzot SEG emisijas.

525 No Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta izriet, ka Komisijas vērtējums nebūtu ticams un tajā būtu pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ja Austrijas Republika pierādītu, ka – pretēji tam, ko Komisija būtībā uzskatījusi apstrīdētājā regulā, – tehniskās pārbaudes kritēriji nav piemēroti, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas.

526 Šajā ziņā attiecībā uz elektroenerģijas ražošanu no fosilā gāzveida kurināmā (apstrīdētās regulas I pielikuma 4.29. iedaļa) saskaņā ar tehniskās pārbaudes kritēriju par klimata pārmaiņu mazināšanas būtisku sekmēšanu apstrīdētās regulas I pielikuma 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunktā paredzēts:

"Iekārtas, kurām būvatļauja ir piešķirta līdz 2030. gada 31. decembrim, atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) darbības tiešās SEG emisijas ir vai nu mazākas par 270 g CO_2e/kWh izlaides enerģijas, vai gada tiešās SEG emisijas nepārsniedz vidēji 550 kg CO_2e/kW no stacijas jaudas 20 gadu laikā;

ii) pamatojoties uz salīdzinošu novērtējumu ar pašām izmaksefektīvākajām un tehniski realizējamākajām atjaunīgajām alternatīvām līdzvērtīgai jaudai, aizstājamo elektroenerģiju nav iespējams saražot no atjaunīgiem energoresursiem; šā salīdzinošā novērtējuma rezultāts ir publicēts un apspriests ar ieinteresētajām personām;

iii) darbība aizstāj esošu elektroenerģijas ražošanas darbību ar augstu emisiju līmeni, kurā izmanto cietos vai šķidros fosilos kurināmos;

iv) jaunuzstādītā ražošanas jauda nepārsniedz aizstātās iekārtas jaudu vairāk kā par 15 %;

v) stacija ir projektēta un būvēta tā, lai izmantotu atjaunīgas un/vai mazoglekļa gāzveida degvielas, un pāreja uz atjaunīgo un/vai mazoglekļa gāzveida degvielu pilnīgu izmantošanu notiek līdz 2035. gada 31. decembrim, turklāt uzņēmuma vadības struktūra ir uzņēmusies attiecīgas saistības un apstiprinājusi verificējamu plānu;

vi) aizstāšanas rezultātā SEG emisijas samazinās par vismaz 55 % jaunuzstādītās ražošanas jaudas darbmūža laikā;

vii) ja darbība notiek tādas dalībvalsts teritorijā, kurā enerģijas ražošanai izmanto ogles, šī dalībvalsts ir apņēmusies pakāpeniski pārtraukt enerģijas ražošanu no oglēm [..]."

527 270 g CO_2e/kWh izlaides enerģijas slieksnis ir izmantots arī tehniskās pārbaudes kritērijos attiecībā uz augstefektīva siltuma/aukstuma un elektroenerģijas koģenerāciju no fosilajiem gāzveida kurināmajiem (apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertā 4.30. iedaļa) un siltuma/aukstuma ražošanu no fosilā gāzveida kurināmā efektīvā centralizētas siltumapgādes un aukstumapgādes sistēmā (apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertā 4.31. iedaļa).

528 Pirmām kārtām, Austrijas Republika norāda, ka TEG uzskata – 100 g CO_2e/kWh slieksnis zinātniski nosaka, vai ir ievērots nosacījums par pārejas uz klimatneitrālu ekonomiku veicināšanu, un šis slieksnis būtu jāsamazina ik pēc pieciem gadiem, vienlaikus atgādinot, ka TEG arī norāda – šo slieksni nevar ievērot ar tradicionālām gāzes elektrostacijām, bet vienīgi ar elektrostacijām, kurās izmanto oglekļa uztveršanas un sekvestrēšanas tehnoloģiju. Austrijas Republika arī uzsver, ka Platforma uzskata – 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW sliekšņi nav saderīgi ar Savienības klimata mērķiem un Parīzes nolīgumu, un Komisija uzskata, ka 100 g CO_2 e/kWh slieksnis ir izšķirošs, it īpaši citām darbībām, kas Deleģētajā regulā 2021/2139 uzskatītas par tādām, kuras būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, un kodolenerģijai.

529 Pirmkārt, jānorāda, ka TEG galīgajā ziņojumā attiecībā uz 100 g CO_2e/kWh slieksni norādīts:

"Elektroenerģijas ražošanai, siltuma ražošanai un siltuma un elektroenerģijas koģenerācijai tiek piedāvāts vispārējs un tehnoloģiski neitrāls 100 g CO_2[e]/kWh emisiju intensitātes slieksnis. Šis slieksnis tiks samazināts ik pēc pieciem gadiem atbilstoši politikas mērķiem, kas noteikti, lai līdz 2050. gadam panāktu neto nulles emisiju līmeni. [..]

Emisiju intensitātes sliekšņa noteikšanas metode

[Savienības] emisiju gada trajektorijai elektroenerģijas nozarē līdz 2050. gadam jāsasniedz neto nulles emisiju līmenis atbilstoši Parīzes nolīgumam [..] un citām politiskajām saistībām klimata un enerģētikas jomā.

100 g CO_2e/kWh sliekšņa aprēķins balstīts uz nākotnes emisijām elektroenerģijas nozarē, kas atļautas politikas mērķiem, kuri dalīti ar paredzamo elektroenerģijas pieprasījuma attīstību.

Slieksnis līdz tā vēlākai pārskatīšanai tiks noteikts kā vienota vērtība visiem jaunajiem ieguldījumiem elektroenerģijas ražošanā. Tas attiecas arī uz siltuma/aukstuma ražošanu un siltuma un elektroenerģijas koģenerāciju.

Lai konkrēts ieguldījums vai darbība būtu saderīga ar šo trajektoriju, vidējām emisijām tās fiziskā darbmūža laikā vai 40 gados (atkarībā no tā, kurš laikposms ir īsāks) jābūt zemākām par šo slieksni.

[..]

Slieksnis tika noteikts šādi:

– Vēsturiskie dati par emisijām elektroenerģijas nozarē un elektroenerģijas pieprasījumu ES 28 iegūti no *Eurostat*.

– Nākotnes emisijas atbilst [Savienības] politiskajām saistībām [emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā] (–43 % līdz 2030. gadam) un pēc tam līdz 2050. gadam tiek lineāri samazinātas līdz nullei. Paredzams, ka nākotnes elektroenerģijas pieprasījums (neto ražošana) augs atbilstoši ES *PRIMES 2016* atsauces scenārijam.

– Dalot plānotās emisijas elektroenerģijas nozarē ar paredzamo elektroenerģijas pieprasījumu, tiek iegūtas paredzamās gada vērtības, kas atbilst [Savienības] politikai attiecībā uz emisiju faktoriem elektroenerģijas nozarē.

– Tiek uzskatīts, ka konkrēts elektroenerģijas ražotājs atbilst šiem politikas mērķiem, ja emisijas tā darbmūža laikā ir zemākas par šo gada emisiju faktoru vidējo rādītāju.

– Lai noteiktu vienotu tehnoloģiski neitrālu slieksni, kas aptver visas tehnoloģijas, metodoloģijā ņem vērā vidējos gada emisiju faktorus 40 gadu laikposmā, sākot no nodošanas ekspluatācijā brīža."

530 Tādējādi 100 g CO_2e/kWh slieksnis tika iegūts, dalot paredzamās emisijas elektroenerģijas nozarē (ņemot vērā mērķi līdz 2050. gadam panākt neto nulles emisiju līmeni) ar paredzamo elektroenerģijas pieprasījumu.

531 TEG uzskata, ka 100 g CO_2e/kWh slieksnis ir elektroenerģijas ražošanas emisiju vidējā vērtība no 2020. līdz 2050. gadam, lai ļautu Savienībai līdz 2050. gadam sasniegt neto nulles līmeņa emisiju mērķi.

532 Šī sliekšņa pamatā ir attiecība starp kopējo emisiju paredzamo vērtību, ko līdz 2050. gadam nedrīkst pārsniegt, lai panāktu SEG emisiju ierobežošanu vai izbeigšanu, un paredzamo elektroenerģijas pieprasījuma vērtību līdz 2050. gadam.

533 Citiem vārdiem – 100 g CO_2e/kWh slieksnis nosaka hipotētisko saražotā CO_2e/kWh vērtību, ko nevar pārsniegt, lai ierobežotu vai izbeigtu SEG emisijas atbilstīgi mērķim līdz 2050. gadam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni.

534 Otrkārt, tomēr jānorāda, ka TEG noteiktais slieksnis pats par sevi nav apstrīdētajā regulā noteikto tehnisko pārbaudes kritēriju likumības rādītājs, jo Komisija var ņemt vērā dažādus elementus.

535 Šajā ziņā, kā Komisija norādījusi iebildumu rakstā – un šajā jautājumā tā netika apstrīdēta –, 100 g CO_2e/kWh slieksnis pašlaik nav īstenojams gāzes elektrostacijām, kurām nav CO_2 uztveršanas sistēmas. Komisijas pieeja būtībā ietver 270 g CO_2e/kWh sliekšņa piemērošanu minētajām iekārtām tā, lai tās ietilptu apstrīdētās regulas piemērošanas jomā un tiktu pakļautas citiem tehniskās pārbaudes kritērijiem. Jākonstatē, ka šāda pieeja atbilst Taksonomijas regulas mērķim izvairīties no bezdarbības vai novēlotas rīcības – tas jau minēts šī sprieduma 377. punktā.

536 Šādos apstākļos Austrijas Republikas argumenti par 100 g CO_2e/kWh sliekšņa neievērošanu paši par sevi nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka ar tehniskās pārbaudes kritērijiem var veicināt SEG emisiju samazināšanu vai izbeigšanu un tādējādi veicināt pāreju uz klimatneitrālu ekonomiku atbilstīgi plānam temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C.

537 Treškārt, Austrijas Republikas argumenti arī nepierāda, ka tehniskās pārbaudes kritēriji nav piemēroti, lai sekmētu Eiropas Klimata akta 4. panta 1. punktā paredzētā starpposma mērķrādītāja 2030. gadam īstenošanu, proti, līdz 2030. gadam samazināt SEG neto emisiju līmeni (emisiju apjoms pēc piesaistes apjoma atskaitīšanas) Savienībā par vismaz 55 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

538 Proti, jākonstatē, ka ar šo argumentu Austrijas Republika būtībā apstrīd attiecīgo kritēriju pietiekami stingro vai vērienīgo raksturu, taču neapšauba to piemērotību, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 523.–525. punktā jau izklāstīto iemeslu dēļ ar šo argumentu nevar pierādīt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, īstenojot Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktu. Turklāt šī sprieduma 378. punktā

izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ jāatgādina, ka Komisijas izvēle dot priekšroku iespējami mazāk stingriem kritērijiem var būt saistīta ar mērķi izvairīties no bezdarbības vai novēlotas rīcības, pieļaujot plašāku apstrīdētās regulas un visu tajā ietverto kritēriju piemērošanas jomu.

539 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka attiecīgajām darbībām jāaizstāj arī esoša elektroenerģijas ražošanas darbība ar augstu emisiju līmeni, kurā izmanto cietos vai šķidros fosilos kurināmos, un jāsamazina SEG emisijas par vismaz 55 % jaunuzstādītās ražošanas jaudas darbmūža laikā, un ka dalībvalstij jāapņemas pakāpeniski pārtraukt enerģijas ražošanu no oglēm (apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta iii), vi) un vii) punkts un 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta iv), vii) un ix) punkts).

540 Turklāt Austrijas Republikas argumentā nav arī ņemts vērā apstāklis, ka pieeja, kas izmantota saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē, ir pakāpeniska un tās mērķis ir samazināt ar dabasgāzi saistītās enerģijas ražošanu pa posmiem, vienlaikus nodrošinot apgādes drošību, kā izriet tostarp no apstrīdētās regulas 4. apsvēruma. Tādējādi, kā norāda Komisija, ar iekārtām var vai nu ierobežot ekspluatācijas stundu skaitu līdz nemainīgam līmenim, vai ātri pāriet uz pilnīgu atjaunīgā un/vai mazoglekļa kurināmā izmantošanu pēc oglekļa budžeta izsmelšanas. Tāpēc, lai gan iekārtas izmanto lielāku daļu sava oglekļa budžeta pirmajos darbības gados, tām nākamie gadi būs jākompensē, samazinot ekspluatācijas stundu skaitu vai agrāk pārejot uz atjaunīgām vai mazoglekļa gāzēm. Šī pieeja atbilst Savienības likumdevēja nodomam taksonomijā neiekļaut vienīgi saimnieciskās darbības, kas ļauj nodrošināt, ka klimata pārmaiņu mazināšanas mērķis tiek sekmēts pēc iespējas būtiskāk, un kas nenodara kaitējumu – vai nodara vismazāko iespējamo kaitējumu – citiem vides mērķiem.

541 Otrām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, pirmkārt, ka tehniskās pārbaudes kritēriji nenodrošina arī šo mērķu sasniegšanu. Konkrēti – nosacījums, ka pāreja uz atjaunīgo un/vai mazoglekļa gāzveida degvielu pilnīgu izmantošanu notiek līdz 2035. gada 31. decembrim, nevar sekmēt starpposma mērķrādītāja 2030. gadam īstenošanu, kas ir saistošs atbilstoši Eiropas Klimata akta 4. panta 1. punktam.

542 Austrijas Republika apgalvo, ka ar prasīto degvielas maiņu nepietiek, lai nodrošinātu, ka pietiekami tiek sekmēta Savienības klimata mērķu ievērošana, kas paredz, ka enerģētikas nozare kļūst gandrīz klimatneitrāla līdz 2040. gadam (un katrā ziņā līdz 2050. gadam) un tādējādi vairs nerada ievērojamas SEG emisijas.

543 Ar šo argumentu Austrijas Republika apgalvo, ka tehniskās pārbaudes kritērijs saistībā ar degvielas maiņu nav pietiekams, lai nodrošinātu, ka pietiekami tiek sekmēta Savienības klimata mērķu ievērošana.

544 Taču jākonstatē, ka Austrijas Republika nav nedz pierādījusi, nedz arī apgalvojusi, ka prasītā degvielas maiņa nav pietiekama, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

545 Otrkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka tehniskās pārbaudes kritēriji ļauj krietni pēc 2040. gada (vai pat pēc 2050. gada) paredzēt iekārtas, kas rada ievērojamas SEG emisijas. Proti, tā uzsver, ka atbilstoši tehniskās pārbaudes kritērijiem jaunās iekārtas var uzskatīt par vides ziņā ilgtspējīgām, ja tās ir atļautas pirms 2030. gada 31. decembra un ja ir izpildīti citi apstrīdētās regulas nosacījumi. Austrijas Republika uzskata, ka šo iekārtu vidējais ekspluatācijas ilgums ir 25–30

gadi. Pat sākot no 2036. gada 1. janvāra, tehniskās pārbaudes kritērijos neesot konkrēti paredzēts, ka tiek izmantota tikai atjaunīgā degviela, bet vienīgi, ka tiek izmantota mazoglekļa degviela, kam neesot nekādas saistības ar 270 g CO_2e/kWh slieksni un kas turklāt nenosaka nekādu īpašu samazināšanu salīdzinājumā ar šo vai jebkuru citu slieksni.

546 Austrijas Republika norāda, ka, pat ja uzskatītu, ka pienākums izmantot mazoglekļa degvielu nosaka 70 % samazinājumu salīdzinājumā ar fosilās degvielas atsauces vērtību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV 2018, L 328, 82. lpp.), tas novestu vienīgi pie atļauto emisiju līmeņa samazināšanas līdz nedaudz mazāk nekā 200 g CO_2e/kWh. Austrijas Republika no tā secina, ka, pat pēc 2035. gada un ņemot vērā iekārtu ekspluatācijas ilgumu, SEG emisijas krietni pēc 2040. un 2050. gada būs atļautas līmenī, kas ievērojami pārsniedz 100 g CO_2e/kWh slieksni, kurš jāievēro, lai sasniegtu klimata mērķus.

547 Taču jākonstatē, ka Austrijas Republika nav nedz pierādījusi, nedz arī apgalvojusi, ka pienākums izmantot mazoglekļa degvielu nav pietiekams, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

548 Treškārt, Austrijas Republika apgalvo, ka norāde uz 55 % samazinājumu, kas noteikts apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vi) punktā, kā arī 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vii) punktā, kļūdaini norāda uz Eiropas Klimata akta 4. pantā noteiktās prasības līdz 2030. gadam samazināt SEG neto emisiju līmeni Eiropā par 55 % īstenošanu, lai gan ir skaidrs, ka jāpanāk lielāks samazinājums, jo enerģētikas nozare rada 75 % šo emisiju.

549 Taču jākonstatē, ka Austrijas Republika nav nedz pierādījusi, nedz arī apgalvojusi, ka tehniskās pārbaudes kritēriji, saskaņā ar kuriem vecas iekārtas aizstāšanas rezultātā SEG emisijas samazinās par vismaz 55 % jaunuzstādītās ražošanas jaudas darbmūža laikā vai par vismaz 55 % uz kWh izlaides enerģijas, nebūtu piemēroti, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

550 Ceturtkārt, Austrijas Republika uzskata, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vi) punktā, kā arī 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vii) punktā noteiktie nosacījumi par vecas iekārtas aizstāšanu ar jaunas iekārtas uzstādīšanu nav pietiekami. Proti, šai saimnieciskajai darbībai būtu jāaizstāj elektroenerģijas ražošanas darbības, ko pašlaik nodrošina ar oglēm darbināmas koģenerācijas stacijas vai lignīta stacijas, un būtu pat iespējams palielināt 4.29. iedaļā minēto iekārtu jaudu par 15 % atbilstoši minētās iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktam. Turklāt 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta v) punktā minētie nosacījumi atbilstot 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā minētajam nosacījumam, izņemot apstākli, ka jaudas palielināšana nav iespējama šīm darbībām un jaudas samazināšana salīdzinājumā ar *status quo ante* nav vajadzīga.

551 Ar šo argumentu Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vi) punktā, kā arī 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vii) punktā noteiktie nosacījumi par vecas iekārtas aizstāšanu ar jaunas iekārtas uzstādīšanu nav pietiekami.

552 Taču Austrijas Republika nav nedz pierādījusi, nedz arī apgalvojusi, ka nosacījumi par vecas iekārtas aizstāšanu, skatot kopā ar pārējiem tehniskās pārbaudes kritērijiem, nebūtu piemēroti, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

553 Piektkārt, Austrijas Republika uzskata, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta vii) punktā un 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta ix) punktā noteiktie nosacījumi ir saistoši vienīgi tām dalībvalstīm, kuras enerģijas ražošanā izmanto ogles, taču tie nav būtiski nosacījumi, jo tajos nav noteikts nekāds termiņš pārejai no šādas ražošanas, un paziņotais pārejas datums var tādējādi tikt noteikts pēc vairākām desmitgadēm.

554 Šajā ziņā jākonstatē, ka Austrijas Republika nav pierādījusi, ka tehniskās pārbaudes kritēriji, kas attiecīgajai dalībvalstij nosaka pienākumu apņemties pakāpeniski pārtraukt enerģijas ražošanu no oglēm, nebūtu piemēroti, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

555 Trešām kārtām, Austrijas Republika, pirmkārt, uzsver, ka jaunuzstādīta ražošanas jauda var pārsniegt aizstātās iekārtas jaudu par vairāk nekā 15 %, tāpēc fosilās degvielas jauda var pat vēl tikt paaugstināta salīdzinājumā ar attiecīgo iepriekšējo fosilo jaudu, neko nemainot attiecībā uz ieguldījuma ilgtspējību.

556 Taču Austrijas Republika nav pierādījusi, ka jaunuzstādītās ražošanas jaudas ierobežošana līdz 15 % vairāk nekā aizstātās iekārtas jauda, skatot kopā ar pārējiem tehniskās pārbaudes kritērijiem, nebūtu piemērota, lai izbeigtu vai pakāpeniski samazinātu SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

557 Otrkārt, Austrijas Republika uzskata, ka ar zināmu SEG emisiju samazinājumu salīdzinājumā ar pašreizējo *status quo* nepietiek, lai pagaidu darbība atbilstu nosacījumam par atbilstību "izvirzītajam kursam uz" Savienības klimata mērķu īstenošanu. Austrijas Republika no tā secina, ka apstrīdētās regulas tehniskās pārbaudes kritēriju papildu noteikumi, kas var veicināt jaunu elektrostaciju izveidi, tādējādi samazinot emisijas salīdzinājumā aizstātajām elektrostacijām, nav būtiski Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nolūkā.

558 Tomēr šis arguments nepierāda, ka ar tehniskās pārbaudes kritērijiem attiecībā uz darbībām dabasgāzes nozarē nevarētu izbeigt vai pakāpeniski samazināt SEG emisijas. Tādējādi šī sprieduma 538. punktā izklāstītajiem iemesliem analoģisku iemeslu dēļ šādam argumentam nevar piekrist.

559 Tādējādi, kā izriet no šī sprieduma 538. 544., 547., 549., 552., 554., 556. un 558. punkta, Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka tehniskās pārbaudes kritēriji gan atsevišķi, gan kopumā nebūtu piemēroti, lai pakāpeniski izbeigtu SEG emisijas.

560 Katrā ziņā jānorāda, ka Austrijas Republikas izvirzītās prognozes nevar pašas par sevi atspēkot prognozes, uz kurām balstīta apstrīdētā regula.

561 Treškārt, Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietverto 4.30. un 4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā noteiktajos nosacījumos ir vienīgi pārņemts tas, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/27/ES (2012. gada 25. oktobris) par

energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV 2012, L 315, 1. lpp.), definēta efektīva siltuma un elektroenerģijas kombinēta ražošana vai efektīva centralizēta siltuma un dzesēšanas kombinēta ražošana.

562 Taču šāds apgalvojums par atbilstību starp tehniskās pārbaudes kritērijiem un minēto direktīvu nepierāda, ka šie kritēriji būtu prettiesiski. Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 263.–265. punkta, Komisija pamatoti ir balstījusies uz jebkādām Savienības tiesībās noteiktajām minimālajām prasībām.

563 Ceturtām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka sliekšņi, kas pārsniedz 100 g CO_2e/kWh, nav balstīti uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē, jo tie netika aplūkoti TEG pētījumā un ir pretrunā tam.

564 Taču, kā Komisija norāda atbildēs uz 2024. gada 30. septembra procesa organizatoriskajiem pasākumiem, 270 g CO_2e/kWh slieksnis ir pamatots TEG galīgā ziņojuma tehniskajā pielikumā, kurā TEG attiecībā uz *DNSH* kritēriju piedāvāja minētajam slieksnim tuvu vērtību, proti, 262 g CO_2e/kWh.

565 Turklāt, kā izriet no Komisijas atbildēm uz 2024. gada 30. septembra procesa organizatoriskajiem pasākumiem, tā aprēķināja 550 kg CO_2e/kW slieksni, balstoties tieši uz 270 g CO_2e/kWh slieksni. Proti, tā par modeli izmantoja gāzes elektrostaciju ar tiešām emisijām 270 g CO_2e/kWh apmērā, kas tiek ekspluatēta 25 % apmērā no gada ekspluatācijas stundām, tātad 2190 stundas gadā, attiecīgi šādā gadījumā gada kopējo emisiju apmērs ir 270 g CO_2e/kWh, reizinot ar 2190 stundām, jeb 591,3 kg CO_2e/kWh. Komisija šo vērtību ir padarījusi stingrāku, noapaļojot to līdz 550 kg CO_2e/kW.

566 Šādos apstākļos Komisijai nevar pārmest, ka tā nav balstījusies uz pieejamiem zinātniskiem novērtējumiem, tāpēc šis arguments jānoraida.

567 Ņemot vērā iepriekš minēto, Austrijas Republika nav pierādījusi, ka apstrīdētajā regulā būtu pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ciktāl Komisija būtībā ir uzskatījusi, ka apstrīdētās regulas I pielikumā izmantotie 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW sliekšņi bija saderīgi ar Parīzes nolīgumā noteikto 1,5 °C mērķi un attiecīgajiem Savienības apakšmērķiem 2030. un 2050. gadam un pārējie tehniskās pārbaudes kritēriji ļāva sekmēt klimata pārmaiņu mazināšanu.

568 Tādēļ desmitā pamata otrā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata trešo daļu attiecībā uz aprites cikla novērtējuma prasības pārkāpumu

569 Austrijas Republika uzskata, ka aprites cikla novērtējums ir piemērojams ne tikai saskaņā ar *DNSH* kritēriju (Taksonomijas regulas 17. panta 2. punkts), bet arī saistībā ar darbības klasificēšanu par pārejas darbību saskaņā ar šīs regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunktu, lasot kopsakarā ar tās 10. panta 3. punktu, tāpēc SEG aprites cikla novērtējums bija jāņem vērā.

570 Austrijas Republika apgalvo, ka ar abiem sliekšņiem netiek ievērota aprites cikla novērtējuma prasība, jo tie skaidri attiecas vienīgi uz "darbības tiešajām SEG emisijām", nevis "aprites cikla SEG emisijām", kā tas ir 100 g CO_2e/kWh sliekšņa gadījumā. Tā piebilst, ka, slēpjot metāna emisijas, Komisija nonāk pretrunā pati savai metāna emisiju samazināšanas stratēģijai.

571 Austrijas Republika no tā secina, ka parametri, kas nav saderīgi ar prasīto aprites cikla novērtējumu, ir noteikti kā sliekšņi un vienlaikus ievērojamas un īpaši kaitīgas metāna emisijas tiek slēptas, lai gan tās tiek radītas visos piegādes ķēdes posmos, it īpaši dabasgāzes ieguves un sadales laikā pirms sadedzināšanas.

572 Turklāt Austrijas Republika uzskata, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpta aprites cikla novērtējuma prasība, ciktāl ar tehniskās pārbaudes kritērijiem nevar nodrošināt, ka atjaunīgā vai mazoglekļa degviela, kuras izmantošana tiek prasīta no 2035. gada 31. decembra, tiek ražota ar mazoglekļa ietekmi. Konkrēti – ar tehniskās pārbaudes kritērijiem neesot izslēgts, ka "zaļa" ūdeņraža sadegšana tiek aizstāta ar "pelēka" ūdeņraža sadegšanu – ražošana savukārt rada ievērojamas SEG emisijas.

573 Komisija, ko atbalsta Polijas Republika, apstrīd šos argumentus.

574 Šajā ziņā jāatgādina, ka gan Taksonomijas regulas 17. panta 2. punktā, gan 19. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzēts, ka tehniskās pārbaudes kritērijos ņem vērā aprites ciklu, tostarp atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, apsverot gan pašas saimnieciskās darbības ietekmi uz vidi, gan minētās saimnieciskās darbības radīto produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi, it īpaši apsverot minēto produktu un pakalpojumu ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas.

575 Taču, kā izriet no šī sprieduma 428.–434. punkta, prasība par to, ka jāņem vērā kādas darbības aprites cikls, ne vienmēr attiecas uz darbībām, kuras ir iepriekšējas vai vēlākas salīdzinājumā ar attiecīgo saimniecisko darbību.

576 Tādējādi pienākums ņemt vērā produktu un pakalpojumu, ko rada saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē, ražošanu, izmantošanu un aprites cikla beigas nenozīmē, ka jāņem vērā dabasgāzes ieguve un sadale pirms sadedzināšanas, jo šīs darbības pašas par sevi neietilpst elektroenerģijas ražošanā.

577 Turklāt, kā norādīts šī sprieduma 4. punktā, Taksonomijas regulas mērķis ir izveidot vienotu sistēmu tādu saimniecisko darbību klasifikācijai, kuras tiek uzskatītas par vides ziņā ilgtspējīgām. Tātad šī klasifikācija vai taksonomija attiecas uz konkrētām saimnieciskām darbībām. Tādējādi tas, ka Komisija ir izveidojusi tehniskās pārbaudes kritērijus, kuri ļauj noteikt, vai darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu un nenodara būtisku kaitējumu vides mērķiem, katrā atsevišķā gadījumā attiecas uz konkrētu saimniecisko darbību.

578 Šādos apstākļos Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka Komisija, ņemdama vērā darbības tiešās SEG emisijas, nevis aprites cikla SEG emisijas, būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

579 Tādēļ desmitā pamata trešā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata ceturto daļu, kas būtībā attiecas uz pienākuma atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem pārkāpumu, izmantojot 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni

580 Austrijas Republika apgalvo, ka ar 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni ir pārkāpts Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunkts, jo tie neatbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem.

581 Austrijas Republika uzskata, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir pārkāpts vienīgi tāpēc, ka tehniskās pārbaudes kritērijos dabasgāzei ir noteikti trīs dažādi vidējie sliekšņi – 100 g CO_2e/kWh, 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW kā gada vidējā vērtība 20 gadu laikā. Tā uzsver, ka 270 g slieksnis atbilst raksturlielumiem, kas ir zemāki par 100 g slieksni, un 550 kg slieksnis – raksturlielumiem, kas ir vēl zemāki par abiem pārējiem sliekšņiem.

582 Turklāt Austrijas Republika apgalvo, ka noteiktie sliekšņi ievērojami pārsniedz sliekšņus, ko sasniedz atjaunīgā enerģija un citi enerģijas avoti, it īpaši vēja enerģija un hidroenerģija, kas visā aprites ciklā sasniedz SEG emisiju sliekšņus zem 30 g CO_2e/kWh.

583 Austrijas Republika arī apgalvo, ka, pat ja enerģijas ražošana no dabasgāzes būtu jāuzskata par autonomu sektoru vai nozari, 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksnis neatbilstu labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem. Proti, gāzes elektrostacijas oglekļa uztveršanai un piesaistei varētu uzrādīt daudz labākus raksturlielumus, un ar tām varētu ievērot 100 g CO_2 e/kWh slieksni.

584 Komisija, ko atbalsta Ungārija un Polijas Republika, apstrīd šos argumentus.

585 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu saimnieciskā darbība ir uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, tostarp, ja tā rada SEG emisijas, kuru līmenis atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem.

586 Kā apgalvo Komisija, saskaņā ar Taksonomijas regulas 41. apsvēruma formulējumu pārejas darbības atbilst šim nosacījumam, ja tās rada SEG emisijas, kuru radītāji ir zemāki par sektora vai nozares vidējiem rādītājiem.

587 Turklāt, tā kā šī sprieduma 535. punktā jau minēto iemeslu dēļ 100 g CO_2e/kWh slieksnis pašlaik nav īstenojams gāzes elektrostacijām, kurām nav CO_2 uztveršanas sistēmu, to nevar izmantot par standartu, lai noteiktu, vai saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē atbilst nosacījumam par pienākumu atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem.

588 Arī tas vien, ka slieksnis konkrētā sektorā pārsniedz 100 g CO_2e/kWh slieksni vai slieksni citā sektorā, kā, piemēram, atjaunīgās enerģijas sektorā, nenozīmē, ka šī sliekšņa radītāji nav zemāki par attiecīgā sektora vidējiem rādītājiem. Tādējādi Austrijas Republikas veiktais salīdzinājums ar vēja enerģijas un hidroenerģijas emisiju sliekšņiem nav atbilstošs.

589 Turklāt, pat atzīstot, ka 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW sliekšņus var uzskatīt par tādiem, kas neatbilst SEG emisiju vērtībai, kuras radītāji ir zemāki par sektora vai nozares vidējiem rādītājiem, jākonstatē, ka tie ir kombinēti ar citiem tehniskās pārbaudes kritērijiem, kuru mērķis ir pakāpeniski samazināt darbību dabasgāzes nozarē SEG emisiju līmeņus.

590 Šādos apstākļos Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW sliekšņi, kas kombinēti ar citiem tehniskās pārbaudes kritērijiem, ļautu uzskatīt, ka attiecīgās darbības dabasgāzes nozarē sasniedz labākos sektora vai nozares raksturlielumus.

591 Šo iemeslu dēļ desmitā pamata ceturtā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata piekto daļu attiecībā uz mazoglekļa alternatīvu kavēšanu

592 Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pretrunā Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta b) apakšpunktam, jo saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē kavē mazoglekļa alternatīvu izstrādi un izmantošanu. Tā precizē, ka šādu kavēšanu neizslēdz apstāklis, ka apstrīdētajā regulā ir prasīts, lai aizstājamo enerģiju, "pamatojoties uz salīdzinošu novērtējumu ar pašām izmaksefektīvākajām un tehniski realizējamākajām [..] alternatīvām [..], [nebūtu] iespējams saražot no atjaunīgiem energoresursiem".

593 Komisija, ko atbalsta Ungārija un Polijas Republika, apstrīd šos argumentus.

594 Šajā ziņā jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 164.–169. punkta, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzētais nosacījums par to, ka nevar būt tehnoloģiju ziņā un ekonomiski iespējams ieviest mazoglekļa alternatīvu, noteikti nozīmē, ka Komisijai jāņem vērā apgādes drošības prasība.

595 Turklāt Austrijas Republika nav pierādījusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, saskaņā ar kuru atjaunīgās enerģijas alternatīvas nebūtu tehnoloģiski un ekonomiski īstenojamas. Proti, Austrijas Republika vienīgi apgalvo, ka atjaunīgā enerģija, viedtīkli un elektroenerģijas uzkrāšanas un patēriņa samazināšanas metodes ir pieejami mazoglekļa risinājumi, ar kuriem var aizstāt izvēlētās darbības. Tādējādi tā nav sniegusi pierādījumus, ka šie risinājumi ļautu nodrošināt apgādes drošības prasību.

596 Bez tam var arī norādīt, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29.–4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunkta ii) vai iii) punktā ir noteikts, ka jābūt pierādītam – jaudu nevar saražot, izmantojot atjaunīgos energoresursus, kas ir būtiski, nosakot, vai pastāv mazoglekļa alternatīvu kavēšana. Turklāt šo iedaļu 1. punkta b) apakšpunkta v) vai vi) punktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru pāreja uz atjaunīgo un/vai mazoglekļa gāzveida degvielu pilnīgu izmantošanu notiek līdz 2035. gada 31. decembrim, veicina arī mazoglekļa alternatīvas.

597 Šo iemeslu dēļ desmitā pamata piektā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata sesto daļu attiecībā uz iesīkstes aizlieguma pārkāpumu

598 Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula nav saderīga ar Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikto iesīkstes aizliegumu oglekļietilpīgām darbībām. Proti, šāda iesīkste esot sagaidāma, vismaz ņemot vērā 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni un ciktāl iekārtas, kas šajā ziņā tiek uzskatītas par saderīgām ar taksonomiju, prasa ievērojamus ieguldījumus, kuri tiek veikti 25–30 gadu laikā un tātad nav pieejami atjaunīgās enerģijas alternatīvām.

599 Turklāt Austrijas Republika precizē, ka fosilās degvielas jaudu var palielināt līdz 15 % salīdzinājumā ar esošo fosilo jaudu, tāpēc šajā nolūkā vajadzīgais kapitāls arī ir imobilizēts, un to gadiem ilgi nevar vai vairs nevar ieguldīt atjaunīgā enerģijā, kas atbilst jaunām fosilām jaudām.

600 Komisija apstrīd šos argumentus.

601 Šajā ziņā jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta c) apakšpunkta mērķis ir izvairīties no iesīkstes oglekļietilpīgos aktīvos, proti, oglekļietilpīgo aktīvu nodalīšanas.

602 Taču, kā apgalvo Komisija, ar apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29.–4.31. iedaļas 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajiem tehniskās pārbaudes kritērijiem šis mērķis tiek ievērots, jo tie tostarp nosaka, ka iekārta pāriet uz atjaunīgo un/vai mazoglekļa gāzveida degvielu izmantošanu vēlākais līdz 2035. gada 31. decembrim. Tātad runa nav par neatgūstamiem ieguldījumiem saistībā ar oglekļietilpīgām darbībām.

603 Turklāt šī sprieduma 526. punktā atgādinātajos tehniskās pārbaudes kritērijos arī paredzēts, ka attiecīgajai darbībai jāaizstāj esoša elektroenerģijas ražošanas darbība ar augstu emisiju līmeni, ka jaunuzstādītās ražošanas jauda nedrīkst pārsniegt aizstātās iekārtas jaudu vairāk kā par 15 % un ka attiecīgajai darbībai jāļauj samazināt SEG emisijas par vismaz 55 %.

604 Šādos apstākļos Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka apstrīdētajā regulā būtu pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, ciktāl Komisija būtībā uzskatīja, ka darbības dabasgāzes nozarē atbilda aizliegumam izraisīt iesīksti oglekļietilpīgās darbībās.

605 Šo iemeslu dēļ desmitā pamata sestā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata septīto daļu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpumu

606 Austrijas Republika uzskata, ka iepriekš minētie Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta pārkāpumi "ir vēl jo vairāk acīmredzami, ņemot vērā" šīs regulas "19. panta 1. punkta g) apakšpunktu". Proti, pienākums ņemt vērā aprites ciklu un atziņas, kas gūtas no esošiem aprites cikla izvērtējumiem, pēdējās minētās normas izpratnē esot piemērojams arī saistībā ar Taksonomijas regulas 10. panta 3. punktu un 19. panta 1. punkta pirmo teikumu. Tādējādi Austrijas Republika uzskata, ka Komisija, ņemot vērā tostarp mazoglekļa alternatīvu kavējumu un iesīksti, nav ievērojusi nedz pašlaik nozīmīgo saimniecisko darbību plānošanas, atļauju un ekspluatācijas ilgos laikposmus, nedz tādējādi visu aprites ciklu.

607 Komisija apstrīd šos argumentus.

608 Šajā ziņā pietiek ar konstatējumu, ka ar savu argumentu Austrijas Republika ir vienīgi atkārto izskatāmā pamata trešajā daļā izvirzītos pamatus, kas jau ir noraidīti, un apgalvo, ka Komisija nav ievērojusi nedz pašlaik nozīmīgo saimniecisko darbību plānošanas, atļauju un ekspluatācijas ilgos laikposmus, nedz tādējādi visu aprites ciklu.

609 Pēdējais minētais arguments, kurā vienīgi izteikts nepamatots apgalvojums, šī iemesla dēļ jānoraida.

610 Tādēļ desmitā pamata septītā daļa nav pamatota.

– Par desmitā pamata astoto daļu, kas pakārtoti attiecas uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta un piesardzības principa pārkāpumu, kā arī uz "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu"

611 Austrijas Republika apgalvo, ka saimniecisko darbību dabasgāzes nozarē un šim nolūkam noteikto definīciju un kritēriju iekļaušana tehniskās pārbaudes kritērijos nav balstīta uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un ar to tiek pārkāpts piesardzības princips, jo apstrīdētā regula neļauj noteikt, vai tehniskās pārbaudes kritēriji atbilst Parīzes nolīguma un Savienības klimata mērķiem, un tajā katrā ziņā ir pieļauts "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkums".

612 Komisija apstrīd šos argumentus.

613 Jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēts, ka tehniskās pārbaudes kritēriji balstās uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem un piesardzības principu.

614 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 79.–82. punkta, dabasgāzes nozare bija priekšizpētes posma daļa, kura noslēgumā tika pieņemta Deleģētā regula 2021/2139.

615 Attiecībā uz tehniskās pārbaudes kritēriju izstrādi Komisija norāda, ka izmantotais analītiskais pamats ir tas pats, kas izmantots ietekmes novērtējumam, kas ir tiesību aktu paketes "Gatavi mērķrādītājam 55" (*Fit for 55*) pamatā, it īpaši saistībā ar saimniecisko darbību dabasgāzes nozarē nozīmi 2030. un 2050. gadā, un ka tehniskās pārbaudes kritēriji attiecībā uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē atbilst scenārijiem, kas iekļauti Komisijas modelī.

616 Šādos apstākļos jānoraida Austrijas Republikas arguments par to, ka Komisija tehniskās pārbaudes kritērijus attiecībā uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē nav balstījusi uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem.

617 Austrijas Republika piebilst, ka Komisija 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni pat neesot centusies balstīt uz prognozēm vai citiem zinātniskiem elementiem, kas pierādītu, ka šie sliekšņi atbilst Savienības klimata mērķiem.

618 Attiecībā uz 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni pietiek ar atgādinājumu, ka Komisija ir izmantojusi zinātniskus novērtējumus, tostarp TEG galīgā ziņojuma tehnisko pielikumu, lai noteiktu tehniskās pārbaudes kritēriju atsauces vērtības.

619 Taču apstāklis, ka Komisija noteiktos gadījumos ir noraidījusi zinātniskos novērtējumos balstītus sliekšņus vai ka par tās izvēlētajiem sliekšņiem nav vienprātības zinātnieku kopienā, nepierāda, ka Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir pārkāpts, jo ar to netiek apšaubīts apstāklis, ka Komisija ir balstījusi tehniskās pārbaudes kritērijus uz pārliecinošiem zinātniskiem pierādījumiem, tostarp uz TEG galīgā ziņojuma tehnisko pielikumu, ko tā pēc tam ņēma vērā, īstenojot savu plašo novērtējuma brīvību.

620 Visbeidzot, ciktāl Austrijas Republika nav pamatojusi savus argumentus par piesardzības principa pārkāpumu un "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu", šie argumenti jānoraida.

621 No iepriekš minētā izriet, ka desmitā pamata astotā daļa nav pamatota.

622 Tādējādi desmitais pamats jānoraida.

Pat vienpadsmito pamatu attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principa un Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta a) un j) apakšpunkta pārkāpumu tehnoloģiskās neitralitātes neesības dēļ

623 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka, iekļaujot 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni apstrīdētājā regulā, ir pārkāpta Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta a) un j) apakšpunktā noteiktā tehnoloģiskās neitralitātes prasība, kā arī diskriminācijas aizlieguma princips, ciktāl, vienkāršojot dabasgāzei vispārīgi piemērojamos sliekšņus, apstrīdētajā regulā noteiktai tehnoloģijai tiek nepamatoti ieviests labvēlīgāks režīms.

624 Komisija, kuru atbalsta Ungārija un Rumānija, apstrīd šo argumentu.

625 Iesākumā jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta a) apakšpunktā norādīts, ka tehniskās pārbaudes kritēriji nosaka, kāds potenciālais devums konkrētajam vides mērķim var būt visatbilstošākais, vienlaikus ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes principu, ņemot vērā gan attiecīgās saimnieciskās darbības īstermiņa, gan ilgtermiņa ietekmi.

626 Kā norādīts šī sprieduma 113. punktā, tehnoloģiskās neitralitātes princips nozīmē, ka attiecīgajā tiesiskajā regulējumā personu tiesības un pienākumi jānosaka vispārīgi, lai nedotu priekšroku kādas tehnoloģijas izmantošanai par sliktu citai tehnoloģijai.

627 Turklāt vienlīdzīgas attieksmes princips nosaka, ka līdzīgas situācijas nevar aplūkot atšķirīgi un dažādas situācijas savukārt nevar aplūkot vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatojama (skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantique et Lorraine* u.c., C-127/07, EU:C:2008:728, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

628 Turpinot jākonstatē, ka, lai gan attiecībā uz sliekšņiem, kas izteikti kā CO_2e/kWh, apstrīdētajā regulā saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē ir definētas augstākas vērtības, šī definīcija izriet no tā, ka ir ņemti vērā dažādi šīm darbībām raksturīgi elementi, piemēram, pašreizējo tehnoloģiju un infrastruktūras stāvoklis, un citi elementi, piemēram, apgādes drošības prasība un dabasgāzes kā pārejas enerģijas izmantošana.

629 Turklāt šie sliekšņi nav vienīgie saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē piemērojamie tehniskās pārbaudes kritēriji.

630 Šādos apstākļos Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka tehniskās pārbaudes kritēriji, kas noteikti saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē, skatot tos kopā, būtu labvēlīgāki par tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas noteikti pārējām pārejas darbībām Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta izpratnē.

631 Tādējādi Austrijas Republika nav pierādījusi, ka apstrīdētajā regulā būtu pieļauts tehnoloģiskās neitralitātes principa pārkāpums.

632 Turklāt, tā kā saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē atšķiras no citām pārejas darbībām, uz kurām attiecas Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts, jo tās neattiecas ne uz vienu un to pašu enerģijas avotu, ne uz vienu un to pašu infrastruktūru, atšķirīga attieksme pret šīm darbībām nepierāda, ka apstrīdētajā regulā ir pieļauts vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

633 Visbeidzot – tas, ka apstākļa, ka saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē sekmē Taksonomijas regulas 11. panta 1. punktā minēto pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķi, atzīšana ir pakārtota 100 g CO_2e/kWh sliekšņa ievērošanai, nepierāda, ka ir pārkāpti vienlīdzīgas attieksmes vai tehnoloģiskās neitralitātes principi, jo šī panta mērķi atšķiras no minētās regulas 10. panta 2. punkta mērķiem.

634 Proti, Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts attiecas uz darbībām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, savukārt šīs regulas 11. pants attiecas uz darbībām, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām.

635 Austrijas Republika piebilst, ka apstrīdētā regula ir balstīta uz vēl citu nepamatotu atšķirīgu attieksmi tās II pielikumā ietvertajā 4.29.–4.31. iedaļā, kurās ir atsauce vienīgi uz kritērijiem, kas noteikti šīs regulas I pielikumā ietvertās 4.29.–4.31. iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā. Proti, pat attiecībā uz dabasgāzi regula tāda apstākļa atzīšanu, ka saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē sekmē Taksonomijas regulas 11. panta 1. punktā minēto pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķi, pakārto 100 g CO_2e/kWh sliekšņa ievērošanai. Austrijas Republika uzskata, ka nav iespējams izskaidrot, kāpēc būtu jāatļauj ievērojami augstāks SEG emisiju līmenis, lai atzītu, ka tiek sekmēta klimata pārmaiņu mazināšana salīdzinājumā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām.

636 Šajā ziņā, kā norāda Komisija, apstrīdētās regulas projekta paskaidrojuma rakstā ir norādīts iemesls, kāpēc saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē, kuras var kvalificēt par pārejas darbībām apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29.–4.31. iedaļas 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, nav ņemtas vērā attiecībā uz pielāgošanās klimata pārmaiņām pasākumiem. Proti, tajā ir precizēts, ka šīm darbībām, "kuras ar šo deleģēto aktu uz laiku ir atzītas par tādām, kas sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu, nav nepieciešams noteikt īpašus tehniskās pārbaudes kritērijus attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, ņemot vērā, ka šī atzīšana ir noteikta uz ierobežotu laiku".

637 Tādējādi, tā kā nav sniegti konkrētāki argumenti, Austrijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru nav iespējams izskaidrot, kāpēc būtu jāatļauj ievērojami augstāks SEG emisiju līmenis, lai atzītu, ka tiek sekmēta klimata pārmaiņu mazināšana salīdzinājumā ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, jānoraida.

638 Tādējādi vienpadsmitais pamats jānoraida.

Par divpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu

639 Austrijas Republika apgalvo, ka 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksnis neatbilst Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajam *DNSH* kritērijam, jo šie sliekšņi rada ievērojamas SEG emisijas, kas kaitē klimatam vismaz tiktāl, ciktāl, balstoties uz darbības tiešajām SEG emisijām, ar tiem tiek slēptas īpaši kaitīgās metāna emisijas.

640 Turklāt Austrijas Republika apgalvo, ka, tā kā Komisija citām darbībām enerģētikas nozarē 270 g CO_2e/kWh slieksni izmanto kā atbilstības *DNSH* kritērijam nosacījumu, 550 kg CO_2e/kW slieksnis, kas pieļauj SEG emisijas virs 270 g CO_2e/kWh sliekšņa, "atbilstoši pašas Komisijas noteiktajiem kritērijiem" neatbilst *DNSH* kritērijam.

641 Austrijas Republika arī uzskata, ka Komisija minētos sliekšņus nav balstījusi uz zinātniskiem pētījumiem vai piesardzības principu, tādējādi pārkāpjot Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktu un minēto piesardzības principu un apstrīdētajā regulā pieļaujot "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu".

642 Komisija, kuru atbalsta Rumānija, apstrīd šos argumentus.

643 Jāatgādina, ka saskaņā ar Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas nodara būtisku kaitējumu klimata pārmaiņu mazināšanai, ja tās dēļ rodas ievērojamas SEG emisijas.

644 Turklāt jānorāda, ka Austrijas Republika apgalvo – Komisija, balstoties uz darbības tiešajām SEG emisijām, ir slēpusi metāna emisijas, tādējādi pārkāpjot Taksonomijas regulas 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

645 Taču, kā izriet no šī sprieduma 575.–578. punkta, Komisija, balstīdamās uz darbības tiešajām SEG emisijām, nevis uz citu darbību, kuras ir iepriekšējas vai vēlākas salīdzinājumā ar to, SEG emisijām, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

646 Tāpēc jāuzskata, ka Austrijas Republika nav nedz pierādījusi, nedz arī apgalvojusi, ka 270 g CO_2 e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksnis rada ievērojamas SEG emisijas, kuras kaitē klimatam un kuras radījusi vienīgi darbība.

647 Turklāt apstāklis, ka Komisija citām darbībām enerģētikas nozarē 270 g CO_2e/kWh slieksni izmantoja kā atbilstības *DNSH* kritērijam nosacījumu, nepierāda, ka 550 kg CO_2e/kW slieksnis, kas pieļauj SEG emisijas virs 270 g CO_2e/kWh sliekšņa, neatbilst *DNSH* kritērijam.

648 Proti, *DNSH* kritērija ievērošana attiecībā uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē nozīmē, ka jāievēro ne tikai šie sliekšņi, bet arī visi attiecīgie tehniskās pārbaudes kritēriji.

649 Tāpēc vienīgi apstāklis, ka šīm darbībām piemērotie sliekšņi ir augstāki nekā citām darbībām, nepierāda, ka Komisija šajā ziņā būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

650 Turklāt to pašu iemeslu dēļ, kas minēti šī sprieduma 614.–619. punktā, jānoraida arguments, saskaņā ar kuru Komisija minētos sliekšņus nav balstījusi uz zinātniskiem pētījumiem vai piesardzības principu, tādējādi pārkāpjot Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunktu un piesardzības principu un apstrīdētajā regulā pieļaujot "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu".

651 Tādēļ divpadsmitais pamats jānoraida.

Par trīspadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 11. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu

652 Austrijas Republika apgalvo, ka apstrīdētā regula ir prettiesiska, jo saimnieciskās darbības dabasgāzes nozarē tajā kvalificētas kā darbības, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām Taksonomijas regulas 11. panta izpratnē.

653 Austrijas Republika norāda, ka tehniskās pārbaudes kritēriji, kas apstrīdētās regulas II pielikumā noteikti dabasgāzes nozarei, atbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas noteikti kodolenerģijai pielāgošanās klimata pārmaiņām sekmēšanas nolūkā un kas ir arī tādi paši kā *DNSH* kritērijam noteiktie kritēriji.

654 To pašu iemeslu dēļ, kas izvirzīti kodolenerģijai, Austrijas Republika uzskata, ka šie kritēriji nav pietiekami.

655 Turklāt Austrijas Republika norāda, ka ir pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkts un piesardzības princips, kā arī pieļauts "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkums", ciktāl nav norādīts neviens konkrēts pētījums vai eksperta viedoklis saistībā ar attiecīgajām ekonomikas nozarēm.

656 Komisija, kuru atbalsta Rumānija, apstrīd šos argumentus.

657 Šajā ziņā jāatgādina, ka Taksonomijas regulas 11. pantā ir definēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem saimnieciskā darbība uzskatāma par tādu, kas būtiski sekmē pielāgošanos klimata pārmaiņām.

658 Tādējādi saskaņā ar Taksonomijas regulas 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu šai darbībai jāietver pielāgošanās risinājumi, kas vai nu būtiski mazina pašreizējā vai gaidāmā nākotnes klimata nelabvēlīgas ietekmes risku minētajai saimnieciskajai darbībai, vai būtiski mazina minēto nelabvēlīgo ietekmi, nepalielinot nelabvēlīgas ietekmes risku iedzīvotājiem, dabai vai aktīviem.

659 Austrijas Republika vienīgi apgalvo, ka, tāpat kā kodolenerģijas gadījumā, klimata pārmaiņu izraisīta ekstrēma sausuma palielināšanās rada grūtības arī saistībā ar enerģijas ražošanu no dabasgāzes, piemēram, attiecībā uz krātuves dzesēšanas ūdens ekspluatāciju un izmantošanu.

660 Tomēr, tāpat kā nolemts attiecībā uz līdzīgu argumentu, kas šī sprieduma 401. punktā izvirzīts saistībā ar kodolenerģiju, jānorāda, ka šāds apgalvojums ir pārāk spekulatīvs, lai secinātu, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

661 Turklāt Austrijas Republika Vispārējai tiesai nav iesniegusi nevienu konkrētu elementu, kas pierādītu, ka apstrīdētajā regulā saistībā ar šiem aspektiem būtu pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

662 Proti, ar norādi uz Platformas vispārīgiem apgalvojumiem nepietiek, lai atspēkotu Komisijas vērtējuma ticamību.

663 Visbeidzot, ciktāl Austrijas Republika nav pamatojusi savus argumentus par piesardzības principa pārkāpumu un "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu", šie argumenti jānoraida.

664 Šo iemeslu dēļ trīspadsmitais pamats jānoraida.

Par četrpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta i) apakšpunkta pārkāpumu balasta aktīvu radīšanas dēļ

665 Austrijas Republika apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta i) apakšpunkts, ciktāl dabasgāzes iekļaušana taksonomijā ietver vismaz būtisku balasta aktīvu radīšanas risku.

666 Austrijas Republika uzskata, ka Komisijas 2020. gadā noteiktās prognozes par tiesību aktu paketes "Gatavi mērķrādītājam 55" (*Fit for 55*) ietekmi jau ļāva paredzēt būtisku lejupslīdi dabasgāzes kā energonesēja izmantošanā un kopš tā laika galvenokārt gāzes piegāžu cenu pieaugums un SEG emisiju kvotu tirdzniecības sistēma ir vēl vairāk palielinājusi ekonomisko spiedienu uz dabasgāzi kā energonesēju. Turklāt arī Krievijas iebrukums Ukrainā 2022. gada februārī ir skaidri izcēlis šo spiedienu, jo gāzes piegādes Savienībai ir ievērojami apdraudētas.

667 Šādā kontekstā Austrijas Republika pauž bažas, ka dabasgāzes iekļaušana taksonomijā izraisīs nevēlamu stimulu, kas galu galā radīs balasta aktīvus, jo gāze kā degviela būs pieejama tikai par pārāk augstu cenu vai pat kļūs nepieejama.

668 Komisija, kuru atbalsta Rumānija un Polijas Republika, apstrīd šos argumentus.

669 Šajā ziņā pietiek ar konstatējumu, ka šie Austrijas Republikas apgalvojumi nav nedz pamatoti, nedz pierādīti, tāpēc tie jānoraida kā nepamatoti.

670 Proti, ar norādi uz Platformas vispārīgiem apgalvojumiem nepietiek, lai atspēkotu Komisijas vērtējuma ticamību.

671 Tādēļ četrpadsmitais pamats jānoraida.

Par piecpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu

672 Austrijas Republika apgalvo, ka ar apstrīdētās regulas noteikumiem, kas piemērojami darbībām dabasgāzes nozarē, ir pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkts, kurā noteikts, ka tehniskās pārbaudes kritēriji ir viegli izmantojami un noteikti tā, lai atvieglotu to izpildes pārbaudi, jo tehniskās pārbaudes kritērijos, kas paredzēti šīm darbībām, lielā mērā ir ietverti nenoteikti juridiskie jēdzieni vai nosacījumi, kurus varēs izpildīt vienīgi nākotnē.

673 Austrijas Republika precizē, ka saistībā ar dabasgāzi prettiesiskums attiecas it īpaši uz 550 kg CO_2 /kW 20 gadu laikā sliekšņa ievērošanu un tāda nosacījuma ievērošanu, ka no 2035. gada 31. decembra tiek izmantota atjaunīgā vai mazoglekļa gāze. Tā arī norāda, ka, lai pārbaudītu, vai šie nosacījumi ir ievēroti, neatkarīga trešā puse izstrādā ikgadējus ziņojumus, lai novērtētu, vai darbības "trajektorija ir tāda, ka ir ticams", ka šie kritēriji tiks izpildīti. Austrijas Republika no tā secina, ka nav paredzēts kontrolēt, vai ir ievērots 550 kg CO_2/kW 20 gadu laikā slieksnis vai nosacījums par gāzes apgādes maiņu 2035. gada nogalē, tāpēc šo pienākumu neievērošana neietekmētu darbības klasifikāciju par vides ziņā ilgtspējīgu.

674 Austrijas Republika arī uzsver – pienākuma, ka no 2035. gada dabasgāze tiek aizstāta ar atjaunīgo vai mazoglekļa gāzi, kontrole un ievērošana nav garantēta un it īpaši pāreja uz ūdeņradi 2035. gadā nešķiet droša.

675 Komisija, kuru atbalsta Rumānija, apstrīd šos argumentus.

676 Pirmkārt, jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 483.–485.punkta, ka apgalvojums, saskaņā ar kuru tehniskās pārbaudes kritēriji lielā mērā ietver nenoteiktus juridiskos jēdzienus un nosacījumus, kurus varēs izpildīt vienīgi nākotnē, nepierāda, ka šie kritēriji nav viegli izmantojami vai nav noteikti tā, lai atvieglotu to izpildes pārbaudi.

677 Otrkārt, jānorāda, ka apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta otrajā līdz ceturtajā daļā noteikts:

"Atbilstību 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem kritērijiem verificē neatkarīga trešā puse. Šim verificētājam, kas ir neatkarīgā trešā puse, ir šādai verificēšanai nepieciešamie resursi un speciālās zināšanas. Verificētājs, kas ir neatkarīga trešā puse, nedrīkst būt nekādā interešu konfliktā ar īpašnieku vai finansētāju un nedrīkst būt iesaistīts darbības izstrādē vai īstenošanā. Verificētājs, kas ir neatkarīga trešā puse, rūpīgi verificē atbilstību tehniskās pārbaudes kritērijiem. Konkrētāk, katru gadu neatkarīgā trešā puse publicē un nosūta Komisijai ziņojumu, kurā:

a) sertificē 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto tiešo SEG emisiju līmeni;

b) attiecīgā gadījumā – novērtē, vai darbības gada tiešo SEG emisiju trajektorija ir tāda, ka ir ticams, ka 20 gadu laikā tiks panākta atbilstība 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētajai vidējo emisiju robežvērtībai;

c) novērtē, vai darbības trajektorija ir tāda, ka ir ticams, ka tiks izpildīts 1. punkta b) apakšpunkta vi) punkts.

Veicot 1. punkta b) apakšpunktā minēto novērtējumu, verificētājs, kas ir neatkarīga trešā puse, jo īpaši ņem vērā plānotās gada tiešās SEG emisijas katrā trajektorijas gadā, faktiskās gada tiešās SEG emisijas, plānotās un faktiskās darbības stundas un plānoto un realizēto atjaunīgo vai mazoglekļa gāzu izmantošanu.

Pamatojoties uz tai iesniegtajiem ziņojumiem, Komisija var attiecīgajiem operatoriem sniegt atzinumu [..]."

678 Pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, no šīm normām nevar secināt, ka pēc 20 gadiem nav paredzēts kontrolēt 550 kg CO_2/kW sliekšņa vai nosacījuma par gāzes apgādes maiņu 2035. gada nogalē ievērošanu.

679 Tas pats attiecas uz apgalvojumu, ka pastāv nopietnas šaubas par pienākuma līdz 2035. gadam aizstāt dabasgāzi ar atjaunīgo vai mazoglekļa gāzi kontroli un ievērošanu, ciktāl efektīva iespēja izpildīt šo pienākumu nešķiet droša.

680 Proti, kā izriet no precizējuma, saskaņā ar kuru atbilstību tostarp apstrīdētās regulas I pielikumā ietvertās 4.29. iedaļas 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem kritērijiem pārbauda neatkarīga trešā persona, visiem šiem kritērijiem ir paredzēts pārbaudes mehānisms.

681 Tādējādi šie Austrijas Republikas argumenti nepierāda, ka ar apstrīdēto regulu būtu pārkāpts Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkts.

682 Šo iemeslu dēļ piecpadsmitais pamats jānoraida.

Par sešpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas mērķa un lietderīgās iedarbības pārkāpumu tirgus sadrumstalotības riska dēļ

683 Austrijas Republika būtībā apgalvo, ka ar dabasgāzi saistītās enerģijas kvalificēšana par ilgtspējīgu var izraisīt tirgus sadrumstalotību, kas ir pretrunā Taksonomijas regulas mērķim un pienākumam saglabāt tās lietderīgo iedarbību.

684 Austrijas Republika uzskata, ka secīgs nošķirums starp "labāku" un "mazāk labu" ilgtspējību vides ziņā ir pretrunā Taksonomijas regulas garam un mērķim nodrošināt pārredzamību, Savienības mērogā nosakot vienotus kritērijus vides ziņā ilgtspējīgām darbībām.

685 Komisija, kuru atbalsta Rumānija, apstrīd šos argumentus.

686 Šajā ziņā jānorāda, kā izriet no šī sprieduma 493.–495. punkta, ka Austrijas Republikas kritizētais nošķirums ir tāda Taksonomijas regulas piemērošana, kas ievieš dažādas darbību kategorijas atkarībā no to ilgtspējas, it īpaši šīs regulas 10. panta 1. un 2. punktā.

687 Šo iemeslu dēļ sešpadsmitais pamats jānoraida.

688 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasība kopumā jānoraida.

Par Austrijas Republikas iesniegto grozījumu rakstu

689 Saskaņā ar Reglamenta 86. panta 1. punktu prasītājs var grozīt prasības pieteikumu, lai ņemtu vērā jaunu faktu par to, ka tiesību akts, kuru lūgts atcelt, ir aizstāts vai grozīts ar citu tiesību aktu, kam ir tāds pats priekšmets.

690 2024. gada 20. februārī Austrijas Republika iesniedza grozījumu rakstu, lai attiecinātu savus prasījumus uz Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2023/2485 (2023. gada 27. jūnijs), ar ko Deleģēto regulu (ES) 2021/2139 groza, ieviešot papildu tehniskās pārbaudes kritērijus, pēc kuriem nosaka, ar kādiem nosacījumiem konkrētas saimnieciskās darbības ir uzskatāmas par tādām, kas būtiski sekmē klimata pārmaiņu mazināšanu vai pielāgošanos klimata pārmaiņām, un pēc kuriem nosaka, vai šīs darbības nenodara būtisku kaitējumu kādam no pārējiem vidiskajiem mērķiem (OV L, 2023/2485).

691 Komisijai, Bulgārijas Republikai, Čehijas Republikai, Francijas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Polijas Republikai, Rumānijai, Slovēnijas Republikai, Slovākijas Republikai un Somijas Republikai bija iespēja iesniegt apsvērumus par šo grozījumu rakstu.

692 Šajā ziņā, kā norāda Komisija, Reglamenta 86. panta 2. punktā paredzēts, ka prasības pieteikuma grozījumi jāiesniedz kā atsevišķs dokuments LESD 263. panta sestajā daļā paredzētajā termiņā, kurā var lūgt atcelt tiesību aktu, kas pamato prasības pieteikuma grozīšanu.

693 Taču Deleģētā regula 2023/2485 *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēta 2023. gada 21. novembrī. Atbilstoši Reglamenta 59. pantam termiņu grozījumu raksta iesniegšanai skaita no 14. dienas beigām pēc šīs publicēšanas dienas, proti, no 2023. gada 5. decembra. Datums, kas atbilst divu mēnešu termiņam pēc minētā datuma, ir 2024. gada 5. februāris. Ņemot vērā Reglamenta 60. pantā noteikto termiņu, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, termiņš grozījumu raksta iesniegšanai tātad beidzās 2024. gada 15. februārī.

694 Šādos apstākļos 2024. gada 20. februārī iesniegtais grozījumu raksts ir nepieņemams novēlošanās dēļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

695 Saskaņā ar Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Austrijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.

696 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) **Austrijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

3) **Bulgārijas Republika, Čehijas Republika, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika, Slovākijas Republika un Somijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.**

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Kancheva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 10. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 3

Lietas dalībnieku prasījumi 3

Juridiskais pamatojums 4

Ievada apsvērumi par pārbaudes tiesā apjomu 5

Par pirmo un devīto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulā ietverto procesuālo noteikumu un Eiropas Klimata akta 6. panta 4. punkta pārkāpumu 6

Par otro līdz astoto pamatu attiecībā uz saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē 12

Par astoto pamatu attiecībā uz LESD 290. panta pārkāpumu 13

Par otro pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu 17

– Par otrā pamata pirmo daļu attiecībā uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta nepiemērojamību saimnieciskajām darbībām kodolenerģijas nozarē 17

– Par otrā pamata otro daļu, kas pakārtoti attiecas uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu neievērošanu 22

– Par otrā pamata trešo daļu, kas pakārtoti attiecas uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta un piesardzības principa neievērošanu 28

Par trešo un ceturto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu 30

– Par trešā pamata pirmo daļu, ceturtā pamata pirmo daļu un trešā pamata trešās daļas piekto iebildumu attiecībā uz aizsardzības līmeņa neievērošanu 33

– Par trešā pamata otro daļu par Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpumu 34

– Par pārējiem trešā pamata trešās daļas iebildumiem un ceturtā pamata otro daļu attiecībā uz smagu reaktora avāriju risku neievērošanu 36

– Par trešā pamata ceturto daļu un ceturtā pamata trešo daļu attiecībā uz risku saistībā ar augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumiem neievērošanu 42

– Par ceturtā pamata ceturto daļu attiecībā uz risku saistībā ar kodolelektrostaciju normālu ekspluatāciju neievērošanu 48

– Par trešā pamata piekto daļu un ceturtā pamata piekto daļu attiecībā uz pielāgošanās klimata pārmaiņām mērķa apdraudējumu 49

– Par trešā pamata sesto daļu attiecībā uz aprites cikla novērtējuma prasības pārkāpumu 53

– Par ceturtā pamata sesto daļu attiecībā uz apstrīdētās regulas II pielikuma noteikumu – kuri attiecas uz tāda būtiska kaitējuma novēršanu, kas radies smagu reaktora avāriju un augstas radioaktivitātes atkritumu galīgās glabāšanas dēļ, – pretrunīgo un nepietiekamo raksturu 55

– Par ceturtā pamata septīto daļu, kas pakārtoti attiecas uz "vērtējuma un pamatojuma iztrūkumu" 56

Par piekto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 11. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu 57

Par sesto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu 60

Par septīto pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas mērķa un lietderīgās iedarbības pārkāpumu tirgus sadrumstalotības riska dēļ 60

Par desmito līdz sešpadsmito pamatu attiecībā uz saimnieciskajām darbībām dabasgāzes nozarē 61

Par desmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkta un 19. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu 62

– Par desmitā pamata pirmo daļu attiecībā uz mazoglekļa alternatīvu esību 62

– Par desmitā pamata otro daļu attiecībā uz to, ka netiek sekmēta pāreja uz oglekļneitrālu ekonomiku saskaņā ar 1,5 °C mērķi 64

– Par desmitā pamata trešo daļu attiecībā uz aprites cikla novērtējuma prasības pārkāpumu 71

– Par desmitā pamata ceturto daļu, kas būtībā attiecas uz pienākuma atbilst labākajiem sektora vai nozares raksturlielumiem pārkāpumu, izmantojot 270 g CO_2e/kWh un 550 kg CO_2e/kW slieksni 72

– Par desmitā pamata piekto daļu attiecībā uz mazoglekļa alternatīvu kavēšanu 74

– Par desmitā pamata sesto daļu attiecībā uz iesīktes aizlieguma pārkāpumu 74

– Par desmitā pamata septīto daļu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta g) apakšpunkta pārkāpumu 75

– Par desmitā pamata astoto daļu, kas pakārtoti attiecas uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta un piesardzības principa pārkāpumu, kā arī uz "vērtējuma vai pamatojuma iztrūkumu" 76

Pat vienpadsmito pamatu attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principa un Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta a) un j) apakšpunkta pārkāpumu tehnoloģiskās neitralitātes neesības dēļ 77

Par divpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 17. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu 78

Par trīspadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 11. panta un 19. panta 1. punkta f) apakšpunkta, kā arī piesardzības principa pārkāpumu 79

Par četrpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta i) apakšpunkta pārkāpumu balasta aktīvu radīšanas dēļ 80

Par piecpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas 19. panta 1. punkta k) apakšpunkta pārkāpumu 81

Par sešpadsmito pamatu attiecībā uz Taksonomijas regulas mērķa un lietderīgās iedarbības pārkāpumu tirgus sadrumstalotības riska dēļ 82

Par Austrijas Republikas iesniegto grozījumu rakstu 83

Par tiesāšanās izdevumiem 84